

[திரு. டி. மணி]

[1981 ஏப்ரல் 29]

முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த கடனை கட்ட முடியாத சிறு விவசாயிகளை கஷ்டத்திலிருந்து விடுவிக்க அரசு முன்வருமா? அவர்களுடைய கடனைத் தள்ளி வைக்கவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: துணைத் தலைவரவர்களே, சிறு விவசாயிகள், பெரு விவசாயிகள் என்பது அந்த நிலத்திலே அவர்கள் செய்யும் பயிரைப் பொறுத்து நிர்ணயிப்பதல்ல. ஐந்து ஏக்கருக்கு கீழே உள்ள விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகள்; அதற்கு மேல் பெரிய விவசாயிகள் என்று இருந்தாலும் 5 ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கிற சிறு விவசாயிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் 10 ஏக்கருக்குக் கீழே இருக்கிற நடுத்தர விவசாயிகள் மீது கூட தற்போது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. பத்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இருந்து, உப தொழில்கள் மூலம் வருமானம் பெறுகின்ற வர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றபடி சிறு விவசாயிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

* திரு. ஜே. வேமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் அங்கே இருக்கிற சில நிலைமைகளைத் தெளிவுபடுத்தினார்கள். ஆனால் அங்கே நடைபெறுவதெல்லாம் இந்த வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே அந்த மாவட்டம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையா என்ற தகவலை அரசுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாவள்ளிக்கிழங்கு விலை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. அதனால் அந்த சிறு விவசாயிகளுடைய கடனை அரசு தள்ளி வைக்கவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: துணைத் தலைவரவர்களே, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியாக இருந்தால் கண்டிப்பாக அங்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படமாட்டாது. இதுகுறித்து போடப்பட்டுள்ள உத்தரவு ஒன்று அந்த மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்படும்.

7. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1981-82—வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

(அ) கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மாணியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,08,94,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1981 ஏப்ரல் 29]

திரு. சு. பாலன்: தலைவரவர்களே, செங்கற்பட்டு போன்ற மலைப் பிரதேசங்களில் சின்கோனா மரங்களை வளர்க்க தீவிர நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,08,94,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: Sir, to discuss the need to improve and increase the acreage under Cinchona plantations in this State in private and public sector, I move—

“That the allotment of Rs. 2,08,94,000 under Demand No. 25—Cinchona be reduced by Rs. 100”.

திரு. கு. ரமணி: தலைவரவர்களே, நிலநீரி, வால்பாறை மலைகளில் அரசு சின்கோனா தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம், பஞ்சப்படி, விகிதங்களைப்போல் கொடுக்காமலிருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,08,94,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எம். ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, சின்கோனாவில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்படி போனஸ் வழங்க வேண்டும் என்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,08,94,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,09,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

[1981 ஏப்ரல் 29]

திரு. சு. பாலன்: தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,09,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: Sir, to discuss the need to expand the sandalwood cultivation in the public and private sector and to provide incentives to such cultivation, I move—

“That the allotment of Rs. 7,09,30,000 under Demand No. 45—Forests be reduced by Rs. 100.”

(முற்பகல் 10-30)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள அரசு ரப்பர் தோட்டங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற ரப்பரைப் பயன்படுத்தி தமிழ்நாடு அரசுக்குச் சொந்தமான போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு பயன்படும் வகையில் தேவையான (போர்ட் ரப்பர் டையர் ரப்பர்) தயார் செய்வதற்கு உருவாக்கப்பட்ட திட்டப்படி ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை அம் மாவட்டத்தில் உருவாக்காதது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,09,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எம். ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, நிலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் வட்டத்தில் பல ஆண்டு காலமாக பர்மனென்ட் மற்றும் சீசனல் கிராப்ஸ் பயிரிட்டு வரும் விவசாயிகளை அந் நிலம் காட்டிலாகாவுக்குச் சேர்ந்தது என்று நில வெளியேற்றம் செய்யப்படுவதைத் தடுத்து அவர்களுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டியதின் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,09,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1981 ஏப்ரல் 29]

(இ) கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல் சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,06,46,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. ப. சுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஏலகிரி மலையில் ஒரு திறந்தவெளி திரை அரங்கம் கட்டுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல் சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,06,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கல்லன்: தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தை அகில இந்திய சுற்றுலா மையமாக மாற்றுவதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல் சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,06,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. டி. மணி: தலைவர் அவர்களே, துமரி மாவட்டத்தில், நீரோடையி், லிருந்து முட்டம் வரையிலும் இயற்கையாகவே இருக்கின்ற கால்வாயை சுற்றுலாத் துறைக்கு பயன்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,06,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஈ) கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,58,61,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

[1981 ஏப்ரல் 29]

திரு. சு. பரலன்: தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,58,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கப் பெறவேண்டும்.”

THIRU N. S. V. CHITHAN: Sir, to discuss the need to dispose of old instruments in the possession of the Forest Department I move—

“That the allotment of Rs. 9,58,61,000 under Demand No. 54—Capital outlay on Forests be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா, வனத்துறை மற்றும் செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் துறை ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* அச்சிடப்பட்டு இந்த அவையிலே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நான்கு கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளையும் நான் இந்த அவையிலே பேசியதாக குறிப்புகளிலே பதிவு செய்வதற்கு தாங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கின்ற வனத்துறை, சுற்றுலாத்துறை போன்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டிலே பருவமழை தவறி இருக்கின்ற நேரம். நம்முடைய முன்னோர்கள் காடுகள் மக்களுக்கு மிகவும் அவசியமானது என்று கருதி பல ஆண்டுக் காலமாக காடுகளை நல்ல முறையிலே பாதுகாத்து அவை அழிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்திலே அவற்றைப் பாதுகாத்து வந்தார்கள். ஆனால் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு வந்த பஞ்சாயத்து குருப்புகளை எல்லாம் கலைத்துவிட்டு வனத் துறையின் மூலமாக எந்தெந்த வகையிலே காடுகளை எல்லாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்துக்கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

* 731-808 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I, II, III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1981 ஏப்ரல் 29] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

இங்கே கூட நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்த விவர அறிக்கையிலே கூட, இது நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்காக புதிய பல பொறுப்புக்களைக் கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். படித்த பெரிய அதிகாரிகளை எல்லாம் இதிலே போட்டு, அவர்கள் சொல்கிற பல்வேறு கருத்துக்களை எல்லாம் ஏற்று, அந்தத் துறை செம்மையாக நடைபெறவேண்டும் என்பதற்காக பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே எங்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை.

இங்கே கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு இந்தக் காடுகள் அழிக்கப்படுவதைப்பற்றி பேசுகிற காலங்களில், அப்படிக் காடுகளை அழிப்பவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிற நபர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லி அதற்காக சட்டத்திருத்தத்தையும் செய்தார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் வளத் துறையிலே ஏராளமான அதிகாரிகளும் பல சிப்பந்திகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பொறுப்பாக பணியாற்றுகிறார்கள் என்றாலும்கூட, இன்றையதினம் நம்மை அறியாமலேயே காடுகள் அழிந்து கொண்டே வருகின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. மறைப்பதற்கும் முடியாது.

காரணம் கிராமங்களிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள், காடுகளுக்குச் சென்று, அவர்களுக்கு வேறு வேலை கிடைக்காத காரணத்தினால், காட்டு மரங்களை அழித்து அவைகளை வெட்டி, அவற்றை விறகாக கொண்டு வந்து விற்பதுதான், அந்தக் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலை கிராமங்களில் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க இயலாது. அந்த வகையிலே நாம் ஒரு பக்கம் காடுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்று முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டாலும், அதே நேரத்தில் ஒரு பக்கத்திலே காடுகள் வேகமாக அழிந்துக்கொண்டிருப்பதை தடுக்கவும் முடியவில்லை.

அப்படிக் காடுகள் அழிந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலேதான் பருவ மழை தவறுகின்றன. ஆங்காங்கே காடுகளில் உருவாகி இருக்கும் ஜீவ நதிகளில், மழைக்காலங்களில் வெள்ளம் அதிகம் வரும்போது ஏரிகளையும் குளங்களையும் நிரப்பிவிடும். ஆனால் மழை இல்லாத காரணத்தால், இந்த நதிகளில் நீர் வரத்து குறைந்து, அதனால் ஏரிகளும் குளங்களும் காய்ந்து இருக்கின்றன. அப்படி ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் தண்ணீர் இல்லாமல் இருப்ப

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

கினால்தான். முப்பயிர்-முப்போகம் என்கின்ற நிலைமை தமிழகத்தில் மாறி, விவசாயமும் பாதிக்கப்பட்டு, தமிழகம் முழுவதும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இவைகளையெல்லாம் அறிந்துதான், இவைகளையெல்லாம் நினைவுபடுத்திகின்ற வகையாகத்தான் நம்முடைய முன்னோர்கள் காணும் இடங்களில் எல்லாம் மரங்களை நட்டார்கள். வீதிகளின் ஓரங்களில் நட்டார்கள். குளங்களின், ஏரிகளின் கரைகளில் நட்டார்கள். நிழலுக்காகவும் நட்டார்கள். மழை வருவதற்கு தேவை என்ற வகையிலும் நட்டார்கள். இப்படி எங்கெங்கே தேவைப்படுகிறதோ அங்கேயெல்லாம் மரங்களை வளர்க்கும் பணி ஒரு காலத்தில் செம்மையாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் காடுகள் அழிந்துகொண்டிருக்கின்றன.

சென்ற முறை இதே மானியக் கோரிக்கையில் பேசும்போது நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். நீங்கள் சட்டம் மட்டும் கொண்டு வந்தால் போதாது, காடுகளை அழியாமல் இருக்கச் செய்ய கவனம் செலுத்துங்கள் என்றெல்லாம் கேட்டேன். நான் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் என்ன சொல்லியும் கூட, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே சந்தன மரங்களின் திருட்டை அரசால் நிறுத்த முடியவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கொள்கைக் குறிப்பிலேகூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவு சந்தன மரங்கள் தமிழ்நாட்டிலேயே வட ஆற்காடு, தர்மபுரி, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களிலேயிருந்துதான் கிடைக்கின்றன. அவற்றின் மூலமாகப் பீல்கோடி ரூபாய்களை தமிழ்நாடு வருவாயாகப் பெற்றது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு மத்திய அரசின் ஒரு ஏற்றுமதிக் கொள்கையின் விளைவாக, பெரும் அளவில் அதன் விற்பனையில் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் மத்திய அரசுக்கு இதுபற்றிக் கடிதம் எழுதுங்கள், நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுங்கள். தமிழ்நாடு மாநிலம் அந்தச் சந்தன மரங்களிலிருந்து இன்னும் அதிகமான வருவாய் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுங்கள், பெறுங்கள். அதைப் பொருத்தவரையில் எங்களுக்கும் எந்தவித மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது என்றாலும், நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே நான் ஏறக்குறைய 77-லேயிருந்து சொல்லி வருகிறேன், சந்தன மரங்கள் திருடு போவது பற்றி. அப்படியும் கூட, அந்தச் சந்தன மரங்கள் களவாடப்படுவதைப்பற்றிய அந்த நிலைமை மாறவே இல்லை என்பதை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதற்காக இந்த அரசை நான் கண்டிக்கவும் விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட கேட்கலாம். சந்தன மரங்கள் திருட்டுப்போவது என்பது இந்த ஆட்சி வந்த பிறகுதான் திருடப் படுகின்றனவா, ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட திருட்டுக்கள் எல்லாம் போகவில்லையா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கலாம். அன்றையதினம் கூட இப்படிப்பட்ட திருட்டுக்கள் போயிற்று. என்றோ ஒரு நாள் சந்தன மரங்கள் திருடப்பட்டு அதிகாரிகள் அதைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள் அல்லது அப்படி திருடு போகிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அந்தப் பகுதி மக்கள் அதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்படுவார்கள். சந்தன மரங்களைக் களவாடு கிறார்கள் அல்லது களவாடியவர்களைப் பிடித்துவிட்டார்கள் என்றால் அது ஒரு அதிசயமான செய்தியாக அன்றையதினம் இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த நிலை மாறிவிட்டது. இப்போது சந்தன மரங்கள் தினசரி திருட்டுப் போகிறது. அதிகாரிகள் இந்தப் பாதையில் இன்று மடக்குகிறார்கள் என்றால் வேறு பாதையில் சென்று களவாடுகிறார்கள். ஒரு பகுதியில் மடக்கு கிறார்கள் என்றால் இன்னொரு பகுதியில் களவாடுகிறார்கள் என்று சொல்கி றார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிற பத்திரிகைகளைப் பார்க்கிற போது, இந்தப் பாதையில் சந்தன மரங்களைத் திருடியவர்களைப் பிடித் தார்கள், அந்தப் பாதையில் பிடித்தார்கள் என்ற செய்திகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ஆனால் திருட்டுப் போகிற அந்த நிலை நிற்கவே இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இதில் அரசாங்கம் மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தாக வேண்டும். நீங்கள் சொல்லலாம், நாங்கள் ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தையெல்லாம் திருத்தி விட்டோமே, கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோமே, கடுமையான முறையில் தண்டிக்கப்படுகிறார்களே என்று. ஆனால் சந்தன மரங்களைத் திருடும் திருடர்கள் இந்தச் சட்டங்களைக் கண்டு பயப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. என்ன காரணம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

இன்றையதினம் இந்தக் குறிப்பிலே கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சந்தன மரங்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வெட்டப்படுவதாகச் சொல்கி றார்கள். அதை திருப்பத்தூர் கோடவுனில் வைக்கிறோம், ஏலம் போடுகிறோம் என்றெல்லாம் குறிப்பில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மரங்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் வெட்டப்படுகிறதா? பக்குவம் பெறாத சந்தன மரங்களைக் கூட ஜவ்வாது மலையில் இன்றைய

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

தினம் வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் அங்கே போடப்பட்டுள்ள அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள், இதைத் தடுப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத்தான் நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஜமுனாபுத்தாரில், திருப்பத்தூர் அருகில் சந்தன மாங்களில் இருந்து சந்தன எண்ணெய் எடுக்கக்கூடிய தொழிற்சாலை ஒன்று வர இருக்கிறது என்றும் அதற்காக ஒரு அதிகாரி கூட நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்றும், பரிசீலனைகள் நடைபெறுகின்றன என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஜவ்வாது மலையில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அதில் எல்லாத் தொகுதிகளும் வருகின்றன. என் கலசபாக்கம் தொகுதி வருகிறது, செங்கம் தொகுதி வருகிறது, வாணியம்பாடி தொகுதி வருகிறது, பக்கத்தில் அணைக்கட்டு தொகுதி வருகிறது, போளூர் தொகுதி வருகிறது. இப்படி எல்லாத் தொகுதிகளும், அத்தொகுதி வாக்காளப் பெருங்குடி மக்களும் ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் அடங்கியிருக்கின்றன. சந்தன மாங்கள் ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. வனத்துறை சார்பாக கூலிகளாக இருப்பவர்கள், அங்கிருக்கிற மாங்களைத் தோண்டுகிற பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அங்குள்ள மலைவாழ் மக்களாக, மலைவாழ் பழங்குடி மக்களாக இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். பல்லாண்டுகளாக அந்த மக்கள் ஆண்டான் அடிமை என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த பழங்குடி மக்களை அங்கிருக்கிற வனத்துறை அதிகாரிகள் அடிமைகளாக நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் தினக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். காலையில் சென்றால் மாலை வரை வேலை செய்ய வேண்டும், ஆனால் சரியான கூலி அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகளை தைரியமாகக் கேட்க முடியாது. எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்கிறபோதுதான் ஒன்றிரண்டு நபர்கள் எங்களைச் சந்தித்து அவர்கள் பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதி மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேறுகிற வகையில் இந்தத் தொழிற்சாலையை, சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் ஆரம்பித்தாக வேண்டும். அங்கே தண்ணீர் வளம் கூட இருக்கிறது. சந்தன மாங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. காடுகள் அல்லாத நிலங்களும் அங்கே இருக்கின்றன. ஆகவே ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் இந்த சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை அமைத்து தந்து, அந்தப் பழங்குடி மக்களுக்கு போதிய வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 29] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

கடைசியாக ஒன்றைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விளக்கக் குறிப்பில் இருக்கிறது. வனத்துறை சார்பில் அங்குள்ள பழங்குடி மக்களுக்கு கல்வி வசதி, வீட்டுவசதி, சாலைவசதி இவைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பை வனத்துறை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதி இல்லை.

நான் சொன்ன ஊராட்சி ஒன்றியங்களான கலசப்பாக்கம், செங்கம், புதுப் பளையம், ஆலங்காயம் போன்றவைகள் எல்லாம் கீழே அடங்கியிருக்கின்றன. மேலே அதிகாரிகள் சரிவர செல்வதில்லை. அதனால் குடிநீர் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை. அப்படியிருக்கும் ஒன்றிண்டு தொட்டிகள்கூட வனத்துறைத் தொட்டிகளாக இருக்கின்றன. நான்கூட மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலேயும், மற்றும் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியை வனத்துறையின் சார்பாக பணம் ஒதுக்கி, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்; எல்லோருக்கும் குடிநீர் தரவேண்டும் என்று சொன்னேன்.

அதேபோன்று வனத்துறை சார்பிலே பள்ளிக்கூடங்கள் நடைபெறுகின்றன. அதேபோல் வனத் துறையின் சார்பிலே உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால், அவைகளுக்கு எல்லாம் போதுமான கட்டிடங்கள் இல்லை. ஆகவே, நல்ல கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டும். அதே போன்று ஜமுனாமத்தூரிலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடம் இருக்கிறது. அதை மேல்நிலைப் பள்ளிக்கூடமாக மாற்றித் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, அந்தப் பகுதிகளில் மான் போன்ற பல வன விலங்குகள், காட்டு மிருகங்கள் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் கிராமங்களை நோக்கி வருகின்றன. இந்தச் செய்தியை பத்திரிகைகளிலேகூட பார்த்தோம். அவைகளுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே, வனத்துறையின் சார்பில் ஆங்காங்கு கிணறுகள் அல்லது பம்புகள் மூலம் தண்ணீர் தொட்டிகள் அமைத்து, இந்த வன விலங்குகளுக்கு குடிநீர் வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வனக்கம். நன்றி.

திரு. கே. உச்சி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான வன இலாக்கா, மற்றும் உள்ள மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு அரசு வனத்துறையைப் பாதுகாப்பதில் கடந்த ஆண்டு மொத்த பரப் பளவு 21,73,700 ஏக்க்டேர் நிலத்திலும், இந்த ஆண்டு 21,79,100 ஏக்க்டேர்

[திரு. கே. உச்சி]

[1981 ஏப்ரல் 29]

நிலத்திலும் வளர்ந்திருப்பது கண்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன். அந்த நிலத்தை மீண்டும் அளந்ததில் 600 ஏக்கரை இழந்தாலும், 6,000 ஏக்கடர் நிலம் வனப் பகுதிக்கு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, வனத்துறை காடுகளை வளர்க்க அரசு எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, என்னால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த வனத்துறை, மக்களுக்கும், நாட்டுக்கும் என்னென்ன நன்மைகள் செய்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 1,088 இலட்சம் ரூபாயும், 1980-81-ல் 1,182 இலட்சம் ரூபாயும், 1981-82-ல் 1,200 இலட்சம் ரூபாயும், இவ்வளவு பெரிய தொகைகளை வனத்துறை செலவு செய்வதில் எவ்விதத் தவறும் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இயற்கைக் காடுகளைப் பாதுகாப்பதில், மாங்களையும் காடுகளையும் வளர்ப்பதால், வன விலங்குகளையும் பாதுகாக்கும் நிலை உருவாகின்றது. இந்த அடர்ந்த காடுகள் நிறைந்த பகுதியிலுள்ள வன விலங்குகளின் உய்விடம் சுற்றுலாப் பயணிகளை மிகவும் கவரும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே, மாநிலத்தின் சுற்றுலா வளர்ச்சித் திட்டத்தில் வன விலங்குகளின் உய்விடங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும் என்ற அரசின் நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

மரக் கூழ் தயாரிக்க, கற்பூர மாங்களையும், மிலாறு மாங்களையும் வளர்க்க 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 10.82 இலட்சம் செலவில் திட்டங்கள் செயல்படுத்துவதையும், அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களை வளர்ப்பதற்கான திட்டத்தின்கீழ் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 75 ஏக்கடர் பரப்பில் ரூ. 33.88 இலட்சம் செலவிலும் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 34.13 இலட்சம் செலவிலும் திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்ற இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில் மலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் செயலாக்கப்படுகிறது.

(முற்பகல் 10-50)

நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 51.53 இலட்சம் செலவிலும், 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 60.61 இலட்சம் செலவிலும் மத்திய அரசு உதவியுடன் கிராம வனங்கள், சரலைப் போக்குவரத்து மேம்பாடு திட்டங்களை செயல்படுத்துவதையும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இதில் சிறு கிராமப் பகுதிகளை ஒட்டியுள்ள மேய்ச்சல் காடுகளையும், விவசாய நிலங்களையும் கிராம வன காடுகளாக்குவதை அருள்கூர்ந்து அரசு நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு தேயிலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தோட்ட வேலைகளில் கான்ட்ராக்ட் முறை கூடாதென்றும், அப்படி கான்ட்ராக்ட் கொடுப்பதால், அங்கு பணியாற்றும் தொழிலாளர்களும், தாயகம் திரும்பிய தமிழர்களும்

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. கே. உச்சி]

மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்களென்றும் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு தோட்ட வேலைகளில் இலங்கை தமிழர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்தல் வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெர்மெனென்ட் தொழிலாளர்கள் டெம்பரரி தொழிலாளர்கள் என்று பார்க்காமல் எல்லோருக்கும் வீட்டு வசதி கொடுத்திருப்பதை பாராட்டுவதோடு, அந்த டெம்பரரி தொழிலாளர்களை வேலை இல்லாத காலத்தில் வீடுகளை காலி செய்ய நிர்ப்பந்தம் செய்யக் கூடாதென்று வலியுறுத்துகிறேன். இலங்கைத் தமிழர்களின் படித்த பிள்ளைகளுக்கு தேயிலை தொழிற்சாலையில் ஊழியர்களாகவும், டிரைவர்களாகவும், வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பச்சைத் தேயிலை பறிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு தனியார் தோட்டங்களில் கொடுப்பது போல போனசும், இன்சென்டிவ்வும் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று தமிழக அரசை விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூடலூரிலும், சுனூரிலும் உள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களின் பச்சிலை உற்பத்தியிலும், பறித்த பச்சிலைகளைப் பதப்படுத்தி தயாரிக்கும் தேயிலைத் தூளிலும் அதிக முன்னேற்றம் காண அரசு அலுவலர்களை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மலையிலுள்ள காடுகளில் கற்பூர மர காடுகளும், வேட்டில் மரக் காடுகளும் அல்லாமல் இயற்கைக் காடுகள் ஏராளமாக உள்ளன. நில ஆக்கிரமிப்பும் இருக்கிறது. இதன் காரணமாய் மரங்கள் அதிகமாக கடத்தப்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் தடுக்க ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்கு மேல் கைவசம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை பட்டா செய்து தர வேண்டும். இதனால் மரங்கள் களவு போவதிலிருந்து தடுக்க முடியும். மேலும் நீலகிரியிலிருந்து விறகு போன்ற தேவைகளுக்கும், மற்றும் வியாபாரத்திற்கும் பர்மிட்டுகள் வழங்கும்போது, நடைமுறைப்படுத்தும் கட்டுப்பாடுகளை, வீட்டுத் தேவைகளுக்கு ஐந்து முதல் பத்து மரங்களை வெட்டுபவர்களுக்கும் கட்டாயமாக தளர்த்த வேண்டும் என்று தமிழக அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலிருந்தும் 'இல்விசிட் கட்டிழக்கை' நிறுத்த முடியும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மரங்களை கடத்துவதில் கண்காணிப்பதில் பாரஸ்ட் செக்போஸ்ட் மாத்திரம் போதுமானவை அல்ல என்றும், கடத்துபவர்களைக் கண்டு பிடிப்பதில் பாரஸ்ட், ரெவின்யூ, போலீஸ் ஆகிய துறை அதிகாரிகளின் கூட்டுப் பொறுப்பில் பணியாற்ற வேண்டுமென்றும், இதில் தமிழக அரசு அக்கறை காட்டவேண்டும் என்றும் கோரிக்கையாக விடுக்கிறேன். கூடலூர் பகுதியிலுள்ள முதுமலை ஊராட்சியைச் சேர்ந்த 600-க்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள்

[திரு. கே. உச்சி]

[1981 ஏப்ரல் 29]

வனவிலங்குகளின் தொல்லையால், தங்களுடைய பட்டா பூமியில் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய மாற்று இடங்களை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக இதில் எந்த எந்த முடிவும் எடுக்காமல் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக மலைகளின் ராணி என்றழைக்கும் நீலகிரி மாவட்டத்தை அகில இந்தியா சுற்றுலா மையமாக மாற்றியமைக்க புதியதோர், சிறந்த திட்டத்தை தமிழக அரசு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இதில் இந்தியா முழுவதும் உள்ள ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களிலும், முக்கியமான நகரங்களிலும், காரளமாகவும், கவர்ச்சிகரமாகவும் பெரிய அளவிலும் விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். கோவையிலிருந்தும், மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்தும், வெளி நாட்டிலிருந்தும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும் வரும் உல்லாசப்பயணிகளைக் கவரும் வகையில் சொகுசு பஸ்களை விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வள்ளலார் பிறந்த வடலூர் வரும் உல்லாசப் பயணிகளுக்கு தங்கு வதற்குப் போதுமான விடுதிகள் இல்லை. ஆகவே பயணிகளைக் கவருகின்ற புதிய விடுதிகளைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சின்கோனாவைப் பொறுத்தவரையில் சின்கோனா தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் எல்லோரையும் நிரந்தரமாக்கவேண்டும் அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, போனஸ் போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். சின்கோனா தோட்டத்திலே உள்ள மாங்கள் களவுபோகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். சில பகுதிகளிலே களவுபோய்க்கொண்டு இருக்கின்றன. இதைக் கண்டுபிடித்து திருடியவர்களை தண்டிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. கல்லன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே 28, 45, 47, 54 ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேச என்னுடைய வாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கு நன்றிகூறி இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் கார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நாட்டிலே உள்ள செல்வங்களில் எல்லாம் தலைசிறந்த செல்வமாக காட்டுச் செல்வங்கள் உள்ளன என்று சொன்னால் மிகையாகாது. நாட்டின் பொருளாதாரத்திலும் மக்களின் நல்வாழ்வினும் காடு மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது இது மனித இடத்திற்கு இன்றியமையாதது. காடுகளால் நமக்கு அத்தியாவசியமான பிராணவாயு, தண்ணீர் நமக்கு வழங்கப்படுவதில் அவைகளுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. மழை பெய்வதற்கும் மண் வளம் மற்றும் ஈரப் பாதகாப்பிற்கும் நிலத்தடி நீர் சேமிப்பதற்கும் காடுகள் பொதும் உதவுகின்றன. இதைத்தவிர நமக்குத்

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. கே. கல்லன்]

தேவையான பொருள்களான விறகு, கட்டத்திற்கான மாங்கள் தழை உரம் கனிகள் தோல் பதனிடவதற்கான பொருள்கள் தைல வகைகள் இதுபோன்ற எண்ணில்லாத செல்வங்களை வனங்கள் வழங்குகின்றன எனவே இந்த விலை மதிக்க முடியாத காடுகளை நாம் பேணிக் காக்க கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஈகோலாஜிக்கல் பேலன்ஸ் ஏற்படுத்தப்பட நாட்டில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காடுகளாக இருக்கவேண்டும் என்பது நியதி. ஆனால் நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள கணக்குப்படி ஏறக்குறைய 17 சதவீதம் காடுகள் தான் தமிழ்நாட்டில் உள்ளதாகத் தெரிகிறது. உண்மை நிலையில் இது ஏறக்குறைய 10 சதவீதம் தான் இருக்கமுடியும் என்று நம்புகிறேன். உதாரணமாக காடு மிகுந்த நீலகிரியில் எடுத்துக்கொள்ளுவோம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக சோலை வனமாக இருந்த அப்பகுதி எப்படி பாலைவனமாக மாறியிருக்கிறது என்பதை அங்கு விஜயம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் பார்க்க முடிகிறது. சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்பு நீலகிரி இருந்த நிலையும் தற்போது உள்ள நிலையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும் என நினைக்கிறேன். இப்போதுள்ள கோரக் காட்சியை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பார்த்தால் அதிர்ச்சி அடைவார்கள் என நம்புகிறேன்.

அதிகாரிகள் தரும் புள்ளிவிவரத்தை நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். உதாரணமாக கடந்த டி. டி. சி. கூட்டத்தில் நீலகிரியில் உள்ள 3 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நீலகிரியில் உள்ள வறட்சியை எடுத்துச் சொன்னோம். கடந்த 6 மாதமாக மழையே இல்லை என்பதை அதிகாரிகள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இரண்டு போக உருளை சிழங்கு காய்கறிகள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இதனால் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். கால்நடைகளுக்கு புல் இல்லை என்பதையும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். நீலகிரியில் உதகை குன்னூர் தாலுக் காவில் வறட்சி நிலவுவதாகவும் அதற்கென வறட்சி தீர்மானத்தை அரசுக்கு அனுப்புவதாக ஒப்புக்கொண்டு புள்ளிவிவரக் கணக்குப்படி இத்தீர்மானத்தை அரசுக்கு அனுப்பவில்லை என்று தெரியவருகிறது. இதனால் அரசாங்கத் திற்கு வரும் புள்ளிவிவரம் சரியானதாக இல்லை என்பது புலனாகிறது. இது மாதிரியான புள்ளி விவரக்கணக்கு தான் வனத் துறையில் 17 சதவிகிதம் காடுகள் உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவிரும்புகிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்திலே பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து மாங்கள் கடத்தப்பட்டு மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் சென்று கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு இத்துறையினரின்

இதழைப்பு இன்னமும் எப்படி நடக்க முடியும்?

[திரு. கே. கல்வன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

விஸ்கோஸ் போன்ற நிறுவனங்களுக்கு இத்துறையினரால் மிகக் குறைந்த விலையில் மாங்கள் சப்ளை செய்து வருவது ஊரறிந்த உண்மை. இதில் பெரிய ஊழல் நடப்பதாக என்னிடம் சான்றுகள் இருக்கின்றன. இதைக் கட்டுப்படுத்த ஸ்பெஷல் ஸ்குவாட் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அடிக்கடி சர்ப்ரைஸ் செக் நடத்தி கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுவீடிஷ் இன்டர்நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் ஏஜன்சி ஒத்துழைப்புடன் இத்துறையை அபிவிருத்திசெய்ய 45 கோடி ரூபாயில் ஓர் திட்டம் உள்ளதாக அறிகிறேன். அதில் கணிசமான பகுதி நீலகிரிக்கு ஒதுக்கி காடுகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீலகிரியில் காட்டுவளத்தைப் பெருக்குவதனால் நீலகிரிக்கு மட்டுமின்றி தமிழகத்திற்கே பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

தற்போது உள்ள விதிகளின்படி வீட்டு உபயோகத்திற்காக எங்களால் வளர்க்கப்பட்ட மாங்களை வெட்ட அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்கிறார்கள். தவிர, கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் புயலாலும், வறட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்ட பலர் மற்ற சாகுபடி செய்ய இயலாமல் தங்களுக்கு சொந்தமான பூமியில் மாங்களை நட்டு இதையே தங்களது ஒரே வருமானம் என நம்பி இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விதிகளைத் தளர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலா அகில உலகிலும் வேகமாக வளர்ந்துவரும் ஓர் தொழிலாகும் என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், சமூக வளர்ச்சிக்கும் உதவியாய் இருக்கிறது. நாடுகளிடையே சமூக, கலாச்சார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது.

இந்தத் துறையில் அரசு காட்ட வேண்டிய அக்கறையைக் காட்டவில்லை எனப்பது எனது குற்றச்சாட்டு. இயற்கை அன்னை தந்த அபூர்வ செல்வங்களில் நீலகிரி ஒன்றாகும். இப்பகுதியை மலைகளில் ராணி என்றும், பூமியின் சொர்க்கம் என்றும் கூறுகிறார்கள். இந்தச் சுற்றுலா மையத்தைப் ப்பாறுததவரையில் அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை காட்டுகிறது என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

உதாரணமாக இந்த வருடம் பிரசுரிக்கப்பட்ட டிஸ்ட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் காலண்டரில்கூட நீலகிரியைப்பற்றி அதிகமாக ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த வருட நிதிநிலை அறிக்கையிலும் சுற்றுலாத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலும் நீலகிரிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இருக்கும் தமிழ்நாடு தங்கும் விடுதி பராமரிப்பு சரி இல்லை.

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. கே. கல்லன்]

நடுத்தர ஏழை மக்களைக் கவரும் வகையில் குறைந்த கட்டணத்தில் அரசாங்க விடுதிகள் அமைக்கப்படாதது ஒரு பெரும் குறையாக நிலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ளது. இதைப் போக்குவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பயணிகளைக் கவர போக்குவரத்து சீராக இருக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் எல்லாயிடங்களிலும், ஆட்டோ, டாக்சி பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளைக் களைய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு கூட்டுறவு மூலமாகப் பல டாக்சிகளை வாங்கி உல்லாசப் பயணிகளிடம் நியாயமான கட்டணம் வசூலித்து சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ் போக்குவரத்து சீராக இல்லை என்பது என் குற்றச்சாட்டு. 50 பேர் ஏறக்கூடிய பஸ்களில் 100 பேர், 150 பேர் என்று பிரயாணிகளை ஏற்றிச்செல்லுகின்ற நிலைமை உள்ளது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கால அட்டவணைப்படி பஸ்கள் ஒடுவது அபூர்வம். பொது மக்களுக்கும், உல்லாசப் பயணிகளுக்கும் கிடைக்க வேண்டிய மரியாதை கிடைப்பதில்லை. இதுவரை இலாபத்தில் ஓடிய சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம் இப்பொழுது நஷ்டத்தில் ஓடத் துவங்கியிருக்கிறது. இதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி உதகையில் இண்டியன் ரேஸ்ட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், கர்நாடக அரசுடன் கூட்டு சேர்ந்து ஒரு நவீன ஹோட்டல் கட்டுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஏன் இந்த அரசாங்கம் இந்த மாவட்டத்தில் அக்கறை காட்டவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு ஏன் பங்கு கொள்ளவில்லை என்பது என் கேள்வி.

உத்கையில் உள்ள ஏரியைப் பழுது பார்க்கவும், நவீனப்படுத்தவும் அழகுபடுத்தவும் ரூபாய் 15 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது என்று தெரிய வருகிறது. இதில் பெரும்பகுதி சரியாக உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை என்பது எனது குற்றச்சாட்டு. இதற்காக ஒரு விசாரணைக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சம்மர் ஃபெஸ்டிவல் என்ற பேரில் ஒரு டான்ஸ், ஒரு டிராமா என்று போராடிக்கும் சில அயிட்டங்களைக் கொண்டு செய்கிறார்கள். இதை நல்லவிதமாக அமைக்க அரசு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கல்லன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

உதகமண்டலம் தற்போது “உதகமண்டலம்” என்று ஆங்கிலத்தில் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் OOTACAMUND என்று இருந்தால்தான் வடநாட்டில் உள்ளவர்களுக்கும், மேலை நாடுகளில் உள்ளவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். எனவே அதை ஆங்கிலத்தில் OOTACAMUND என்று மாற்றிக்கொடுக்கும்படி அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சின்கோனா 100 வருடங்கள், 120 வருடங்களாக உள்ள ஒரு நிறுவனம். அது பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. அதில் மேலும் அக்கறை செலுத்தி அகில உலகில் ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த நிறுவனமாக மாற்ற அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதகைக்குப் பல உல்லாசப் பயணிகள் வருவதால், அங்கே இரண்டொரு முக்கியமான கோயில்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒன்றான மாரியம்மன் கோயிலின் இராஜகோபுரத்தை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும். எல்கினில் முருகன் கோயிலை நல்ல முறையில் கட்டி அழகுபடுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* டாக்டர் கே. சமாசம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள செய்தி, வனத்துறை, சின்கோனா ஆகிய மானியங்களின் மீது நான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

பொதுவாகவே இன்றையதினம் இந்தத் துறை, இதுவரையிலும் சுதந்திரம் அடைந்து 34 ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தும் கூட, 30 ஆண்டுகால தகழ்ச்சிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது, மிகவும் சீராகவும், சிறப்பாகவும், மிகவும் பெருமைப்படத்தக்க வகையிலே இயங்கி வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் வெளிநாடுகளிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் கண்டித்தனக்கக் கூடிய சுற்றுலா திரைப்படம் எடுத்து வெளியிட்டு இருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். திழல்படத் தொகுப்பு மிக அதிக அளவிலே தேவைப்படுகிறது. தமிழக அரசு நடத்திய ஒலி, ஒளி காட்சி, ஒலி-ஒளி அரங்கக்

1981 ஏப்ரல் 29]

[டாக்டர் கே. சமாசம்]

காட்சி, வர்த்தகப் பொருட்காட்சிகள் எல்லாம் உண்மையிலேயே பெருமைச் சூரிய விஷயமாகும். அதே நேரத்தில் ஜப்பான் போன்ற வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லுகிறபோது, ஆங்காங் சிங்கப்பூர் நாடுகளிலே செல்லுகிறபோது, சுற்றுலாத் துறையில் அங்கே நியமித்திருக்கக்கூடியவர்கள், அரசு கார்பிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் அந்த நாட்டைப் பற்றி, மொழியைப் பற்றி, கலாசாரத் தைப் பற்றி அவர்களுடைய பண்பாட்டைப் பற்றி மிகவும் தெளிவாக கற்று உணர்ந்து வருகின்ற வரவேற்பாளர்களை எல்லாம் அழைத்துச் சென்று அவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையிலே விளக்கிக் காட்டி, செம்மையான முறையிலே அவர்கள் நடந்து கொண்டு வருவதை நாம் பார்த்தோம். அதே போல தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் எந்த அளவிற்கு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறபோது, வெளிநாட்டிலே இது பற்றி சில குறைபாடுகள் எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாமல், இங்கே இருக்கின்ற வழிகாட்டிகள், சுற்றுலாத் துறையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள், தமிழக அரசைப் பற்றி, தமிழ்நாட்டைப் பற்றி, மொழியைப் பற்றி, கலாசாரத்தைப் பற்றி, பண்பாடு குறித்து அவர்கள் எந்தெந்த இடங்களைச் சுற்றிக்காட்டுகிறார்களோ, அதனுடைய முழுத் தன்மையையும், மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லத்தக்க வகையிலே இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருந்தால் இன்னும் மேலும் மேலும் பாராட்டு வதற்கு உரியதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், வெளிநாடுகள் என்று சொல்லுகிறபோது வெளிநாட்டிலே இதுபோன்ற இயற்கைக் காட்சிகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட காட்சிகளைத்தான் எங்களை அழைத்துச் சென்று காட்டினார்கள். சிங்கப்பூரில் இருக்கக்கூடிய டைகர் காட்டன் என்பது கூட, இங்கே கோடம்பாக்கம் விஜயா கார்டன் அளவுக்குக் கூட இல்லை. ஆனாலும் அது பிரசித்தி பெற்றதாகச் சொல்லப் படுகிறது. வெளிநாட்டிலே இருந்து வரக்கூடிய அனைவரும் அங்கே அழைத்துச் சென்று அதை ஒரு பெரிய சுற்றுலாத்தலமாகக் காட்டப்படுகின்றது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை எல்லாம் நீங்கள் மனதிலே கொண்டு, மிக நல்ல முறையிலே இயற்கையாகவே தமிழகத்திற்கு கிடைத்த வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கக்கூடிய இந்த இயற்கைக் காட்சிகளை எல்லாம் சென்று பார்க்கிற வகையில் மிக நல்ல திட்டத்தை மேலும் உருவாக்கக்கூடிய வகையில் பல புதிய திட்டங்களை இங்கே அறிமுகப்படுத்தியதைக் கண்டு நான் உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இங்கே இயற்கைக் காட்சி என்று இருக்கக்கூடிய அருவிகளில் நோய் தீர்க்கும் அருவிகள் என்று

[டாக்டர் கே. சமாசம்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இயற்கையாகவே சரும் நோய்களைத் தீர்க்கக் கூடிய, மருந்து இல்லாமல் குணப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு, சுக வாழ்க்கை தரக்கூடிய அளவுக்கு, கொஞ்ச காலம் அந்தப் பகுதியிலே, கொடைக்கானலில் இருந்தால், கொஞ்சகாலம் அந்த தீர்த்தமலையிலே இருந்தால் உடலிலே இருக்கக்கூடிய தோல்வியாதிகள் கூட, தீர்ந்து விடும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு மூலிகைச் செடிகள் மத்தியிலே வரக்கூடிய அந்தக் காரணம், நீரும் உகந்ததாக இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்டவைகளை எல்லாம் மிகப் பெரிய சுற்றுலாத்தலமாக மேலும் மாற்றப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மலர் தமிழகம் மட்டுமல்லாமல் இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் மிக மிக பரபரப்புள்ளதாக இருக்கின்றது. அந்த மலரே கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லத் தக்க வகையில் 50 ரூபாய்க்குக் கிடைத்த மலர், மலிவு விலையிலே, சலுகைவிலையிலே மதுரையில் ரூ. 35 க்குக் கிடைத்த அந்த மலர், வெளியிலே 100 ரூபாய்கள் கொடுத்தால் கூட கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த வகையிலே பிரசித்தி பெற்றதாக, புகழ் பெற்றதாக தமிழகத்தைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கதாக இருப்பதை கண்டு உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். இதை மேலும் தயாரிக்கின்ற வகையில், உருவாகக் கூடிய வகையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் உதவக்கூடிய வகையில் அதை மேலும் அச்சடித்து வெளியிடவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தின் கலைக்களஞ்சியம் இப்போது தான் உலகத்துக்கே தெரிகிறது. தமிழ்நாடு என்றால் என்ன, இதிலே இருக்கக் கூடிய இயற்கை தலங்கள் எத்தனை, இதிலே என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் தெளிவாக விளக்கக்கூடிய வகையில் 'எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழகம்' என்ற புத்தகத்தை, ஒப்பானில் அவர்கள் கொடுத்த புத்தகத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அதை விட இது சிறப்பாக இருப்பதைக் கண்டு உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், வரவேற்கிறேன். இதுபோன்ற வெளியிடுகள் இன்னும் ஏராளமான அளவுக்கு வெளியாகவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு இருப்பது மிகவும் உதவி கரமாக அமையும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 29]

[டாக்டர் கே. சமாசம்]

(முற்பகல் 11.10)

இன்னும் சொல்லப் போனால், வெளி நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அழைத்துக் கேபிள் காரை உபயோகப்படுத்தி, பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று காண்பிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கேபிள் காரை அமைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் தமிழகத்திலே பல இடங்களில் இருக்கின்றன. உதகமண்டலத்திலே அமைக்கலாம்; ஏர்காட்டிலே அமைக்கலாம்; கொடைக்கானலிலே அமைக்கலாம்; இங்கே இருக்கின்ற ஓகனேகல்லில் அமைக்கலாம், இப்படி மதுரையிலே சில இடங்களிலே அமைக்கலாம். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் அதுபோன்ற கேபிள் கார் அமைத்து, வருகின்றவர்களையும், போகக் கூடியவர்களையும் அதன் மூலமாக சுற்றுலாப் பயணத்தை அபிவிருத்தி அடையத்தக்க வகையில் ஈடுபடுவதற்கு நாம் முன்வரவேண்டும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், டெலி பிரிண்டரைத் தமிழில் இப்போது நாம் தயாரித்திருக்கிறோம். அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே, தமிழ் வழங்கக்கூடிய நாடுகள், தமிழ் பேசக்கூடிய நாடுகள், தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்கக்கூடிய நாடுகள் என்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் இந்த டெலி பிரிண்டரைக் கொடுத்து இங்கிருந்து செய்திகளை உடனுக்குடன் தமிழிலே அவர்களுக்கெல்லாம் தெரிவிக்கக்கூடிய வகையில் செய்யலாம். இங்கே பேசுவதைவிட மிகத் தெளிவாக ஹாங்காங்கிலே தமிழிலே பேசுகிறார்கள். சிங்கப்பூரில் பேசுகிறார்கள். நமது தமிழைவிட சிறப்பாக, நாம் வெட்கப்படக்கூடிய அளவிற்கு தமிழர்கள் அங்கே பேசுவதை நாம் கண்ணாறக் கண்டிருக்கிறோம், அவர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சித்தரத்தக்க வகையில், தமிழகம் எவ்வளவு விரிந்திருக்கிறது, தமிழ் எங்கெங்கே பேசப்படுகிறதோ, அவர்களுடைய நிலைமையை என்ன என்பதை அவ்வப்போது புரிந்துகொள்ளத் தக்கவகையில் அந்த டெலி பிரிண்டர்களை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. மீன் வளர்ப்பு கண்காட்சி அகத்தை ஏற்படுத்தலாம். மீன் விளையாட்டு அரங்கம், சிங்கப்பூரில் இருப்பதைப் போன்ற விளையாட்டு அரங்குகளை யெல்லாம் மிகத் துல்லியமான முறையில் ஏற்படுத்தலாம். அதற்கெல்லாம் கட்டணம் வைத்து, அதன் மூலமாக நாம் வசூலாகும் பணத்தை வைத்து சுற்றுலாத் துறையை மிகத் திறமையாக வளர்ப்பதற்கு அது ஏதுவாக இருக்கும். இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழ் நாடு முழுவதும் சுற்றிப்பூநர்க்க வாய்ப்புற்றவர்கள், வெளிநாட்டிலே இருந்து

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

வரக்கூடியவர்களை 'தாய் வில்லேஜ்' என்று தாய்லாந்திலே இருப்பதைப் போல், 'தமிழகம்' என்ற ஒரு கிராமத்தை அமைத்து, அங்கே கண்காட்சி தமிழ்நாட்டைப் பற்றிய காகம், காவடி, சிலம்பு, மல்யுத்தம் என்ற கலைகள் இருக்கக்கூடிய நிலை, ஏழு இசைகளை இசைக்கக்கூடிய இசைக் கருவிகள், இயல் இசை நாடகம் என்று சொல்லக்கூடிய முத்தமிழினுடைய தத்துவங்கள் இவைகள் எல்லாம் பொருந்தக்கூடிய மிகப் பெரிய தமிழகம் என்ற தாய் வில்லேஜ் என்று சொல்வதுபோல் தமிழ் நாட்டினுடைய கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரிகம் இவைகளை விளக்கக்கூடிய வகையில் ஒரே இடத்தில் அமைத்து வரக்கூடியவர்கள் எப்போதும் நிரந்தரமாக பார்க்கக் கூடிய வகையில் தமிழ்நாட்டின் ஒரு மத்தியப் பகுதியில் அமைக்கலாம் அல்லது மகாபல புரம் போன்ற பகுதியில் இருக்கின்ற ஏரியாக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, இது போன்ற இடங்களில் அமைத்தால், அது மிகப் பெரிய வரவையும் கொடுக்கும், தமிழ் நாட்டின் கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாக்கும். அதுவும் இல்லாமல், நலிந்த பல கலைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய ஒரு நிலையும் ஏற்படும். ஆகவே, இதனை யெல்லாம் மனதிலே கொண்டு, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே கைவினைப் பொருட்களை விற்பனை செய்யலாம், இசை மேம்பாட்டை லளிக்கலாம், உணவு பழக்க வழக்கங்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அமைந்த நிரந்தரமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. செய்தி என்று சொல்லுகிறபோது, மாவட்ட கருத்துக்கள் என்று எடுத்துச் சொல்கிறோம். தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எடுத்துச் சொல்கிறோம். என்னென்ன திட்டங்களை, எவ்வப்போது போடுகிறோமோ, அதுபோன்ற அந்தச் செய்திகளையெல்லாம் வெளியிடக்கூடிய தின செய்தியை அரசாங்கமே வெளியிடக்கூடிய பத்திரிகை தேவை. தமிழரசு என்று ஒன்று இருப்பதைப்போல், தினந்தோறும் அரசாங்கம் என்னென்ன செய்கிறது, நாட்டுக்கு அளிக்கின்ற சலுகைகள் என்னென்ன, என்னென்ன புதிய திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம், எவ்வளவு தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறோம், அதில் மாநிலத்தின் பங்கென்ன, மத்திய அரசின் பங்கென்ன, அதனால் மக்கள் எந்த வகையில் இதை அனுசுலாம், எந்தெந்த வகையில் அவர்கள் நல்லவற்றைத் தர முடியும் என்பனபோன்ற அத்தனையையும் அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு பத்திரிகையை அரசு நடத்துவது மிகச் சிறந்த ஒரு முடிவாகும். காரணம், இன்றையதினம் அரசாங்கம் எத்தனை செய்திகளைச் சொன்னாலும், அவரவர்களுக்குத்

1981 ஏப்ரல் 29]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

தகுந்தாற்போல் விமர்சனம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இதில் மக்கள் குழப்பம் அடைகிறார்கள். இந்தக் குழப்பத்திலே இருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற, அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது, எப்படி செய்கிறது, எப்படி பணம் ஒதுக்குகிறது, அதை எப்படி எப்படி நீங்கள் வாங்கலாம், அதற்கேற்ற விதி முறைகள் என்ன என்பதைப் பற்றி விளக்கக்கூடிய செய்தித் தாளான நீங்கள் வெளியிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மகாராஷ்டிராவிலேகூட, திரைச் செய்தியாக, தினப் பத்திரிகை வெளியிட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆகவே, அதனை அப்படி மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரைப்படம் என்று வருகின்றபோது “குமரிக்கண்டம்” உண்மையிலேயே தமிழகம் எப்படி உருவானது, உலகம் எப்படி உருவானது என்பதற்கு அடிப்படையாக தமிழகத்தின் வரலாற்றைச் சித்தரிக்கின்ற அளவுக்கு அருமையான அமைந்திருக்கிறது. அது இன்றைக்கு நாம் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும் பாராட்டும் அளவுக்கு இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டுக்காரன் ஒருவனைப் பார்த்து மேல்நாட்டுக்காரன் ஒருவன் கேட்டானாம். நீங்கள் என்ன கண்டுபிடித்தீர்கள் ‘பூஜ்யம்’ என்று சொன்னானாம். பூஜ்யம் என்பதைக் கண்டுபிடித்தவனே, உலகம் உருண்டை என்று கண்டுபிடித்தவனே தமிழன்தான். உலகத்திற்கு விஞ்ஞான ரீதியாக ஆய்வு செய்வதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருளைக் கொடுத்தவன் தமிழன் என்று பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலையில் மிகப் பெரிய பிரச்சினைகளை உருவாக்கக்கூடியது செய்தித் திரைப் படங்கள் என்பதால் அவைகளை நல்லமுறையில் தயாரிக்க வேண்டும்.

நாம் நல்லமுறையில் அரசாங்கத் துறையிலே பத்திரிகைகளை நடத்தினால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அதை தினப்பத்திரிகையாகக் கொண்டு வந்தால் நாட்டிலே குழப்பங்கள் தீரும், வதந்திகள் பரவ வழியில்லாமல் போகும். வியாபாரிகள், விவசாயிகள், அரசுத் தொழிலில் இருக்கக்கூடிய வர்கள், மற்றும் பணி புரியக்கூடியவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, காடு என்று சொல்லுகிற சின்கோனா துறை மிகவும் நோய் தீர்க்கக்கூடிய மருந்தாக உபயோகப்படக் கூடியது. பல தொழிலாளர்கள் மிகப் பெரிய அளவுக்கு செலவு செய்யாமலேயே வருவாய் பெறக்

[டாக்டர் கே. சமாசம்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

தக்க வகையிலேயும், அந்நியச் செலாவணி பெறத்தக்க வகையிலேயும் இருக்கக்கூடிய இந்தத் துறை இன்றையதினம் நவீனப்படுத்தப்பட்டிருப்பது மிக மிக வரவேற்கக்கூடியதாகும்.

வனத்துறை என்பது மிக நல்லமுறையில் வளர்ந்திருக்கக்கூடிய ஒன்று. ஸ்விடன் நாட்டு உதவியுடன் 45 கோடி ரூபாயிலே புதிய திட்டம் ஆரம்பித்திருப்பது, நாம் வருண பகவானுக்கு மனு போடுவதைவிட மாங்களை வளர்ப்பது இந்த நாட்டிலே பசுமைப்புரட்சியை உருவாக்க அத்தியாவசியமாக இருக்கும் என்ற நல்லத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலேயும் கால்நடைச் செல்வங்கள் இல்லாவிட்டால் மனிதனே வாழமுடியாது என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயும் இந்த வன இலாகா மிகவும் சீர்திருத்தப்பட்டிருப்பதும் அதற்கு அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கி நல்ல முறையில் இயங்க வைத்திருப்பதும் கண்டு உண்மையிலேயே அதை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி, வனத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வதாக இருந்தால் என்ன திட்டங்கள் போட்டாலும் தென் அமெரிக்காவிலே காட்டிலே இருக்கக்கூடிய “ஸ்கங்” மிருகங்களைப் போன்று சிலர் இருந்துகொண்டு இதைப்பற்றி குறை சொன்னாலும்கூட தொன்றுதொட்டு நல்ல பல காரியங்களை ஆக்கபூர்வமாக செய்துவரக்கூடிய அரசைப் பாராட்டி, வரவேற்று, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, வனத்துறை, சிங்கோனா, சுற்றுலா, செய்தி திரைப்படத் தொழில் சம்மந்தமாக நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வனத்துறை சம்மந்தமாக வனச் செல்வத்தை பாதுகாப்பதில் எந்த அளவிற்கு அரசு அக்கரை காட்டியுள்ளது என்பது கொள்கை விளக்க அறிக்கையின் மூலமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் வனங்கள் எந்த அளவுக்கு அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை யாராலும் மறைக்க முடியாத காரியமாகும். குறிப்பாக கொடைக்கானல், சிறுமலை, கன்னிவாடி பகுதிகளிலும், நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூர் வட்டத்திலுள்ள முதுமலை வன விலங்கு சரணாலயத்திலிருந்தும் விறகுகளை எடுத்துச் செல்லும்போது, சட்ட விரோதமாக விலை உயர்ந்த மாங்களை கடத்திச் செல்வதும், நெல்லை மாவட்டத்தில் விலை உயர்ந்த மாங்களை திருடிச் செல்வதும், குமரி மாவட்டத்தில் மருதம் பரறைக்கு அருகாமையிலுள்ள காடுகளிலிருந்து, துறாம் மைலுக்குப் பக்கத்திலிருந்தும், பேச்சிப்பாறைக்கு அருகாமையிலிருந்தும், தடிக்காரன் கோணம் பக்கம் உள்ள காடுகளிலிருந்தும், பால்குளம் பக்கம் தலைக்கோடுக்கு அருகா

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. டி. மணி]

மையிலுள்ள காடுகளிலிருந்தும் அந்தத் தோட்ட முதலாளிகள் காட்டு மரங்களை வெட்டிச் செலவதும், விலையுயர்ந்த தேக்கு, ரோஸ் உட் போன்ற விலை உயர்ந்த மரங்கள் திருடப்படுவதும் இன்று சாவசாதாரணமாக இருக்கிறது. இது அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள வனத்துறை அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாதது அல்ல. அந்தக் காடுகளுக்குப் பக்கத்திலேயே தலைக கோட்டில் தோட்டத்தில் பர்னிச்சர் மார்ட் வைத்திருக்கிறார்கள் என தெரிகிறது. சைபன் பக்கம் பர்னிச்சர் மார்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் அந்தப் பகுதியிலுள்ள வனத்துறை அதிகாரிகளுக்கு தெரிந்துதான் நடைபெறுவதாகத் தெரிகிறது.

அரசு மாங்களை நடுவதற்கும் புதிய காடுகளை உருவாக்கவும் மாநிலம் பூராவும் கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவிடும்போது மாங்களைத் திருடுவதற்கு உடந்தையாக இருக்கும் அதிகாரிகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் வனப் பகுதியினுடைய பல பகுதிகளும் இன்னும் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக கால் பந்தாட்ட மைதானங்களாக காட்சியளிக்கும் நிலைதான் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே வனக் கொள்ளையைத் தடுக்க கடினமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதோடு வனப் பகுதியோடு சேர்ந்த சில பகுதிகளிலும், காடுகள் இல்லாத புல் மேடுகளிலும் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தில் சின்னஞ் சிறு விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக திண்டுக்கல் வட்டம் அய்யம்பாளையம் பகுதியிலும், வடாற்காடு மாவட்டம் குடியாத்தம் தாலுகாவில், ஸ்ரீதாமி, பனமடங்கி, ஆலம்காயம், செங்கம், மாவளிவட்டு போன்ற பகுதிகளிலும் செய்து வருகிறார்கள். அந்த நிலத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், பேச்சிப்பாறைக்கு சமீபம் காந்திநகர் என்ற இடத்தில் சிறு வீடுகளைக் கட்டியும் மரவள்ளிக் கிழங்கு, வாழை பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். அதுபோன்று வலிய எல என்னுமிடத்தில் தென்னை, பாக்கு மரம், ரப்பர், நெற்பயிர் செய்தும் பல ஆண்டுகாலமாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த இடத்தை பட்டா செய்து கொடுக்கவோ அல்லது குறைந்த குத்தகைக்கு கொடுக்கவோ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. மணி]

[1981 ஏப்ரல் 29]

அதேநேரத்தில் பெரும் புள்ளிகள் காட்டுப் பகுதிகளை, நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்களை ஆக்கிரமித்துள்ளனர். குறிப்பாக கருங்கமலைப் பக்கத்தில் ஒரு நபர் சுமார் 100 ஏக்கர்வரை ஆக்கிரமித்துள்ளார். அதைப் போன்று தேவகிரி தோட்ட முதலாளி தேவகிரியில் அரசு நிலங்களை ஆக்கிரமித்துள்ளார். அது மட்டுமல்ல, தேவகிரி வழியாக செல்லும் ரோட்டை அடைத்து செக்போஸ்ட் போட்டு சுங்கமும் வசூலித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. தேவகிரி தோட்டத்திற்கு அப்பால் இருக்கும் சிறு தோட்டக்காரர்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு செல்வதற்கு கூட தடை செய்யப்படுவதாக தெரிகிறது. இப்படி பல்வேறு இடங்களில் இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-20.)

இந்த இடங்களிலே நேர்மையான அரசு அதிகாரிகளை வைத்து பேரிய முதலாளிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட இந்த இடங்களை எல்லாம் திருப்ப எடுப்பதற்கு ரீ சர்வே போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மலையோரச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றைத் துரிதமாக அமைப்பதற்குப் போதுமான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஜவ்வாது மலைச் சாலைகள் மற்றும் குமரி மாவட்டம் அரசு ரப்பர் தோட்டம் மருதம்பாளைக்கு செல்லும் சாலை, பால்குளம் கரும்பாறை சாலை, பால்குளம் மகேந்திரகிரி சாலை, கிரிப்பாறை அப்பர் கோதையார் சாலை போன்றவற்றைத் துரிதமாக அமைத்துக் கொடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மரம் நடுதலைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக குமரி மாவட்டத் திலே தேக்கு, ரோஸ்டட் போன்ற மரங்களை நடுவதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இத்தாலி, பிரான்ஸ் போன்ற அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற, இந்த மரங்களை அதிகமாக நடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். மூங்கில் போன்றவற்றை அணைக்கட்டுகளின் நீர் பிடிப்புப் பகுதிகளின் கரையோரங்களில் பெருவாரியாக நட ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதன் மூலம் மண் அரிப்பைத் தடுக்கவும் கரையோரங்களை ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து பாதுகாக்கவும் முடியும்.

அடுத்து, கற்பூர மரங்களை அதிகமாக நட வேண்டும். குமரி மாவட்டத் திலுள்ள சாலையோரங்களில் பயலுள்ள பலா மரம் ஆயினி மரம் போன்றவற்றை நடவேண்டும். மலைப் பகுதிகளில் திக்குச்சி தயார் செய்ய

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. டி. மணி]

பயன்படும் பெருமரம், முக்கம்பால அர்ப்பீசியா. இவை வேகமாக வளரும். இந்த மரங்களை அதிகமாக வளர்க்க ஏற்பாடு செய்வதுடன் களியல் பகுதியில் தீக்குச்சி தயார் செய்யும் தொழிற்சாலையையும் அங்கே அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அமைத்தால் அதன் மூலம் அரசுக்கு அதிகமான இலாபம் வரும்.

அடுத்தபடியாக, சந்தனக் காடுகளைப் பாதுகாப்பது இன்றியமையாததாக இருக்கின்றது. வட ஆற்காடு காடுகளில் சந்தன மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் சந்தனத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தத் தொழிற்சாலைகளை பேரிய அளவில் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூரில் சந்தனத் தைல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைத் துரிதமாக எடுக்க வேண்டும். யூக்கலிப்டஸ் போன்ற பயனுள்ள மரங்களை அந்தந்த பகுதிகளின் நிலைக்கேற்றவாறு நடுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சிங்கோனா சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீலகிரி, வால்பாறை போன்ற பகுதிகளில் சிங்கோனா அபிவிருத்திக்காக அதிகப்படியான இடங்களில் சிங்கோனாவை நடுவதுடன் அதிலே வேலை செய்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளம் போதுமானதல்ல. பல லட்சங்களை அரசுக்கு தேடித்தரும் அந்த தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் 10 ரூபாயாவது கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மேலும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச போளசையாவது அந்தப் பிராந்தியத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு கொடுப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அங்கே 1940-லே கட்டப்பட்ட பழைய வீடுகளிலே தொழிலாளர்கள் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இல்லங்களை மாற்றி அவர்களுக்குப் புதிய இல்லங்களைக் கட்டித்தருவதற்கு அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். மேலும் அங்கு முழுமையாக வீட்டு வசதியினை ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே குடிதண்ணீர் வசதி, மருத்துவ வசதி போன்றவற்றை ஏற்படுத்தவேண்டும். அங்கு பணியாற்றுகின்ற தற்காலிகத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக வால்பாறை, நீலகிரி மலை, சோலையார் போன்ற இடங்களிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் மருத்துவ சிகிச்சைக்காக அவசர காலத்தில் செல்வதற்கு ஆம்புலன்ஸ் வண்டிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. டி. மணி]

[1981 ஏப்ரல் 29]

அடுத்து ரப்பரைப் பொறுத்தவரையில் குமரி மாவட்டத்தில் சுமார் 1,655 ஹெக்டேர் நிலத்திலிருந்து பால் எடுக்கப்படுகின்றது. 1980-ம் ஆண்டு முடிய வருமானம் சுமார் 1 கோடியே 75 இலட்சம் ரூபாயாகும். இது போதுமானதல்ல. இன்னும் நான்காண்டுகளிலே 6 கோடி ரூபாயைத் தாண்டக்கூடிய அளவுக்கு இந்த ரப்பர் தொழில் வளர்ந்து வருகின்றது. ஆனால் அந்த ரப்பரைப் பொறுத்த வரையில் பராமரிப்பு வேலைகள் போதுமானதல்ல. ரப்பர் ப்ளாண்டேஷனைப் பொறுத்தவரையில் ரப்பரைப் பற்றித் தெரியாத காட்டு இலாகாவின் அதிகாரிகளின் கையிலே இருந்தால் சரியாக இருக்காது. ரப்பரைப் பற்றி சரியாக புரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்கள் அந்த நிர்வாகத்திலே நியமிக்கப்படவில்லை. இதிலே பல்வேறு தவறுகள் நடந்து வருகின்றது. ஊழல்களும் நடக்கின்றன. எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி மயிலார் டிவிஷனில் பச்சைப் பாலை ஏலம் விடுகிறார்கள் எனத் தெரிகிறது. அதனைக் கிலோ 14 ரூபாய்க்குக் கூட ஏலம் விட்டு விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதிலே சில தவறுகள் நடப்பதற்கு வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. நான் இங்கே ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியிலே நான்கு தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற் சங்கங்களின் முக்கியஸ்தர்களும், எம்.எல்.ஏ-க்களும் கொண்ட குழுவின் மூலமாக அங்குள்ள நிலைமைகளைக் கண்காணிக்கக் கூடிய அளவிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தவறுகள் நடக்காமல் அவற்றைத் தடுத்துவிட முடியும். ஏற்கெனவே கடந்த 1980-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்திருந்தார். அப்போது அங்கே பெருஞ்சாணி என்ற இடத்திலே ஒரு ஃபேக்டரியைத் திறந்து வைக்கின்ற நிகழ்ச்சியிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டார். அப்போது நான் அங்கே நடக்கின்ற தவறுகள் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டினேன். அதற்கான விசாரணை நடத்த உத்தரவைப் பிறப்பிப்பதாகவும் சொன்னார்.

ஆனாலும் இதுவரையில் அந்த ஊழல்களுக்கு அல்லது தவறுகளுக்குக் காரணமாக இருந்த அதிகாரிகளிடமிருந்து எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக நான் பல்வேறு கடிதங்களை சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். ஆனால் எந்தவிதமான ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பெறவில்லை. குறிப்பாக இந்த ரப்பரைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் நிறைய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. டி. மணி]

அந்த ரப்பர் தோட்டத்திலேதான், தமிழகத்திலிருந்து முதலிலே வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று பிறகு அங்கேயிருந்து திரும்பி வந்தவர்கள், சிலோன் போன்ற நாடுகளிலிருந்து திரும்பி வந்தவர்கள்—சிற்றார், கல்லார், குத்தியாறு போன்ற பகுதிகளிலே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஓரளவிற்கு உதவியிருக்கிறது. ஆனாலும் அது போதுமானது அல்ல. ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்தபட்சம் 3 பேருக்கு வேலை கொடுத்தால்தான் அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். ஏனென்றால் ஒரு ஆண்டிலே அவர்களுக்கு 200 தினங்களுக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 3 பேருக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும்.

அடுத்து, குறிப்பாக சிற்றார், குத்தியாறு, கல்லாறு போன்ற பகுதிகளில் இருக்கும் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி என்பதே இன்றைக்கு இல்லை. குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை. போக்குவரத்து வசதியும் இல்லை. குத்தியாறும் கல்லாறும் தனியாக ஒரு காட்டுப் பகுதிக்குள் இருக்கிறது. அங்கேயிருந்து வந்து அவர்கள் மருத்துவ வசதி பெறவேண்டும் என்றால், 10 மைல் கடந்து வரவேண்டும்; ஆகவே அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதியும், தண்ணீர் வசதியும், விளக்கு வசதியும், சாலை வசதியும் அவர்களுக்குச் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோன்று மயிலார் பகுதிகளில் குடியிருக்கும் தொழிலாளர் நிலையும்.

அது மட்டுமல்ல, கிட்டத்தட்ட 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இந்தத் துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் அங்கே வேலை செய்கிற சில ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரையில் போனஸ் என்பது வழங்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றி கேட்கிறபோது, அது அரசாங்கத்தினுடைய துறையைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது, அதனால் போனஸ் வழங்கப்படுவது மறுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், அதை கார்ப்பரேஷன் கிழே கொண்டு வந்து போனஸ் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பெற வேண்டும். இல்லை என்றால், அதை அரசினுடைய நேரிடை துறையின் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அரசினுடைய கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு என்ன சம்பளம், உரிமைகள் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அந்த அளவிற்கு சம்பளம், உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, கார்ப்பொரேஷன் அமைக்கப் போவதில்லை என்பது சொன்னால், அந்தப் பிராந்தியத்திலே வருகிற எம்.எஸ்.ஏ.-க்களை கொண்ட குழு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து அந்த ரப்பர் தோட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்ய ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்கு, அரசுக்கு அதிக வருமானத்தை பெருவதற்

[திரு. டி. மணி]

[1981 ஏப்ரல் 29]

கான முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு, ஒரு குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல. கிராம்பு தோட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அதைப்பற்றி நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு 2 தினங்களுக்கு முன்பாக ஒரு மகஜரைக் கூட கொடுத்திருக்கிறேன். லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வருமானமாக பெற்றுத் தருகிற ஒரு துறை அது. ஆனால் அதனுடைய பராமரிப்பு சரியில்லாத காரணத்தினால்தான், அதில் வருமானம் சரியாக வரவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அதைச் சரியாக பராமரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, முந்திரித் தோட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதற்காக பல லட்சம் ரூபாய்களைச் செலவழிக்கப் போவதாக கொள்கைக் குறிப்பிலே கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த மாவட்டத்திலே எந்தப் பகுதியிலே அந்த முந்திரித் தோட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்—உருவாக்கப் போகிறார்கள் என்று குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று முந்திரியின் விலையைப் பார்ப்போமேயானால், பச்சை முந்திரியின் விலை 1 கிலோவிற்கு 12 ரூபாய் என்று போகிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்தின் துறையிலே அந்த முந்திரி கொட்டைகளைச் சேகரித்து, தனியார் முதலாளிகளுக்கு வினியோகிப்பதற்கான ஒரு சம்பிரதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல கடைசியான என்னுடைய தொகுதியிலே, குமரி மாவட்டத்திலே தமிழ்நிலாக இருந்த திரு. அறங் கோட்ட ஆசான் என்பவருக்கு ஒரு நினைவாலயம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று, அந்தப் பகுதி மக்கள் நீண்ட காலமாக கோரிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலே அவருக்கு ஒரு நினைவாலயத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோன்று சுற்றுலாத் துறை நீரோடியிலிருந்து முட்டம் வரையிருக்கும் ஏ. வி. எம். கால்வாயைப் பயன்படுத்தி சுற்றுலாத் துறையை விஸ்தரிக்க வேண்டும் (மணியடிக்கப் பெற்றது).

தமிழ் அரசு என்று ஒரு பத்திரிகை வருகிறது. அதை தினப் பத்திரிகை யாக ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சின்னராஜ்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. எம். சின்னராஜ]

களைத் தெரிவிக்க முன்வருகிறேன். அரிய மருந்துகளைத் தயாரிப்பதற்காக இன்று இருக்கிற இந்த சின்கோனாத் துறையில் முதன் முறையாக அரசு சிறந்த அக்கறை எடுத்து, அதன் வளர்ச்சிக்காகவும், அதில் பணிபுரிகின்ற பணியாளர்களின் நலனுக்காகவும் நல்ல பல திட்டங்களை வருகிற 5 ஆண்டு திட்டங்களை உள்ளடக்கி, கொள்கை குறிப்பேட்டிலே குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் முதலிலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் துறையிலே தயாரிக்கப்படும் பல அரிய மருந்துகள் உலகிலே வேறு எந்தப் பகுதியிலேயும் காண்பதற்கு மிக அரிய மருந்துகளாக இருக்கின்றன என்று பல ஆராய்ச்சியாளர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையின் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை வளப்படுத்தவும், அந்தத் துறையை மேம்படுத்தவும், இதனை கோவை பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைத்து பல ஆராய்ச்சிகள் தொடங்க இருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

அந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இது மேலும் வளரவும், இந்தத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும் நல்லதொரு நிலையை அடைவதற்கும் இந்த அரசு முன்வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் துறையைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் மலைப் பகுதிகளில் வாழும் காரணத்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய குடியிருப்பு வசதிகள், கல்வி வசதிகள் போன்றவற்றை நாம் ஏற்படுத்தித் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அரசு அதற்கான திட்டங்களை இன்று வகுத்திருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காட்டு இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டல் எதிர்காலத்தில் நமக்கு வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக நம் நாட்டுக்கு வருவாய் தேடித்தரக்கூடிய ஒரு துறையாகும் என்பதை அரசு உணர்ந்து ரூ. 59 கோடி செலவில் வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சமுதாய காட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இருப்பதை யாரும் சாதாரணமாக நினைத்துவிடமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறையாகும் இந்த வனத்துறை. இப்படி ஒருபக்கம் காட்டுவளத்தைப் பெருக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது ஒரு சில சமூகவிரோத சக்திகள் தங்கள் சுயநலத்திற்காக வனப்பொருள்களை திருடிச் செல்கிறார்கள். அப்படி திருடுகள் நடைபெறுவதைக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலம் இந்த அரசு கட்டுப்படுத்தி வருவதை நாம் உணருகிறோம். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் வனங்களில் திருட்டுப் போவதைத் தடுத்து, சமூக விரோதச் செயல்களைத் தீவிரமாகத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணருகிறார்கள்.

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

இந்தத் துறையில் நாம் முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டிய ஒரு பணி என்ன வென்றால், இந்தத் துறையைச் சார்ந்திருக்கிற அதிகாரிகளுக்கும், அடிமட்டத்தில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கும் இந்த வனத் துறையில் ஒரு பற்றுதலை ஏற்படுத்த வேண்டும். காடுகளில் வளருகிற மாங்கள், அந்த மாங்களின் வளம் எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டு மக்களின் நலனிற்காக இருப்பதை, அவை தேசிய சொத்துக்கள் என்ற உணர்வினை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துகிற வகையில் அந்த அதிகாரிகளின் ஊழியர்களின் மனப்போக்கில் காவல் துறையில் நாம் ஏற்படுத்தியதைப்போல் இந்த வனத்துறையிலும் ஏற்படுத்த சில முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் இந்தத் துறையில் பணிபுரியும் அதிகாரிகள் பெரும்பாலோர் மலைப் பகுதிகளில்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பல சௌகரியங்கள் இல்லை. ரேஞ்சு ஆபீசர்கள் நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கட கிட்டத்தட்ட 50-ல் இருந்து 200 மைல் சுற்றளவில் உள்ள காடுகளை பாதுகாக்கும் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களுக்குக்கூட ஜீப் வசதி இல்லை, அவர்கள் அலுவலகங்களுக்கு தொலைபேசி வசதியும் இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இதுபோன்ற பல வசதிக் குறைவுகளுக்கு இடையேதான் நூற்றுக்கணக்கான மைல் விஸ்தீரணம் உள்ள காட்டு நிலங்களை பாதுகாக்க வேண்டிய பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து தர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் அவர்கள் அடிக்கடி மாறுதல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். பெரும்பாலும் மலைப் பகுதிகளில் வாழும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகள் படிப்பதற்குரிய கல்வி நிலையங்கள் மலைப் பகுதிகளில் இருப்பது அரிது. ஆகவே முக்கியமாக அவர்களுக்கு, அப்படி வனத் துறையில் பணிபுரியும் அதிகாரிகளின் குழந்தைகளுக்கு புரபஷனல்

Professional)

காலேஜ்களில் இடம் ஒதுக்கிச் செய்து ஓரளவு சலுகைகளை நாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதுபோன்ற நல்ல திட்டங்களை செயல்படுத்துவதால் அரசாங்கம் அவர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்துவதோடு கூட, அவர்களிடையே இருக்கிற ஒருசிலர் சமூக விரோத சக்திகளோடு இணைந்திருக்கிற போக்கையும் நாம் மாற்றியமைத்திட முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று காட்டுவனத்தைப் பெருக்க, குறிப்பாக மலைப்பகுதிகளில் வாழ்கிற ஆதிவாசிகள் நலனில் வனத்துறை அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம், காட்டு வளத்தை அழிப்பதற்கு சில இடங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறவர்களும் இந்த ஆதிவாசி மக்கள்தான். என் தொகுதி

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

யான தொண்டாமுத்தூர் தொகுதியில் ஆனைக்கட்டி, இருட்டுப்பள்ளம், பாலமலை போன்ற பகுதிகளில் இந்த ஆதிவாசி மக்கள், இருளர்கள் வசிக்கிறார்கள். 15 ஆண்டுகளாக அங்கே ஒரு பள்ளிக்கூடம் அரசால் நடத்தப்பட்டாலும்கூட, ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் செலவழித்த பின்னாலும்கூட ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு பேர்கள் கூட அந்த ஆதிவாசி மக்களில் ஐந்தாவது க்ளாஸ் கூட பாஸ் செய்யவில்லை. காரணம் அவர்கள் எல்லாம் மரம் வெட்டுதல், இதுபோன்ற திருட்டுத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுையெல்லாம் இன்றைக்கு காட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக வேலையிலே அமர்த்திக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். குறிப்பாக, அந்த ஆதிவாசிகளை கல்வித் தகுதியை ஓரளவுக்கு குறைத்து அதற்கு விலக்களித்து, அவர்களை வாச்சர்கள், கார்டுகள் போன்ற வேலைகளில் நியமிக்கலாம். அவர்கள் கையிலே ஒரு தடியைக் கொடுத்து, காக்கி உடையை அணித்தால் அவர்களுக்குத் துப்பாக்கிகூடத் தேவையில்லை, அவர்கள் மிகவும் துணிச்சலோடு நல்ல முறையில், அந்தப் பகுதிகளில் பணியாற்றுவார்கள். திருடு எந்தவகையிலும் போகாத அளவுக்குப் பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே காட்டிலாகா அவர்களை இத்தகைய பணிகளில் அமர்த்திக்கொள்ள முன்வர வேண்டும்; அவர்களை இத்தகைய வேலைகளில் சேர்த்துக் கொள்வதைத் தவிர்க்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற ஆனைக்கட்டிப் பகுதி மழை குறைவான பகுதி. அங்கே வளமான காட்டு மரங்கள் வளர்வது கடினம். அந்தப் பகுதியில், டிரை டிராக்டில் வளரக்கூடிய காட்டு மரங்களை அந்தப் பகுதிகளிலே வளர்க்கக்கூடிய வகையில், அதற்கான மரங்களை வளர்ப்பதற்கான திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, அந்தப் பகுதி நீர்ப் பிடிப்பு மிகவும் குறைந்த பகுதியாகும். ஆகவே, மழைக் காலங்களில் தண்ணீர் வருகின்றபோது, அவைகளைத் தேக்கி, அங்கே சிறிய அணைக்கட்டுகள், ஓடைகள் போன்றவைகளை உண்டாக்கினால், தண்ணீரைத் தேக்கி, அதன்மூலம் நல்ல பயனடைய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு, இன்று நீலகிரி மலைச்சாரல் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற இடங்களில் சந்தன மரங்கள் வளர்கின்றன. சத்தியமங்கலத்திலே சந்தன மரங்கள் அதிகமாக வளர்கின்ற காரணத்தினாலே, ஏற்படுத்தவிருக்கும் சந்தன எண்ணெய் தொழிற்சாலையை சத்தியமங்கலத்திற்கும், கோவைக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு பகுதியிலே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால், தொழில் வளமே இல்லாத அவினாசி, அன்னூர் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு தொழில்கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

இன்று பெருமளவிற்கு வருமானம் வரக்கூடிய தொழிலாக இந்த மரம் வளர்க்கின்ற தொழில் இருக்கிறது. காடுகளிலே மரங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அவைகளை காகிதத் தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், வனத்துறையின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்த காகிதத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான மரங்களை வளர்ப்பதற்காக யாராவது முன்வந்தால் ஓரளவு நமது காட்டுப் பகுதிகளிலே அவைகளை வளர்ப்பதற்கு, பயிரிட இடம் ஒதுக்கி வந்தால், அந்த நிலங்களுக்கு உரிய பணத்தை பெற்றுக்கொண்டு, அங்கே மரங்களை வளர்ப்பதற்கு உரிமை கொடுத்தால், அதன்மூலம் காட்டு வளத்தைப் பெருக்க முடியும். அதே நேரத்திலே அதற்குரிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, நிரந்தரமாக அங்கே காடுகளை வளர்க்க முடியும்; காடுகளைக் காப்பாற்ற முடியும்; காகிதத் தொழிற்சாலைக்கும் அது பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நீலகிரி அழகு மலைக்குச் செல்லுகின்ற வழியில் கோவை நகரம் இருப்பதால் அதை சுற்றுலா வாரியத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து சில பணிகளைச் செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும். கோவையிலிருந்து நீலகிரிக்குச் செல்வதற்கு ஒரு ஹெலிகாப்டர் சர்வீசை மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியோடு நிறைவேற்றினால் அதன் மூலம் நிறைந்த அளவுக்கு வருமானம் வரும்; வெளிநாட்டவர்களையும் அது கவரக்கூடிய முறையில் அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு, பிடர் சர்வீஸ் என்ற சிறு விமான வழித் தடங்களை தமிழக அரசு, மத்திய அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்தி நீலகிரி, கோவை, மதுரை போன்ற பகுதிகளை இணைப்பதற்கு முன் வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல், கோவையைச் சுற்றியிருக்கிற சிறுவாணி, மருதமலை, பூண்டி ஆகிய பகுதிகளை ஒருங்கிணைக்கின்ற வகையிலே சாலைகள் அமைத்து, கோவையை ஒரு சுற்றுலாப் பகுதியாக ஆக்கினால், அதன் மூலம் கோவை நகரம் சிறந்த முறையில் சுற்றுலா மையமாக வளர்வதற்கு வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் புதிய சாலையை, மருதமலை, பூண்டி, சிறுவாணி ஆகியவற்றோடு இணைக்கின்ற வகையில் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் செய்தி துறையின் திரைப்படங்கள் மூலம் இந்த அரசாங்கம் மக்களிடத்திலே ஏராளமான செய்திகளைப் பரப்பி வருகிறது. ஆனால், இந்தத் திரைப்படங்கள் கிராமங்களிலே உள்ள திரை அரங்குகளிலே செய்திப் படங்களாகப் போடப்படுவதில்லை. எனவே, இதற்கு அரசாங்கம் ஒரு கடுமையான உத்தரவைப் போட்டு, அரசாங்க செய்திப் படங்களை கிராமங்களிலே உள்ள திரைப்பட அரங்குகளிலே வெளியிடப்பட வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல், செய்திகளை

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

வழங்குகின்ற பத்திரிகைகள், சில நிகழ்ச்சியை, செய்தியை மிகைப்படுத்தி, பொய்யான செய்திகளை மக்களுக்குத் தந்துவிடுகின்றன. நல்லமுறையிலே விமர்சிக்கின்ற முறையிலே இதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கான சில முறைகளை வகுக்க வேண்டும். பொய்ச் செய்திகளை, மிகைப்படுத்திப் போடுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-40)

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னை பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியத்தின் மீது சின்கோனா சம்பந்தமாக பேசுவதற்கு நான் விரும்புகிறேன்.

சின்கோனா துறையிலே இன்றைக்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு, தங்களுடைய கணக்குப்படி பெர்மெனென்ட் தொழிலாளர்கள் இரண்டாயிரம் பேர்கள் ; டெம்பரரி தொழிலாளர்கள் 2,100 பேர்கள். அந்த தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் எட்டு ரூபாய் 25 பைசா. இந்த எட்டு ரூபாய் 25 பைசாவை பெற்று அந்தத் தொழிலாளர்கள் குடும்பம் நடத்த முடியுமா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தத் துறையிலே பணி புரிகின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் என்பது சிடையாகது ; கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் இந்தத் துறை கிட்டத்தட்ட 120 ஆண்டுகாலமாக இயங்கி வருகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி 120 ஆண்டுகாலமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற, அது நடைமுறையிலே வெகு வேகமாக வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே கூட, அதில் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்கப்படுவதில்லை என்றால், அது நியாயம் தானா என்பதை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். போனஸ் வழங்கவேண்டும் ; கொடுக்கப்படும் சம்பளம் குறைவானது ; அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் பக்கத்தில் தனியார் கம்பெனிகளில் வேலை செய்யக் கூடியத் தொழிலாளர்கள் ஒரு நாளைக்கு 10 ரூபாய் 34 பைசா ஊதியமீர்க் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தை

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

[1981 ஏப்ரல் 29]

யாவது இந்த அரசு சின்கோனாவில் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். அந்த தொழிலாளர்கள் என்ன உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்றால், நாட்டுக்குத் தேவையான, மக்களுக்குத் தேவையான கர்ப்பத்தடை மாத்திரைகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அந்த கர்ப்பத்தடை மாத்திரைகள் இன்றைக்கு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இதன்மூலம் அன்னியச் செலாவணியும் கிடைக்கிறது, என்பதை சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் மலேரியா நோயை தடுக்கக்கூடிய மருந்துகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். வாசனை திரவியங்களை அங்கே தயார் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வளவு குறைவான சம்பளம் கொடுப்பது நியாயம்தானா என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது; ஒரு குடும்பத்திலே ஐந்து பேர், ஆறு பேர் என்று இருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திலே இரண்டு குடும்பங்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கழிப்பிடங்கள் கிடையாது. பள்ளிக்கூட வசதியும் கிடையாது. ஆஸ்பத்திரி வசதியும் அவர்களுக்கு கிடையாது. பஸ் போக்குவரத்து வசதியும் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப்பள்ளி ஏழு, எட்டு மைல்களுக்கு அப்பால் வால்பாறையில் இருக்கிறது. இதில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு பஸ் வசதி கிடையாது. சர்க்கார் அந்த துறையிலே பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர், அதிகாரிகள் குழந்தைகளுக்கு வால்பாறை வந்து படித்து போவதற்கு பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, காரம்பாடியிலே, அதுவும் சின்கோனாவின் பிராஞ்ச் தான், ஒரு சிறிய பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அங்கே பெஞ்ச், நாற்காலி கிடையாது. அதனால் மழைக் காலங்களிலே பிள்ளைகள் தரையிலே உட்கார்ந்து படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நோய் ஏற்படுகிறது. அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது, கக்கஸ் வசதி கிடையாது, பஸ் வசதிகள் கிடையாது, இந்த நிலைமைகளை யெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நடந்து முடிந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே நான் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொண்டேன், அவர்கள் நிதி ஆதாரத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, போனால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்போம் என்று வாக்குறுதி

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

அளித்தார்கள். ஆனால் அந்த வாக்குறுதி இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி அந்த போனஸ் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வனத் துறை சம்பந்தமாக ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீலகிரி மலையிலே சேரங்குடி என்ற பகுதியிலே ஈட்டி மரத்தை சமூக விரோதிகள் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அதை அந்தப் பகுதியிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதை படம் எடுத்திருக்கிறார்கள், அவைகளை துணைத் தலைவர் அவர்களிடம் கொடுத்து அதன் மூலம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே எடுத்துச் செல்லப்பட்ட மாங்கள் என்ன ஆயிற்று? இதுவரை அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையென்றால் இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுத்து சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைமை]

சிலோனிலிருந்து குடி பெயர்ந்தவர்கள் அங்கே வந்து துளசி செடி, காப்பி செடி, ஏலச் செடி இவைகளைப் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களையெல்லாம் வன இலாகா அதிகாரிகள் அப்புறப்படுத்தி அவர்களை அடித்துவிரட்டி அவர்களுக்கு கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் பயிரிட்டு வந்த நிலங்களை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, மதுரை மாவட்டத்திலே வருஷ நாடு என்ற பகுதியிலே, வைகை கரையின் இரு கரைகளிலேயும் ஏராளமான மாங்களை வெட்டியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மனு எனக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். * *

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது * * புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது இந்த அவைக் குறிப்பிலே இருக்க வேண்டுமா? ஆதாரம் இருக்கிறதா? அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கையிலே மனு இருந்தால் அதை என்னிடம் காட்டிவிட்டுத்தான் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அசற்றப் பெற்றது.

[1981 ஏப்ரல் 29]

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : அந்த மனுவைத் தங்களிடம் தருகிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டுக் களையெல்லாம் அனுமதிக்க முடியாது. அதை அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. சி. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான சின்கோனா, காட்டுவளத் துறை, தகவல், சுற்றுலா, திட்டப்படைத் தொழில் நுட்பவியல், காட்டு வள மூலதனச் செலவு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, அவற்றைச் சிறப்புற நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களையும் பாராட்டி என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது நாடு செழிப்புற, காட்டுவளத் துறையைச் சிறப்பாக உருவாக்கப் புதியதொரு திட்டத்தைக் கடுமையாக உருவாக்கிக்கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். வனங்களை அழித்து வருவதால் வன விலங்குகள் பெரும்பாலும் அழிந்து வருகின்றன. இயற்கைச் சூழ்நிலை உள்ள காடுகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் மழையில்லாமல் வறட்சி உருவாகி வருகிறது. வனங்களிலுள்ள வனச் செல்வங்களின் பயனைத் தெரிந்துகொண்ட ஒரு சிலர் பெரும் முதலாளிகள் ஒரு சிலர் பழங்குடி மக்களைப் பயன்படுத்தி வனச் செல்வங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வனச் செல்வங்கள் திருட்டுப் போகின்றன. இதில் வனச் செல்வங்களின் பயன் தெரியாத பழங்குடியினர் சிக்கிக் கொள்கின்றனர். ஆனால் பழங்குடியினரைத் திருடச் சொல்பவர்கள் வழக்குகளில் சிக்கிக் கொள்வதில்லை. எனவே, திருடச் சொன்னவர்களையும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் சிறையில் வைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வனங்களில் உள்ள சந்தன மாங்கள் திருட்டுப் போகின்றன. அதைத் திருடியவர்களைக் கண்டுபிடித்து, அவர்கள்மீது வழக்குபோடப்பட்டு அவர்களை ஜாமீனில் விட்டு விடுகிறார்கள். இதனால் பிறகு அந்த வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களே மீண்டும் அதே தொழிலில் ஈடுபடுகின்றார்கள். ஆகவே, இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக இரண்டு மூன்று சந்தனக் கட்டைத் திருட்டு வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீண்டும் அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்க அரசு சிறப்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. சி. சிவப்பிரகாசம்]

மாங்கள் எல்லாத் தொழில்களுக்கும் பயன்படுகின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள கொல்லிமலையில் யூகலிப்டஸ் அதிகமாக வளர்ந்து உள்ளதால் வனத்துறையின் சார்பில் ஒரு தொழிலகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாங்களை நட்டு காடுகளை உருவாக்குகின்ற வன விவசாயிகளுக்கு மானிய விலையில் மா நாற்றுக்களைக் கொடுத்து, அவர்கள் மாங்களை வளர்க்கவும் ஆலோசனை கூற வனத்துறை சிறப்பான வகையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்மாதிரி பகுதிகளில் ஒரு சில மாங்களை வெட்டிக் கடத்துபவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பச்சை மாங்களை வெட்டிச் சொல்பவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க சட்டம் இயற்றி அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள கொல்லிமலை அடிவாரத்தில் சராவல்லி பகுதியில் வனத்துறை செக் போஸ்ட் ஒன்றை அமைத்து, வனச் செல்வங்கள் திருட்டுப்போவதைத் தடுப்பதற்கு விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

சுவிடன் நாட்டின் உதவியுடன் செயல்பட இருக்கும் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தில் கொல்லிமலையில் வனத்துறைக்குச் சொந்தமான பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் பெரும் மாங்களை உருவாக்கிப் பெரிய சோலையாக உருவாக்கித் தரும்படி வேண்டுகிறேன்.

பட்டா நிலங்களிலுள்ள மாங்களைப் பட்டா சொந்தக்காரர்களே தங்களுடைய விட்டைக் கட்டுவதற்காகப் பழங்குடி மக்கள் அனுமதி கேட்கின்றபொழுது அந்த அனுமதி கிடைப்பதற்கு இரண்டு வருடங்கள், மூன்று வருடங்கள் ஆகின்றன. அவ்வாறின்றி, விரைவாக அதற்கு அனுமதி தருவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வனக்காடுகளில் மக்களுக்குப் பயன்படும் மூலிகைகள், மரப் பட்டைகள், வேர்கள் போன்ற வனச் செல்வங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பாதுகாத்து, அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் வனத்துறை அதிகாரிகள் அந்தப் பொருள்களுக்கு மதிப்பீடு செய்து, அதை அரசு மதிப்புக்கு ஒப்பான தொகைக்கு ஏலத்தில் விட்டு சிறப்பான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. சிவப்பிரகாசம்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

ஒவ்வொரு காடுகளிலும் ஒவ்வொருவிதமான மூலிகைகள், பட்டைகள் உள்ளன. எந்தெந்த விதமான வனச் செல்வங்கள் எந்தெந்தக் காடுகளில் கிடைக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றவாறு இந்த மதிப்பீட்டைச் செய்வதற்குச் சிறப்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொல்லிமலையில் வனத்துறை சார்பில் பயணியர் மாளிகை ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டம் கொல்லிமலையில் உள்ள பயில்நாடு ஆர்.எஃப்.-இல் உள்ள சுமார் 3,000 ஏக்கர் நிலத்தில் பனைமாங்களை வளர்த்து அந்தப் பனைமாங்களை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஏழை விவசாயப் பெருமக்கள் அனுபவித்து வரும் சுமார் 2,000 ஏக்கர் நிலத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க விரைவாக அறிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பி, அவர்களுக்கு விரைவாகப் பட்டா செய்து கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வன அலுவலர்கள் வனச் செல்வங்கள் திருட்டுப் போவதைக் கண்டு பிடிக்கச் செல்லும்பொழுது அந்த வன அலுவலர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்பொருட்டு பாதுகாப்புக் கருவிகள் வழங்க வேண்டுகிறேன். மாவட்டத்தில் உள்ள வன அலுவலருக்கு மட்டும் தான் போக்குவரத்து வசதிக்கு ஜீப் உள்ளது. ஒவ்வொரு ரோடும் ஆபீசருக்கும் ஜீப் கொடுத்தால் சந்தன மரத் திருட்டைக் கண்டுபிடிக்க அவர்கள் விரைவாகச் சென்று நடவடிக்கை எடுக்க நல்லமுறையில் அமையும்.

பரந்த முதுமலைக் காட்டில் வன அதிகாரிகள் ரைடுக்குச் செல்லும்பொழுது அதிகாரிகளுக்கு ஓயர்லெஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் அவர்கள் விரைவாகச் செயல்பட வசதியாக இருக்கும்.

சுற்றுலா வாரியத்தின் மூலமாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள கொல்லிமலையில் நவீன விடுதி வசதியைச் செய்து தருமாறு வேண்டுகிறேன்.

கொல்லிமலையில் செம்மேடு அறப்புளீஸ்வரர் ஆலயம் முதல் ஐந்தாறு ஆகாச நீர்வீழ்ச்சி வரையில் தார் சாலை அமைத்து சுற்றுலா வாரியத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்து, பார்க் அமைக்கவும் அமைச்சர் அவர்கள்

1981 ஏப்ரல் 29] [திரு. சி. சிவப்பிரகாசம்]

நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே மிகப் பெரிய நீர்வீழ்ச்சி ஆகாச நீர்வீழ்ச்சியாகும். அதைச் சிறப்புடையதாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பழங்குடியினர் திட்டத்திற்காக வனத்துறை 1981-82-லே 60.61 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி உள்ளது. அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனது தொகுதியில் உள்ள கொல்லி மலைப் பகுதியை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுலாப் பகுதியாக அறிவித்து இருந்தாலும் அதற்கான முதற்கண் பணிகளைச் செய்வதற்கு போன வருடம் போக்கு வரத்துத் துறையிடம் ஒப்படைத்து இருந்தும், அந்தத் துறையில் ஏற்பட்ட நடத்தின் காரணமாக அந்தப் பணியை அவர்கள் செய்யவில்லை. ஆகவே அதை இந்த சுற்றுலாத் துறையின் மூலம் இந்த வருடம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொல்லிமலையைச் சுற்றுலாத் துறை நல்ல முறையில் விளம்பரப்படுத்தவேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். அங்கே ஒரு சுற்றுலா தங்கும் விடுதி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொல்லிமலையிலே தொலைநோக்குக் கருவிகள் இரண்டு அமைக்க வேண்டும். கொல்லிமலை வனக் காடுகளில் பணப் பயிர்களான ஏலம், காப்பி போன்ற பயிர்கள் அதிகமாக இருந்தும் அங்கே உள்ள பழங்குடியினருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாக இல்லை. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வனச் செல்வங்களைப் பாதுகாப்பதற்குப் பழங்குடியினரைச் சேர்ந்த காவலரை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும்.

தமிழக அரசு செய்யும் சாதனைகளை மக்களுக்கு ஓரளவு பயன்படுகிற வகையில் திரைப்பட செய்தி வெளியீடு அடிக்கடி வெளிவரவேண்டும். அதே நேரத்தில் பல தியேட்டர்களில் மத்திய அரசினுடைய இந்தியன் நியூஸ் ரீல்கள் மட்டும்தான் காட்டப்படுகின்றன. தமிழக அரசின் வெளியீடுகள் கட்டாயம் அனைத்துத் தியேட்டர்களிலும், அனைத்துக் கரீட்களிலும் காட்டப்பட வேண்டும் என்று அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கோடியக்காடு வனவிலங்கு சரணாலயத்தை மேம்படுத்த புதிதாக ரோடு போடவேண்டும். அங்கிருக்கின்ற பங்களாவை அழிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியான கொல்லிமலையிலே ஒரு பெரிய வனவிலங்கு சரணாலயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 29]

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழக அரசு, புரட்சித் தலைவர் அரசு பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கின்றது. அதிலும் குறிப்பாக கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்தவரையில் உலகப் புகழ்வாய்ந்த சுற்றுலாத் தளமாக இன்று திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. அண்மையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அதை விருத்தி செய்ய அரசு ஒரு உயர்மட்ட அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறது என்று. அப்படி செய்கின்றபோது அங்கேயுள்ள காந்தி மண்டபத்தில் இருந்து மணல் வேரி வரையில் கடற்பகுதி வரையில் பாதுகாப்பு சுவரை எழுப்பினால், மணல் மேடுகளை அமைத்தால், அங்கே நிண்டதொரு கடற்கரைச் சுவர் அருமையாக அமைக்கப்பட்டு, நிச்சயமாக அங்கே வரக்கூடிய சுற்றுலாப் பயணிகள் உட்கார்ந்து அனுபவிக்கின்ற வகையிலே உபயோகமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதமட்டுமல்ல, இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே விவேகானந்தர் சிலைக்கு அடுத்தபடியாக அமைக்கப்பட்டுள்ள இடத்திலே திருவள்ளுவர் சிலை நிறுவுவதற்கும், திருக்குறள் ஆராய்ச்சி மையம் ஒன்று அமைப்பதற்கும் 185 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவிலே திருவள்ளுவர் சிலை அமைப்பதற்கும், திருக்குறள் ஆய்வு மையம் அமைப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல கன்னியாகுமரியிலே அமைந்திருக்கின்ற பகவதி அம்மன் கோவில், சுசிந்தரம் கோவிலில் ஒலி, ஒளி காட்சி அமைக்கப்படவேண்டும், மதுரையிலே இருப்பதைப்போல பகவதி அம்மன் கோவிலில் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே வருகின்ற பக்தர்களும், சுற்றுலாப் பயணிகளும் இதனால் மிகவும் பயனடைவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல கன்னியாகுமரிக்கு அடுத்தபடியாக வட்டக்கோட்டை இருக்கின்றது. அந்த வட்டக்கோட்டை என்ற இடம் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரத்தக்க அளவுக்கு மிகவும் அருமையான இடமாக இருக்கின்றது. ஆனால் அந்த இடத்தை மத்திய அரசுக்கு இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் நிலைமைகள் காரணமாக எப்படிக் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை.

(நண்பகல் 12-00)

ஆகவே, அந்த வட்டக்கோட்டை என்ற இடத்திலே மாநில சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் எடுப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, மகாகவி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

1981 ஏப்ரல் 29] [திரு. ச. முத்துகிருஷ்ணன்]

அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்களைக் கவுரவிக் கின்ற வகையில் அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரியில் இப்போது வருகின்ற பயனிகள் தங்குவதற்கு இட வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, கன்னியா குமரியில் 3 ஸ்டார் ஓட்டலோ, 5 ஸ்டார் ஓட்டலோ அமைப்பதற்குத் தனியார் கள் முன் வந்தாலும், அவர்களுக்கு உரிமை வழங்க வேண்டும். அங்கே 3 ஸ்டார் ஓட்டல் ஒன்றை அமைப்பதற்கான விதிவகைகள் செய்யவேண்டும். இந்தத் துறையை உக்குவிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, திரைப் படங்களைப் பொறுத்த அளவில் இன்று தமிழகத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற சென்சார் போர்டு நடவடிக்கை மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. மலையாளப் படங்களைப் பொறுத்த வரையில் அதற்கு ஒரு தனி சென்சார் போர்டு இருக்கிறது; தனியான வகையிலே நடக்கிறது. தமிழ்ப் படங்களைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு உரிய சென்சார் போர்டில், பாகுபாடு காட்டப்படுகிறது. மலையாளப் படத்திற்கு ஒருவிதமாகவும், தமிழ்ப் படத்திற்கு ஒருவிதமாகவும் நிலை இருக்கிறது. அதைப்போலவே இந்தப் படங்களுக்கு, சென்சார் போர்டிலே கூடுதலான சலுகைகள் கொடுக்கப் படுகின்றன. இப்படிப் பல்வேறு மொழிகளில் சென்சார் போர்டுகள் மிகுந்த தாராளமாக சலுகைகள் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்ப் படத்திற்கு மட்டும் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதால், ஏறத்தாழ 50 படங் களுக்கு மேல் வெளிவராத நிலையிருக்கிறது; விநியோகஸ்தர்கள் அந்தப் படங்களை வாங்கி வெளியிட முடியாத நிலைமையில் இன்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசினிடம், தமிழ்ப் படங்களைச் சரியான முறையிலே சென்சார் செய்வதற்கு, தமிழக அரசே உரிய அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கு மத்திய அரசை அணுக வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, மாநில அரசு செய்திப் படப் பிரிவை சென்னையிலே இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தென் மாவட்டங்களில் அதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசின் செய்திப் பிரிவு ஒன்றை மதுரையிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தியேட்டர்களைப் பொறுத்த அள வில், தமிழகத்தில் சில தியேட்டர்கள் சுகாதாரமற்ற முறையில், வசதியற்ற முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் தியேட்டர்களுக்கு உடனடி யாக லைசன்சை ரத்து செய்து, நல்ல வசதிகளை, சுகாதார வசதிகளைச் செய்த பிறகு, அவைகளுக்கு மீண்டும் லைசன்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கை களை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ச. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

அதற்கு அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை தினந்தோறும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், ரப்பர் தோட்டங்களிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலியைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைப்போல், ரப்பர் தோட்டங்களிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி, வீட்டு வசதி போன்றவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கிராம்பு பயிரிடுவதற்கு ஏற்கனவே அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் அதற்கு கூடுதலான நிதியை ஒதுக்கி, அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். சந்தனமர ஏலத்தைப் பொறுத்த அளவில், மத்திய அரசு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்குத் தடை விதித்திருக்கிறது. அந்த நிலையில் ஆண்டுதோறும் காட்டிலாகா ஒரு பெரிய நஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசை மாநில அரசு அனுசி, சந்தன மரங்களை, ஏலம் எடுக்கின்ற சந்தன மரங்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டு, அதன் மூலமாக மாநில அரசு கூடுதலான நிதி வருவாயைப் பெறுகின்ற வகையில் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டி விரும்பிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு செய்தி-சுற்றுலாத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதிலே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இன்றைக்கு உலகத்திலே இருக்கிற சூழ்நிலைகள் என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒரு நாடு வளமான நாடாக மாறவேண்டும் என்றால் அந்த நாட்டிலே எண்ணெய் உற்பத்தியாக வேண்டும் அல்லது அந்த நாட்டுக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து அதிகமான எண்ணிக்கையில் உல்லாசப் பயணிகள் வர வேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு நாடு வளமான நாடாக இருக்கும். உலகப் பொருளாதார நிலை இன்றைக்கு அப்படி இருக்கிறது. ஆக, எண்ணெய்க்கு, பெட்ரோலியத்திற்கு அடுத்தபடியாக சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகை அமைந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு சுற்றுலாத்துறை ஒரு தொழிலாக முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறது.

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

1990 ஆம் ஆண்டில் நம்முடைய நாட்டிற்கு, இந்தியாவுக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் எண்ணிக்கை சுமார் 35 இலட்சம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் அவர்கள் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கின்ற அந்நியச் செலாவணி கிட்டத்தட்ட 5,000 கோடி என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் நம்முடைய நாட்டிற்கு வருகின்றவர்களின் எண்ணிக்கை, உலகத்தில் இருக்கிற சுற்றுலாத் துறைக்குப் போகிறவர்களின் எண்ணிக்கையில் 3.05 சதவீதம் என்று இருக்கிறது. நமக்குக் கிடைக்கின்ற வருமானம் சுமார் 500 கோடி என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது.

குறிப்பாக வெளிநாடுகளிலிருந்து இந்தே வரக்கூடியவர்களுக்குப் பல்வேறு வகைகளிலே சிரமங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்தே வர அஞ்சுகிறார்கள். அதுபற்றி ஒரு பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“ Selling India has become one of the hardest things to do and those who come here once are so shocked, they seldom ever want to come back again. It is not the poverty that shocks them but the filth, the uncertainties of travel, the arrogance of our officials, the intemperate cheats who abound in the garb of businessmen and, above all, human degradation in the form of hordes of beggars who paw and pester till their very sight becomes disgusting. Even a dog who begs for a biscuit would scamper away if admonished by its master but not our beggars. A nation does not necessarily have to be affluent to have self-respect and dignity. Poorer nations than ours are known to be more dignified than we are in the presence of strangers who come to visit us.”

திரு. என். சங்கரய்யா : அவர்கள் சொல்வது இந்தியாவில் இருக்கிற பிரச்சனை. அதைத் தெரிவிக்கின்ற இடம் வேறு என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

* திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, சுற்றுலா என்று சொன்னால் அது தமிழ்நாட்டுக்கு அல்லது சென்னைக்கு மட்டும் வருகிறவர்கள் என்பதல்ல. சுற்றுலாப் பயணிகள் வந்தால் சென்னைக்கு, மகாபலிபுரத்திற்கு, பெங்களூருக்கு, தாஜ்மகாலுக்கு, எல்லோராவுக்கு இப்படிப் பல்வேறு இடங்களுக்கு வருகிறார்கள். ஆகையால் இந்தியாவில் இருக்கிற சூழ்நிலையைத் தான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

குறிப்பாக, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கால்குருக்கு நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்றிருந்தபோது அன்றைக்குச் சபாநாயகராக இருந்தவரைச் சந்தித்துப் பேசினோம். அப்போது அவர் சொன்னார், “உங்களுக்கு இந்த மாநிலத்திலே என்ன என்ன வசதிகள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுங்கள், செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இன்னும் வேகமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சொல்லும்போது, “பூநகரிலிருந்து சந்திர மண்டலத்திற்குப் போக வேண்டுமா, அதற்கும் நாங்கள் வழி செய்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர்வதில் அந்த அளவுக்கு அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். காரணம் அந்த மாநிலம் சுற்றுலாத் துறையையே நம்பியிருக்கிறது. அந்த நாட்டின் வருமானம் முழுவதும், பொருளாதாரம் முழுவதும் அதிகமான சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையைப் பொறுத்து இருக்கிறது; அது அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வழி வகுக்கிறது.

நம்முடைய நாட்டில் நமக்குப் பல்வேறு வகையிலான வசதிகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக மகாபலிபுரம், கன்னியாகுமரி, சித்தன்னவாசல் போன்ற பகுதிகளுக்குச் சுற்றுலாப் பயணிகள் போகின்ற வகையில் வசதிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் அதிகமாகச் சுற்றுலாப் பயணிகள் வர முடியவில்லை. காரணம், நான் முதலிலே சொன்ன மாதிரி அவர்களுக்கு இங்கே ஏற்படுகின்ற சிரமங்கள்தான்.

குறிப்பாக மலேசியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, பர்மா போன்ற இடங்களிலிருந்து உல்லாசப் பயணிகள் இங்கே வருகின்றார்கள். நம்முடைய நண்பர் சமரசம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர தமிழ்நாட்டில் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டுக்கு அந்தச் சுற்றுலாப் பயணிகள் வருவது என்றால் அதை அவர்கள் ஒரு ‘அட்வெஞ்சராக’ ஒரு புயங்கரமான வேலையாக நினைக்கிறார்கள். காரணம் இங்கே கப்பல் அல்லது விமான தளத்தில் அவர்கள் வந்து இறங்கியவுடன் கஸ்டம்சில் படுகிற பாடு இருக்கிறது. அதைக் கடந்து வெளியே வந்த பிறகு, அவர்களுடைய பொருட்களைப் பாதுகாக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு போர்ட்டுடும் ஒவ்வொரு பொருளை எடுத்துக் கொள்கிறார். யார் எந்தப் பொருளை எடுத்துச் செல்கிறார் என்று தெரியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களைத் தாண்டி, டாக்சிக்கு வந்தால் இங்கே டாக்சிகாரர்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் வரங்குகிறார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. நா. சுந்தராஜ்]

(பிற்பகல் 12-10)

மினம்பாக்கத்திலே இருந்து இங்கே வருவதற்கு 300 ரூபாய், 400 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். அதேபோன்று கப்பல் துறைமுகத்திலே இருந்து அவர்கள் தங்கவேண்டிய இடங்களுக்கு வந்து சேரவேண்டும் என்றாலும் 300 ரூபாய், 400 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். மேலும் அப்படிக் கொடுத்துவிட்டு வருகின்றவர்களைத் தாங்கள் வெளிநாடுகளிலே இருந்து கொண்டுவருகின்ற பொருட்களைப் பாதுகாப்பாக எடுத்து வர முடிகின்றதா என்றால் இல்லை. துறைமுகத்தை விட்டு வெளியே வந்தவுடன் அங்கே ஒரு கேங்க் இருந்துகொண்டு—அதனை ஒரு கொள்ளைக் கூட்டம் என்று கூடச் சொல்லலாம்—டாக்கி மெதுவாகச் செல்கின்ற நேரத்தில் பின்னாலே வந்து வெளிநாட்டுப் பொருட்களை எல்லாம் அபகரித்துக்கொண்டு செல்கின்ற காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம். இதனைக் காவல் துறை அதிகாரிகளால் கட்டுப்படுத்த முடிகின்றதா என்றால் முடியவில்லை. எங்களால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கின்ற காவல் துறை அதிகாரிகளுக்குச் சன்மானம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலே இருக்கின்ற டைரக்டர் ஆஃப் டிராவல் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு பெரிய நிறுவனத்தின் சொந்தக்காரர் இந்தியாவிலே என் டிரிசம் வளரவில்லை என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்கிறபோது ஒன்றைச் சொல்கிறார். ஸ்பெஞ்ச் நிறுவனம் ஒன்று இங்கே சுற்றிப்பார்ப்பதற்கென்று பலபேரை அனுப்ப இருந்தது. அப்போது போதிய ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு அங்கே இருந்து ஒரு தந்தி வந்ததாம். அதாவது இந்தியாவிற்கு வருகின்ற சுற்றுப்பயணம் பற்றி மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டிய நிலையிலே அவர்கள் இருப்பதாகவும் அதற்குக் காரணம் தமிழ்நாட்டின் ஓட்டல்களிலே தங்கினால் லக்ஷுரி டேக்ஸ் போடுகிறார்கள் என்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் அவர்கள் இங்கே வருவதையே மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு புறத்திலே சுற்றுலாவினை வளர்க்கவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம், இன்னொரு புறத்திலே வெளிநாடுகளிலே இருந்து வருபவர்களை வராமல் தடுக்கின்ற காரியங்களையும் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே வெளிநாட்டுப் பயணிகளைக் கவருகின்ற வகையிலே நாம் காரியங்களைச் செய்து ஆகவேண்டும். (குறுக்கீடு). . . . அடுத்து குறிப்பாக சென்னை நகரிலே திரு. நேரு அவர்களுக்குச் சிலை வைக்க இருப்பது குறித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதனைப் பாராட்டுகிறேன். . . . சென்னை நகரிலே

[திரு. நா. சுந்தராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

ஒரு பெரிய உயர்ந்த பீடத்தைக் கட்டி சோசலிசத்தின் தந்தையான, புரட்சி கரமான சிந்தனைக்குச் சொந்தக்காரரான, இந்தியாவின் சுற்றியுள்ள நாடுகளில் பல்வேறு சர்வாதிகாரமான நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றபோது இந்தியாவிலே தொடர்ந்து ஜனநாயகம் நிலைநாட்டப்பட்டு வருகின்றது என்றால் அதற்குக் காரணமாக இருந்த திரு. நேரு அவர்களுக்கு சென்னை யில் சிலை வைக்க எடுக்கப்படுகின்ற அந்த முயற்சியோடு இங்கே சட்ட மன்றத்திலேயும் அவருடைய படத்தைத் திறந்து வைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வ. வே. சு. ஐயர் அவர்களுக்கு நூற்றாண்டு விழா எடுக்க இருக்கின்ற முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. மறைந்த மாபெரும் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்களுடைய சிந்தனைகளை சந்தர்ப்ப மனிதனும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையிலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செயல்படுத்தினால்தான் நாம் நிச்சயமாகப் பாரதியாருக்கு அஞ்சலி செலுத்தியதாக இருக்கும். சென்னையில் இருக்கின்ற வள்ளுவர் கோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. ஒரு புறத்திலே அந்த வள்ளுவர் கோட்டத்திற்கு வெளியிலே குப்பை கூளங்களைக் கொட்டுகிறார்கள். மற்றொரு புறத்திலே அந்தக் கட்டிடத்திற்குள்ளே பணிபுரிகின்றவர்கள் குப்பையை உள்ளேயே சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதனை மிகப் பெரிய மான்யுமென்ட் என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. அதை முழுமையாகப் பராமரிக்கவேண்டியது இந்த அரசினுடைய கடமை. அது குறித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அதிகமான ரப்பர் மாங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாங்கள் எல்லாம் எப்படி ஏலம் போடப்படுகின்றன என்று சொன்னால் 10 டன், 15 டன் என்றெல்லாம் லாட்டாக ஏலம் போடப்படுகின்றது. அந்த ஏலத்திலே யார் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஏலத்தை எடுக்க வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், வடநாட்டிலேயிருந்து வரக்கூடிய பெரிய பெரிய முதலாளிகள், டாட்டா போன்றவர்கள், டன்லப் நிறுவனத்தைப் போன்றவர்கள் வந்து போட்டி போட்டு அந்த ஏலங்களை எடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை மாற வேண்டும். அப்படி அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால், நீங்கள் ஏலம் போடும் அந்த டன்னைஜை குறைத்து, 1 டன்னாக, 2 டன்னாக ஏலம் போட வேண்டும். அதன் மூலமாகத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சிறிய தொழிற்சாலைகளை வைத்திருப்பவர்கள் வந்து அந்த ஏலத்திலே கலந்து கொண்டு, அந்த ரப்பரை ஏலத்திலே எடுத்துப் பயன்படுத்தி அதன் மூலமாகப் பலருக்கு வேலை

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. நா. சுந்தராசாஜ்]

வாய்ப்புக் கொடுக்கிற அளவில் பல சிறிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவார்கள். அந்த வாய்ப்பு புதிதாக ஏற்படும், ஆகவே அதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செய்யும் என்றும் நம்புகிறேன்.

அடுத்து கொடைக்கானலிலே தொலைக்காட்சி நிலையம் ஒன்றை அமைப்பதற்காக மத்திய அரசு ஏற்பாடு செய்து அதற்காக மாநில அரசாங்கம் தேவையான இடத்தைக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி கொடைக்கானலிலே ஒரு நிலையம் அமைக்கப்பெறும்போது, தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற குக்கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் அவைவரும் தொலைக்காட்சியைக் கண்டு களிக்க வசதி செய்யும் பொருட்டு, அனைத்து ஊர்களிலும் உள்ள பஞ்சாயத்துகளில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும். இப்பொழுதிலிருந்தே வேண்டுமானாலும், இன்ஸ்டால்மெண்ட் முறையில் அந்தத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வாங்க, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைகளை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, ஒரு ஆண்டிற்குப் பிறகு, அந்தப் பெட்டிகளை சப்ளை செய்யும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இதை யெல்லாம் அரசு பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாடு அரசின் செய்திச் சுருள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், இந்தச் செய்திச் சுருள்கள் எதற்காக இருக்கின்றன? அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே என்னென்ன இருக்கிறது. அரசாங்கம் அவைகள் சம்பந்தமாக எடுத்து வருகிற நடவடிக்கைகள் என்ன, மேற்கொள்ளுகிற காரியங்கள் என்ன, சிறப்புத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை மக்கள் தெரிவாக அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் திரைப்படச் சுருளாக எடுத்து, அதை ஒரு விளம்பரமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்காகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தச் செய்திச் சுருள்களில், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளும் விழா, பங்கேற்கும் நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றைத்தான் காண்பிக்கிறார்கள். ஒரு அரசாங்கம் என்பது ஆளும் கட்சியோ அல்லது ஆளும் கட்சியின் அமைச்சர்களோ மட்டுமல்ல. எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்களும், இந்த அரசாங்கத்தின் ஒரு அங்கம்தான் என்று நினைக்க வேண்டும். ஆகவே, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் அவர்கள் தொகுதியில் தடைபெறும் விழாக்கள், பங்கு பெறும் நிகழ்ச்சிகள், திட்டங்கள் நிறைவேற்ற செய்யும் பணிகள் போன்றவற்றையும் அந்தச் செய்திச் சுருள்களில் இணைக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் அது போன்ற எந்த நிகழ்ச்சியும் செய்திச் சுருளாக வந்தது இல்லை. ஏன் இந்த பாரபட்சம் என்று கேட்கிறேன். சமயம் கிடைத்தபோதெல்லாம், மத்திய அரசாங்கம் மாற்றாந்தரம் மனப்பான்மையோடு நடக்கிறது, மாற்றாந்தரம்

[திரு. நா. சுந்தராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

மனப்பான்மையோடு செயல்படுகிறது என்றெல்லாம் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிற தமிழக அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது என்று சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்பீர்களேயானால் தெரியும். அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்கிற நிகழ்ச்சிகள் மட்டும்தான் அந்தச் செய்திச் சுருள்களில் காட்டப்படுகிறதே தவிர, எதிர்க் கட்சியினருக்கு எந்தவித இடமும் அதில் கொடுப்பது கிடையாது. (குறுக்கீடு).

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தராஜன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, தமிழக அரசின் செய்திச் சுருளைப் பற்றிச் சொல்லி அதிலே எதிர்க்கட்சியினருக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். டெல்லியிலே இருந்து மத்திய அரசு வெளியிடும் செய்திச் சுருள்களில் அப்படி எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் பங்கு பெறும் நிகழ்ச்சிகள் பங்கு பெறுகின்றனவா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தராஜன் அவர்கள் மூலமே அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பங்கு பெறும் நிகழ்ச்சிகள் மத்திய அரசின் செய்தி சுருள்களில் வெளிவருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதையாவது பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லாதீர்கள், சரியாகத் தெரிந்திருந்தால் சொல்லுங்கள்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் மத்திய அரசினர் தென்னக செய்திகள் என்ற தலைப்பில் ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து அளித்தனர். அதில் ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்கள் பங்கு பெற்றிருந்தன. தமிழ்நாடு இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அதை நினைவுபடுத்தி, அதற்குக் காரணம் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன் . . .

திரு. நா. சுந்தராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்திலே கேரளத்தில் நடந்த பாரதிய ஜனதா கட்சி மாநாட்டைக் கூட, மத்திய சர்க்கார் திரைப்படமாகத் தயாரித்து எல்லா மக்களும் விரும்பிப் பார்க்கும் வகையில் அதைத் தயார் செய்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியினர் கலந்துகொள்ளும் செய்திகளையும் திரைப்படமாக மத்திய சர்க்கார் காட்டுவதாக உறுப்பினர் சுந்தராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 29] [திரு. ப. நெடுமொறன்]

மேற்கு வங்கத்திலே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் நடத்திய பந்த் போராட்டத்தில் செய்திப் படங்களைக் காட்டினார்கள். ஆனால் அவர்கள் நடத்திய பந்த்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட நாசங்களை—எரிக்கப்பட்ட பஸ்கள், வேன்கள் போன்றவற்றை ஒரு தொடர்காட்சியாக மேற்கு வங்க அரசு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஏன் செய்திப் படங்களில் காட்டவில்லை என்பதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜன் அவர்கள் விளக்கம் சொல்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு வங்க அரசு மத்திய அரசாங்கத்தோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு நடத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறது. குறிப்பாக எந்த நாட்டிலேயும் ஒரு அரசாங்கம் தானே ஒரு பந்தை நடத்துவது என்பது சரித்திரத்திலேயே பார்க்காத ஒன்று . . . (குறுக்கீடு).

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. என். சங்கரய்யா: மேற்கு வங்க அரசு போட்டி போடவில்லை. திரும்பி இந்திரா காந்தி தலைமையில் உள்ள மத்திய அரசு மேற்கு வங்க அரசை, ஒரு பெரிய 'அசியல்' திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறது, அவர்களைக் கவிழ்ப்பதற்காக. ஆகவே அவர்கள் அந்த 'பந்தில்' இந்திரா காங்கிரஸ் செய்த வன்முறை பற்றி எரிக்கப்பட்ட பஸ்களைப் போடவில்லை என்பது தான் உண்மை. உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பாரதிய ஜனதா கட்சி மாநாடுபற்றி டெலிவிஷனில் காட்டினார்கள். அந்த மாநாடு முடிந்து மூன்று நாட்கள்தான் ஆகின்றன. இதற்குள் அது பற்றித் திரைப்படம் எடுத்து போட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மை அல்ல. மாநாடு முடிந்தே மூன்று நாட்கள்தான் ஆகின்றன. அதை டி.வி.யில் காட்டினார்கள். திரைப்படமாக அவர்கள் காட்டவில்லை. அதற்குள்ளே அதை அவர்கள் எங்கே பார்த்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 15 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. இதை வளர்த்த வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு சம்பந்தமான கேள்விகளுக்கு, ஆளும் கட்சி சார்பில் கெட்கிற கேள்விகளுக்கு திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக நடைபெறுகிற மாநாடுகள் மற்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றித் தமிழ்நாடு சர்க்கார் காட்டுகிற திரைப்படத்தில் காட்டுகிறார்களா?

[1981 ஏப்ரல் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதை இதோடு விட்டுவிடுவோம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: மத்திய அரசு அமைச்சர் பொறுப்பில் இருக்கிற நிலையில் சகோதரர் சுந்தரராஜன் அவர்கள் இல்லை. அதுமட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்கார் காட்டவில்லை என்பதற்காக மாநில அரசு தன்கடமையில் தவறுவோம் என்று உறுதிப்படுத்துகிறார்கள்? அதற்காக நேரத்தை வியர்த்தமாக்க ஏன் அனுமதிக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதை ஆரம்பித்ததே திரு. சுந்தரராஜன் தான். சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, உலக நாடுகளில் இன்று எண்ணெய்க்கு அடுத்த படியாக சுற்றுலாத் துறைதான் விளங்குகிறது. அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு இதுவரை செல்லவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக இந்தச் சட்டமன்ற கூட்டத்தொடர் முடிந்த பிறகு அவர்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று அங்கே எத்தனாவிற்குச் சுற்றுலாத்துறை வளமாக, மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் வெளி நாடுகளில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டு வரவேண்டும். அதோடு தமிழ் மக்கள், நம் வம்சாவழியினர்களாக வாழ்கிற மக்கள் மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் வாழ்கிற மக்களைச் சுற்றுலாத் துறை வழி சர்த்து அவர்களை இங்கு வரவழைத்து சுற்றுலாத்துறை வழி ஒரு புறத்திலும், இங்கே தொழில்களைத் தொடங்க வழிவகை செய்வது என்ற முறையில் இன்னொரு புறத்திலும் அவர்களை ஈர்க்கிற வகையில் நம் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு அப்பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சுற்றுலாத் துறை, வருமானத்தை ஈட்டித் தருகிற இலாகா. அதற்காகச் செலவு இல்லை, வருமானம் ஈட்டித் தருகிற இலாகா அது. அந்த இலாகாவை நல்ல முறையில் செயல்படுத்துவார்கள் அமைச்சர் அவர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் வாழ்கிற மக்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் வாழ்கிற மக்கள் மட்டுமல்ல, உலகத்தில் உள்ள எல்லா நாடுகளிலும் சுற்றுலாத்துறை மிக முக்கியமான துறையாக இருக்கிறது. அந்த வகையில் நாமும் நம் சுற்றுலாத் துறையை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வன விலங்குகள் சுற்றுலா மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு எனது நன்றி

[1981 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மனிதனுடைய வரலாற்றிலே காடுகளை எல்லாம் அழித்து, கழனியாக மாற்றி, அங்கே குடியேறி இருக்கிறானே ஒழிய, மீண்டும் காடுகளை உருவாக்கினான் என்று எந்த நாகரிகத்திலும், மனிதன் முயற்சித்ததாக அந்த அளவிற்கு சரித்திரமோ அல்லது தகவலோ நமக்கில்லை. சிறு பிராயத்திலே படிக்கின்ற காலத்திலே, மகாராஜாக்கள், பெரிய பெரிய மன்னர்கள் என்னென்ன செய்தார்கள் என்று கேட்டால், சாலை ஓங்கினிலே, இரு மருங்குகளிலும் மரம் வளர்த்தார்கள் என்று சரித்திரத்திலே படித்திருக்கிறோமே ஒழிய, 1947 ஆம் ஆண்டு இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு, 33 ஆண்டுகளாக மீண்டும் இந்த வனத் துறை இந்த நாட்டிலே அதிகமான அளவிற்கு இந்த காட்டை வளர்த்ததா, மேம்பாடடையச் செய்ததா, அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததா என்றால், அப்படி கொடுக்கவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டமானாலும் சரி, மாநில அரசாங்கத்தின் திட்டமானாலும் சரி, இந்த வனத் துறையிலே அதிகமான அளவு மேம்பாடு செய்வதற்கு யாரும் அதிகமான அளவிற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடுதான் கருவேண்டும். ஆனால், மறைந்த சஞ்சய் காந்தி அவர்கள் முதன்முதலாக இந்த கோஷத்தைக் கொடுத்தார்கள். அவரது ஐந்து அம்சத் திட்டத்திலே மரம் வளர்ப்பதும் ஒன்று; அந்த வகையில் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒரு மரம் நட வேண்டுமென்ற அளவிற்கு ஒரு கோஷத்தை அவர்கள் உருவாக்கினார்கள்.

some amount dynamism has been introduced. இதற்கு முன்பெல்லாம் பெரிய மனிதர்கள் யாரேனும் வருகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் கையாலே ஒரு செடியை நட்டுவிட்டு, வனமகோர்சவம் என்று கொண்டாடினார்களே ஒழிய, உள்ளபடியே இந்த மரங்களை நம்முடைய நாட்டிலே வளர்க்க வேண்டுமென்ற அளவிற்கு ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் உணரவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். சமீபத்திலே அட்மாஸ்பியரிலே பொலியூஷன் அதிகமான அளவிற்கு காற்று அசுத்தப்படுத்தப்படுகிறது, அதற்கு மரங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன, அவைகள் காற்றை சுத்தப்படுத்துகின்றன என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியதற்குப் பின்தான், இதனை இந்த உலகத்திலே உள்ள ஆராய்ச்சியாளர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகுதான், ஓரளவிற்கு இந்த தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முறையிலே திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், அதற்குக் கொடுக்கின்ற நிதி ஒதுக்கீடு மிகவும் குறைவு என்பதை நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். மகாபலிபுரத்திற்குச் செல்லுகின்ற வழியில் ஏராளமான தென்னை மரங்களை வளர்த்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் சிலர், அங்கே நிலம்

[டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

களை வாங்கி, எந்த அளவுக்கு அதிகமான தென்னை மரங்களை வளர்க்க முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு செலவு செய்து வளர்க்கும்போது, ஏன் நம் அரசாங்கம் அந்த ரோட்டின் இரு மருங்குகளிலும் தென்னை மரங்களை நடக் கூடாது? அந்த அளவிற்கு யாராவது அந்த இரு மருங்குகளிலும் தென்னை மரங்களை நடுவதற்கு முன்வருவார்களானால், அரசாங்கம் இந்த புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்கு இனாமாக ஏன் ஒதுக்கக்கூடாது என்பதை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மரங்கள் நடுகின்ற நேரத்திலே ஏராளமான முறை கேடுகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால், எனக்கு ஏற்படுகின்ற ஒரு திருப்தி என்னவென்று சொன்னால், சென்னையிலே ஏராளமான மரங்களை நடட்டிடுக் கிறார்கள். உயர்ந்த, வளர்ந்த மரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை ஆடு மாடுகள் கடிக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப் பார்த்து உள்ளபடியே என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ளவர்கள், இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்திலே நான் ஒன்றை சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி நடப்படுகின்ற மரங்கள் தூங்கு மூஞ்சி மரங்களாக இருக்கின்றன. நான் சின்னப் பிள்ளையாக இருக்கும் போது, தஞ்சை, திருச்சிப் பகுதிகளிலே உள்ள சோடுகளிலே விளா மரம், பலா மரம், நாவல் மரம் போன்றவைகள் இருக்கும். சுட்டப் பழம் வேண்டுமா, சுடாதப் பழம் வேண்டுமா என்று ஒளவை பார்டி. கேட்டானே, அதைப்போன்ற நாவல் மரங்கள் ஆங்காங்கே இருக்கும். இப்போது அந்த மரங்கள் எல்லாம் எங்கோ மறைந்து விட்டன. ஏன் அந்த மரங்களை எல்லாம் வளர்க்கக் கூடாது? அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நாட்டிலே இந்த புளிய மரங்களே மறைந்து விட்டன. இந்தப் புளிய மரங்களை வளர்ப்பதற்காக ஒரு கிராஷ் புரோ கிராமே போட்டு, இந்த வனத்துறை இதிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால், அதன் மூலம் ஏராளமான பணத்தை நம் அரசு பெற முடியும். ஆனால், வனத்துறை அப்படி செயல்படாததினால், காக்காயும் குருவிகளும் இந்த வேப்பங்கொட்டையையும் பல கொட்டைகளையும் தின்னுவிட்டு, அவைகள்தான் இந்த வனத்துறை செய்கின்ற வேலையைச் செய்கின்றன. அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற வனத்துறை இவைகளை யெல்லாம் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே, அதிகமான அளவிலே உற்சாகத்தோடு பணியாற்றுவார்களானால், அமைச்சர் அவர்கள் செயல்படுவார்களானால், தமிழகத்திலே எங்கு பார்த்தாலும் பச்சைப் பசேலென்று இருக்கின்ற நிலை உருவாகும். இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் ஈடுபடாமல், எங்கெங்கே புளிய மரங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளுக்கு

1981, ஏப்ரல் 29]

[டாக்டர் கே. சௌரிபிராஜன்]

இந்தத் துறையினர் நெம்பர் போடுகிறார்களே தவிர, தாங்களாகவே அரசாங்கத்தின் சார்பிலே இத்தனை மாங்களை நடட்டோம் என்கின்ற புள்ளிவிவரத்தை கொடுக்கவில்லை. எனவே, அந்த அளவிற்கு இதிலே மேலும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

கடைசியாக, ஆலங்குளம் தொகுதியில் இருக்கின்ற ஒரு சிறிய குறையை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே உள்ள குளத்தில் வனத் துறை சவுக்கு நடட்டார்கள். அந்த சவுக்கு மரம் வளர்ந்த பிறகு, அதை பகிரங்க ஏலத்திற்கு விடவில்லை; தனியாருக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏலத்தில் வரக்கூடிய பணத்தில் பாதியை, பஞ்சாயத்திற்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கொடுக்கவில்லை. இதனால், வருங்காலத்திலே குளத்தை ஆழப்படுத்துவதற்கு அந்தப் பணம் கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரு குறையாட்டை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறை பாடுகளை அவர்கள் மீண்டும் எடுத்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடைசியாக சட்டமன்றத்திற்கு ஒரு ஆண்டு வந்தும்கூட செய்தி இலாகா ஒரே ஒரு தடவை வந்து நடிப்பதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தது. அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து விட்டார்கள். சமீபத்தில் தீப்பிடித்து எரிந்தபோது அந்நிலை படம் எடுத்தார்கள். நான் சினிமாவே பார்க்காதவன், ஒருமுறையாவது நம்முடைய படத்தை பார்க்கலாம் என்று வெகு வேகமாக போனால், செய்தித் துறையினர் அதை மாத்திரம் எடுத்து விட்டார்கள். நாங்கள் மாத்திரம் என்ன பாவம் செய்தோம்! நீங்கள் எல்லோரும் ஆனந்தம் கட்சியிலே உள்ளவர்கள், தினம் தினம் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு தரக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏன் கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையிலேயே சில பேர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வனத்துறையிலே பொன்னம்மாள் என்ன பேசப் போகிறார் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில் நாம் மாங்கள் வெட்டுவதை தடுக்க தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். மாங்களை நட வேண்டும். மாங்கள் நடுவதற்கு விழா எடுக்க வேண்டும் என்று எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி இருந்தும்கூட பாரஸ்ட்டிலே இருக்கிற மாங்கள் அனைத்தும் வெட்டி கடத்தப்பட்டு, மாலைகள் அழியக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதனால் மழை இல்லாமல்

[திருமதி ஜ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1981 ஏப்ரல் 29]

இருக்கிறது. இன்னும் மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்கு மழை இல்லாவிட்டால் கிராமங்களில் குடியிருக்க முடியாது. ஒரு நாள் லீவாக இருந்தாலும் தொகுதியில் செல்லும்போது, கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாத குடிதண்ணீர் பிரச்சினை. நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு போகிறபோது குடிதண்ணீர் கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்தது. மீண்டும் அடுத்த நான்கு நாட்கள் கழித்து அங்கே போனால் தண்ணீர் இல்லாமல் வரண்டு போய்விட்டது. இப்பேர்ப்பட்ட நிலத்தடித் தண்ணீர் கூட இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே நாட்டிலே மரங்களை வளர்ப்பதிலே அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இணைப்புச் சாலைகள், ரோடுகள், பள்ளிக்கூடங்கள் அருகில், ஆஸ்பத்திரி அருகில் இன்னும் கண்மாய்களில் எல்லாம் மரங்களை நட வேண்டும். கண்மாய்களில் யார், யார் பட்டா வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, கண்மாய்களில் மரங்களை நட்டு மழை வருவதற்கு ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

தமிழகத்தில் சில இடங்களில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியாத அளவிலே ஒரு லாரிக்கு பெர்மிட் வாங்கிவிட்டு பத்து லாரி, பன்னிரண்டு லாரி என்று ஒரே நாளில் மரங்களை வெட்டி கடத்தி விடுகிறார்கள். அதை கண்காணிக்க வேண்டும். சிறுமலையில் மரங்களை வெட்டுகிறார்கள். லாரியிலே எடுத்து போகிறார்கள். திருட்டுத்தனமாக மரங்கள் ஏற்றப்பட்ட லாரி வரும்போது மாத்திரம், பாலம், ரோடுகள் சரியாக இருக்கின்றன. அதனால் லாரியை கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் ஜிப்பை எடுத்துக்கொண்டு போனால் மாத்தைப் போட்டும் வழியை அடைத்து விடுகிறார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து மரங்களை தடுவதற்கும், மரங்கள் கடத்தப் படுவதை தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எங்கெங்கெல்லாம் மரங்களை நட முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வனத் துறையிலே அதிக பேர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கிறோம். இதிலே இருக்கிற ரிசர்வேஷன், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார் என்று கருதுகிறேன். செய்வார், எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த பதின்னெட்டு சதவீதத்தை பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் பால் மாடுகளை வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். அதற்கு மேய்ச்சல் தரை இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. புல் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்கெல்லாம் புறம்போக்கு இருக்கிறதோ, கண்மாய் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் மரங்களை வைத்து, அதற்கு பக்கத்திலே இந்த புல்லையும் வளர்ப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு கிலோ புல் அல்லது ஒரு கட்டி

1981 ஏப்ரல் 29] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

புல் இவ்வளவு என்று கொடுத்தால் நமக்கு ஒரு வருமானமும் கிடைக்கும். மாட்டுக்கு நல்ல தீவனமும் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கொடைக்கானலில் டி.வி. வரவிருப்பதை, நான் இரண்டு அரசாங்கங்களையும் பாராட்டுகிறேன். அதை விரைவிலே கொண்டு வா வேண்டும். இங்கே கனம் அங்கத்தினர் தம்பி சுந்தரராஜன் அவர்கள் பேசுகிற போது எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்கவில்லை, மதிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய காங்கிரஸ் கால ஆட்சியிலே நான் பத்து ஆண்டு காலம் சட்டமன்றத்திலே இருந்திருக்கிறேன். ஒருநாள் கூட தலைமை சாங்க வேண்டுமென்று நாங்கள் போனதில்லை. நாங்கள் நினைத்து கூட பார்த்தது இல்லை. இன்றைக்கு நமது அரசு ஒரு பாகுபாடும் இல்லாமல், எந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. ஆக இருந்தாலும் சரி, எந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சர் அவர்கள் போகின்றபோது அவருடைய தலைமையிலே நடக்க வேண்டுமென்று செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே அதை நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரைப்படத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். நான் பெண் என்ற முறையிலே அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோளாகச் சொல்லி கொள்கிறேன். நாம் எல்லோரும் மனிதர்கள். என்ன என்ன அவயங்கள் இருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் அதையெல்லாம் ஆபாசமான முறையிலே போஸ்டர்கள் போட்டு பத்திரிகையிலே போட்டு வருமானால் நன்றாக இல்லை. மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி சென்சார் போட்டு மூலம் குழந்தை பிறப்பதும், கர்ப்பம் ஆவதும் போட்டுக் காட்டினால்—இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வந்து என்விடம் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். அவர்கள் சினிமாவுக்குப் போகவில்லையாம், வால்போஸ்டர்லே பார்த்து அப்படிப்பட்ட முறையிலே வேதனைப்படுகின்றார்கள் என்றால் எதிர்கால சந்ததியினர், நாட்டை ஆளத் தகுதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் இவைகளைப் பார்த்தால் மரியாதை இல்லாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, கடுமையான சட்டத்தைப் போட்டு அப்படிப்பட்டவைகளைப் போடாமல் ஒட்ட விடாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு பத்திரிகையிலே, நாம் எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்கிறோம், நிறைய நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறோம், அவைகளை எல்லாம் ஒழுங்காகப் போடக்கூடிய முறையிலே, எல்லா மக்களும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையிலே அனுபவமுள்ள ஆசிரியரைப் போட்டுத் திறமையான எழுத்தர்களைப் போட்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து சுப்பிரமணிய சிவாபிற்கு பாப்பாசப்பட்டியிலே

(திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) [1981 ஏப்ரல் 29]

நினைவுச் சின்னம் எழுப்ப இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் பிறந்த ஊர் வத்தலகுண்டு, அந்த வத்தலகுண்டிலே ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை எழுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அங்கே உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு சுப்பிரமணிய சிவாவின் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து உத்தமத் தலைவர், பெருந்தலைவர், உலகத்திற்கே வழி காட்டியாக இருந்த ஏழைப் பங்காளர் பெருந்தலைவர் அவர்களுக்கு சிலை வைத்தீர்கள். எமர் ஜென்சியின்போது ஆளுநர் ஆட்சியிலே காமராஜ் அவர்களுக்கு கடற்கரையிலே சிலை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே உள்ள இடத்திலே குழந்தைகளுக்கு பூங்கா அமைப்பதாக முடிவு செய்யப்பட்டது, இன்னும் அது செய்யப்படவில்லை, அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே கொண்டு பூங்கா அமைக்க வேண்டும். அசிய ஜோதி நேருஜ் அவர்களுக்கு சிலை வைக்க இருப்பதை நான் பாராட்டி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரால் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பாக இதை ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் கண்டித்தும் பேசியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் முதலிலே இந்தச் செய்தித் துறையிலே என்னுடைய பேச்சை துவக்குகிறேன். மக்களுடைய வரிப் பணத்தில் நடக்கின்ற இந்தச் செய்தித் துறை ஒரு ஆளுநர் கட்சியினுடைய அதிகாரப் பூர்வமான ஏஜன்டைப்போல் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாமும் நல்லவர்களும் நாமும் அறிவோம். ஆனால் எனக்கு இருக்கிற எண்ணம் அப்படிச் செய்வதை முறையாகச் செய்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. இன்றைக்கு என்ன செய்வது என்றுகூட அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. வனவளநாள் விழா என்று 21—3—1981 அன்று கொண்டாடுகிறார்கள். அந்த வனவளநாள் விழாவிற்கு பத்திரிகையிலே விளம்பரம் கொடுக்கிறார்கள். விழா நடைபெறுவது 21—3—1981. ஆனால் விளம்பரம் என்றைக்கு வருகிறது என்றால் 24—3—1981-ல் வருகிறது. விழா முடிந்து பந்தல் பிரிந்து போனதற்குப் பிறகு விழாவிற்கு பத்திரிகையிலே விளம்பரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய படத்தைப் போட்டு ஊனமுற்றோர் உலகநாள் என்று ஒரு விளம்பரம் வருகிறது. அது என்றைக்கு நடைபெறுகிறது என்றால் அந்த விழாவும், விழா முடிந்ததற்குப் பிறகு 22 ஆம் தேதி விழா. மாலை 6 மணி, கலைவாணர் அரங்கம், மாண்புமிகு அமைச்சர் திருமதி தோமதி சீனிவாசன் தலைமை வகிப்பார், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. துரை முருகன்]

அதிலே கலந்துகொள்கிறார். ஆனால் அது என்றைக்கு வருகிறது என்றால் 24 ஆம் தேதி வருகிறது. தலைவரவர்களே, இது மக்கள் குரல் பத்திரிகை. இந்தப் பத்திரிக்கையிலே 24 ஆம் தேதி உலக வன வள நாள் 21—3—1981 என்று விளம்பரம் வருகிறது. அதேபோல் ஊனமுற்றோர் உலக நாள். இது என்றைக்கு வருகிறது? 22—3—1981-ல். ஆனால் விளம்பரம் வருவது 24 ஆம் தேதி. என்ன இது? இதைச் செய்தித் துறையிலே இருக்கின்ற யாராவது பார்த்தார்களா அல்லது தனக்கு வேண்டிய பத்திரிக்கைக்கு விளம்பரம் கொடுத்தாக வேண்டுமென்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டதா? இதனாலே என்ன முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? மக்களுடைய வரிப் பணத்தை நீங்கள் செலவழிப்பதிலேகூட முறையாகப் போகிறதா என்று கவனிக்க வேண்டாமா? ஆகவே, இப்படி எதுவும் காணாமல், ஏதோ தான் தோன்றித்தனமாக நினைத்த பத்திரிகைகளுக்குத் தருவது, விழா முடிந்த பின் தருவது என்று இப்படிப்பட்ட ஒரு செயலை இந்தச் செய்தித் துறை செய்து கொண்டிருக்கிறதே என்பதிலே நான் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அதமட்டுமல்ல, அவருடைய கட்சிக்காரர்களுடைய படங்களைக் காட்டுகிறார்கள் என்றெல்லாம்கூடச் சொன்னார்கள். அதிலேகூட எனக்கொன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்களே காட்டிக் கொள்ளட்டும். ஆனால் காட்டுவதைக்கூட ஒழுங்காகக் கவனம் செலுத்திச் செய்யவில்லையே என்பதுதான் எனக்கிருக்கின்ற வருத்தம்.

திரைப்படங்களைக்கூடத் தயாரிக்கிறார்கள். இதிலேகூட சரியான கணக்கு கிடையாது. இந்த மாதம் இந்திலேயே ஒருமுறை குமார்க்கண்டம் படம் தயாரிக்கப்பட்டதைப்பற்றி நான் பேசினேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்மீது அனுதாபப்பட்டோ அல்லது இரக்கம் காட்டியோ அல்லது உள்கோபம் கொண்டோ, துரைமுருகன் எம்.ஏ., பி.எல்., வேறு படித்தவர், ஆனால் அதிகமான தொகையைச் சொல்லிவிட்டார், அதற்கு 3 இலட்சம்தான் செலவாயிற்று என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு கொஞ்ச நாள் கழித்து திடீரென்று, இல்லை இல்லை, 9 இலட்சம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்குக்கூட எவ்வளவு பணச் செலவிலே ஒரு படம் தயாரிக்கப்படுகிறது என்ற கணக்கைக்கூட இந்தச் செய்தித்துறை நிறுவனம் தருவதிலே கால விரயம் ஆக்கிப் பயனற்றிருக்கிறது என்பதை நான் குற்றச்சாட்டாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. துரை முருகன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

இன்றைக்குச் சுற்றுலா வாரியத்திலேகூட பல்வேறுபட்ட நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் இதிலே குறிப்பிட்டுக்காட்டி, இது வெளிநாடுகள் வரையிலே, கடல் கடந்து இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே காலையிலே என்னிடத் திலே ஒன்றைக் கொடுத்தார்கள். எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழகம். அதிலே தமிழகத்தின் சிறப்புக்களை, தமிழகத்தின் பெருமைகளையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இது எங்கே அச்சடிக்கப்பட்டது என்று கேட் டால்,

Printed at Prasad Press (Private), Limited, Madras. -லே அச்சடித்திருக்கிறார்கள். அழகாக இருக்கிறது, ஆர்ட் பேப்பர், எழுத் துக்கள் நன்றாக இருக்கின்றன; கலர் சரியாக வந்திருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். இதை இங்கேயே—மெட்ராஸிலேயே அச்சிட்டு விட்டு இன் னொன்றைக் காட்டுகிறார்கள்.

Discovery—Tamil Nadu—India

என்று போட்டுவிட்டு, இதை எங்கே அச்சடித்திருக்கிறார்கள்? பிரசாத் பிரஸிலே அடித்திருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. இதற்கு மட்டும் டெல்லிக்குப் போய் இருக்கிறார்கள். என்ன காரணம்? டெல்லியிலே

New Delhi, Printed at Thomas Press, F 11, Idabadi

என்ற இடத்திலே அச்சடித்திருக்கிறார்கள். இதைவிட பிரசாத் பிரஸிலே அச்சடித்திருப்பது ஒன்றும் குறைவாக இல்லை. நான் கேட்பது, பிரசாத் பிரசுக்கு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை; எனக்கு அதைப்பற்றி அக்கறையும் இல்லை. ஆனால் இங்கே ஒன்றை அச்சடித்து விட்டு அங்கே ஒன்றை அச்சடிப்பதிலே இருக்கின்ற மர்மம் என்ன என்பதை அமைச்சரவர்கள் அவர்களுக்கே உரிய பாணியிலே இங்கே விளக்க வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே பிரின்டிங் டெக்னாலஜி புற்றியெல்லாம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதிலே நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எட்டிடிங் பயிற்சி படிக்கச் சேர்வதற்காக மனு அனுப்ப கடைசி நாள் 23—7—1980. ஆனால் அந்த 23—7—1980-க்குப் பிறகு யார் அப்ளிகேஷன் போட்டாலும் எடுக்கக்கூடாது. ஆனால் ஒரு அமைச்சருக்கு வேண்டியவர் என்ற காரணத்திற்காக நம்முடைய அறிவிலையத் துறை அமைச்சருக்கு அல்ல—அவருடைய சக அமைச்சர்களிலே ஒருவருக்கு வேண்டியவர் என்பதற் காக 31—7 அன்று அமைச்சருக்கு வேண்டிய ராஜ்குமார் என்பவர் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அந்த 31—7 அன்றே, மனுச் செய்த அன்றே பதிவு செய்து கொள்ளப்பட்டு. அரசு ஆணை 34553/11-80 இன்படி அவர் எட்டிடிங் பயிற்சியிலே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார். அந்த ஜி.ஒ. நம்பரைத் தான் எங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் தா வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நம்முடைய அசெம்பிளி செக்ரட்டரியைக் கேட் டார்கள். ஆனால் இதுவரையிலே, இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்பு

1981 ஏப்ரல் 29]

(திரு. துரைமுருகன்)

கிறேன், எங்களைப்போன்ற எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பணியாற்றுவதற்காகக் கேட்டால் அதை வாங்கித் தர வேண்டும். இந்த அவையிலே மாண்புமிகு நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்பொழுது இப்படியொரு ஜி.ஓ. கேட்டு அது கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் எழுந்த விவாதத்தை இந்தச் சட்டமன்றம் மறந்துவிடவில்லை. இப்படி எதிர்க்கட்சிகள் பணியாற்ற விடாமல் ஒரு ஜி.ஓ. நம்பரைக்கூட கொடுக்க முடியாமல் மறுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்த ஜி.ஓ. நம்பரைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் கேட்கிறேன், 27 ஆம் தேதி முடிந்து போகிற கடைசி நாள் 31 ஆம் தேதி மனு வாங்குகிறீர்கள், அதற்குப் பிறகு எட்டிடின்கிலே சேர்த்திருக்கிறீர்களே, நாங்கள் சொன்னால் கோபம் வருகிறதா? இப்படியொரு முறைகேடான செயலுக்கு என்ன பெயரை இட்டு அழைப்பது? முறைகேட்டுக்கு ஊழல் என்று சொல்லலாம்; ஆனால் அமைச்சருக்குக் கோபம் வரும் என்பதற்காக நான் இத்தோடு விட்டுவிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, அவருடைய இலாகாவிலே பெரும்பான்மையாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பது இந்த வனவளம். இந்த வன வளத்திலே இப்போது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையை மட்டும் முதலிலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாரஸ்டர்கள் வேண்டும் என்று சொன்னால் முன்பெல்லாம் எம்ப்ளாய்மெண்டு ஆபீசுக்குத் தெரிவிப்பார்கள். எம்ப்ளாய்மெண்டு ஆபீசிலே இருப்பவர்கள் இண்டர்வியூ அனுப்பி, அது டிஸ்டிரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீசருக்கு வரும். இண்டர்வியூ நடக்கும். எந்தெந்த ரேஞ்சுக்கு அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமோ அதற்கு அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். ஆனால் இவைகளை எல்லாம் சென்ட்ரலைஸ் செய்ய கமிட்டி போடுகிறோம் என்று சொல்லி, அப்படியே போட்டார்கள். ஏதோ போட்டிருக்கிறோம் அதன் மூலமாக வாவது தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறா என்றால் கிடையாது. முதல் கமிட்டி போட்டார்கள், அது முடியவில்லை. அது உங்களுக்கு ஒத்து வரவில்லை. இரண்டாவது கமிட்டி போட்டார்கள், அருள்பிரகாசம் என்பவரைத் தலைவராக ஆக்கினார்கள். அது தன்னுடைய பணியை முடித்ததா என்றால், முடிக்கவில்லை. உங்களுடைய திரைப்படிற்கு அவர் கட்டுப்படவில்லை. பிறகு என்ன செய்தீர்கள்? ஆளை மாற்று என்று 3-வது கமிட்டியைப் போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டிக்கு வேணுகோபால் என்பவரைப் போட்டு, அவர் மதுரை, தஞ்சை என்று சுற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் இங்கே இருந்து போன் எல்லாம் செய்கிறீர்கள், அவர் கேட்கவில்லை. அவரை திருப்பி அனுப்பி என்று செரல்வி இருக்கிறீர்கள். அவர் வந்து சேருகிறார். அதுவும் முடியவில்லை. எனவே இந்த ஆளும், ஒத்துவரவில்லை என்று சொல்லி, 4-வது

[திரு. துரை முருகன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

கமிட்டியை கட்டுவாக என்பவரைக் கொண்டு போட்டார்கள். இன்றைய வரையில் அது வெளியிடவில்லை. நீங்கள் எத்தனை இடங்களுக்கு இப்படி பாரஸ்டர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்?

வேலூர் டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீசில் 1980 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத் திலே வேலைக்கு ஆள் எடுப்பதற்காக ஒரு நாள் இண்டர்வியூ வைத்தார்கள். 25—8—1980-ல் 300 பேர்கள் தேர்வுக்கு வருகிறார்கள். உடல் தகுதி இருக்கிறதா? சர்ட்டிபிகேட் இருக்கிறதா? என்று பார்த்து அதற்குப் பிறகு 190 பேர்களை அந்த 300 பேர்களில், தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இது 25-ந் தேதி நடைபெறுகிறது. மறுநாள் 26—8—1980 அன்று உடனே அவர்கள் 190 பேர்களுக்கும் வேலூரில் இருக்கிற வெங்கடேஸ்வரா ஹைஸ்கூலில் ஒரு ரிட்டன் டெஸ்ட் வைக்கிறார்கள். ரிட்டன் டெஸ்ட் முடிந்த பிறகு, அடுத்த நாள் 27-ம் தேதி இண்டர்வியூ நடக்கிறது. 28-ந் தேதி ரிசல்ட் போடப்படுகிறது. இதிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 60 பேர்கள். ஆனால் 29-ந் தேதி அன்று அந்தத் தேர்வு மட்டும் போதாது—வாக்கிங் டெஸ்ட் வேண்டும் என்று சொல்லி, வேலூர் காந்தி சிவையில் இருந்து கணியம்பாடி வரை நடக்கவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 60 பேர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் உத்தரவு வரும், விட்டுக்குப் போங்கள். நடந்த கவைப்பு தீர் இளைப்பாறுங்கள் என்று சொன்னார்கள். தலைவர் அவர்களே, மாதங்கள் 10 உருண்டோடி விட்டன. இதுவரையில் அவர்களை வேலைக்கு வா என்று அழைப்பு வந்திருக்கிறதா? என்று கேட்டால் இல்லை. ஆனால் அந்த இடத்தில் இருந்த சேர்மனை மாற்றிவிட்டு வேறு ஒருவரை போட்டுக் கொண்டார்கள். அதே போன்று சேலத்திலே 31 ஆகஸ்டு முதல் செப்டம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி வரையில் அந்த பாரஸ்ட்டுக்கு இண்டர்வியூ நடந்தது. 500 பேர்கள் வந்தார்கள். 49 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அவர்களுக்கு அர்டர் வந்ததா என்றால் இல்லை. அவர்களுக்கும் வரவில்லை. நாள் கேட்கிறேன் எதற்காக இப்படி அவர்களை எல்லாம் அலைக்கழிக்கிறீர்கள்? இப்படி சென்ட்ரலைஸ்டு கமிட்டி போட்டார்கள். போட்ட கமிட்டி உங்களுடைய சிபாரிசுகளை எடுக்கவில்லை என்று உங்களுடைய மனம் கொதித்துப் போகிறது. கமிட்டியின் தலைவரை மாற்றுகிறீர்கள். பிறகு ஊருக்கு ஊர் என் இந்த ஏழைகளை வரவழிக்கிறீர்கள்? கடைசியிலே விட்டுக்கொடுப்போ என்று அவர்களை அனுப்பிவிடுகிறீர்கள். இது என்ன சிபாயம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கக் காட்டு இலாகாவில் ஒரு கார்ட்டிங் தர்பார் நடந்தது. காட்டுக் கார்பார் என்றாகட்ட சொல்லமாட்டேன். ஒரு சேர்க்கை கதை—மாண்புமிகு அமைச்சர் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர், மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சராக

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. துரைமுருகன்]

இருந்த ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து இரவு நேரத்தில் காரிலே போகிறார். அன்றையதினம் வேலூரில் இருக்கும் டிஸ்டிரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீசர் அவர்களுக்கு ஒரு தகவல் வருகிறது. சந்தனக் கட்டைகளை ஏற்றிக்கொண்டு அந்த வழியாக ஒரு கார் போகிறது என்று தகவல் வருகிறது. கார் வருகிறது என்ற செய்தி வந்த உடனே அவர் தன்னுடைய உதவியாளர்களை அழைத்துக்கொண்டு அந்த டிஸ்டிரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீசர் அண்டு ஹிஸ் பார்ட்டி சந்திரசேகரன், ரேஞ்சு ஆபீசர், ராஜகோபால், ராமமூர்த்தி, ரிசர்வ் வாச்சர் கோதண்டம் ஆகியோரை அழைத்துக்கொண்டு பேய், நாயுடுமங்கலம் கூட்டு ரோட்டிலே காரை நிறுத்திவிட்டு பதுங்கி இருக்கிறார்கள். அப்போது ஒரு வெள்ளை அம்பாசிடர் கார் அந்த வழியாக திருவண்ணாமலைக்குப் போகிறது. உடனே அந்தக் காராக இருக்குமோ என்று அந்தக் காரை நிறுத்தினார்கள். கார் நிற்கவில்லை. நிற்காமல் வண்டி ஓடுகிறது. அந்த வண்டி நிற்காமல் போனவுடன் பதுங்கி இருக்கிறவர்களுக்கு அவர்கள்தான் சந்தனக்கட்டை கடத்துபவர்களாக இருப்பார்களோ என்று பின்னாலே போகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

கிட்டத்தட்ட சத்திரம் வில்லேஜுக்கு போய்த்தான் ப. உ. சண்முகம் அவர்களுடைய கார் நிற்கிறது. உள்ளே ஓடிப்போய் ஊர் ஜனங்களை அழைத்து வருகிறார். பிறகு வந்தவுடன் அவர் சொல்கிறார். அவர்களிடத்தில் பார்த்து “நான் திருவண்ணாமலை. . . .”

On suspicion the special party chased the car upto the Chatram village. The occupants of the white Ambassador car who happened to be Thiru P. U. Shanmugam and his family members got down from the car, rushed to the Chatram village and came back to the roadside with a number of villagers and met the members of the special party. Thiru P. U. Shanmugam enquired me as to who they and why they are chasing the car and said that he is Thiru P. U. Shanmugam of Thiruvannamalai.

என்று அவரே சொல்கிறார், நான் ப.உ.ச. என்று. ஆனால் டிஸ்டிரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீசர், ஒரு அமைச்சராக இருந்தவரை, தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவரை தெரியாமல் இருக்க முடியாது தமிழ்நாட்டில். அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ரேஞ்சு ஆபீசர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த டிஸ்டிரிக்ட் ஆபீசரும், ரேஞ்சு ஆபீசர்களும் அதைப் பற்றிக் கண்டு கொள்ளாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். நான் பி. யு. சண்முகம் என்று சொன்னவுடன்,

[திரு. துரைமுருகன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

On hearing this, the Range Officer, Vellore, immediately enquired you as to whether the gentleman was Thiru P. U. Shanmugam as you happen to know him.

அதிலே சாதாரணமாக இருக்கிற ஒருவரை, கீழே இருக்கிற ஒரு அதிகாரியைப் பார்த்து “இவர் ப.உ.ச-ஆம், உங்களுக்குத் தெரியுமா” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சார்ஜ்லே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது—மெமோராண்டம்-ல் ராமமூர்த்தி என்பவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்குக் கொடுத்திருந்த சார்ஜ் ஷீட்டில் இருந்து படிக்கிறேன். பாவம், அவர் திருக்கோயிலார்க்காரர். தெரியாததனமாக திருவண்ணாமலையில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டார். ஆனால் மாமியார் வீட்டில் இருந்த காரணத்தால் அவருக்குத் தெரியாது. சாதாரண ஒரு கடைநிலை ஊழியர். அவர் சொல்கிறார். ‘8 மாதம் தான் இந்தத் தொழிலுக்கு வந்து ஆகிறது. எனக்கு திடீரென்று இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்பட்டவுடன் நான் பதறி போய்விட்டேன்’ என்று சொன்னார். இதிலே ப.உ.ச. அவர்கள் மீது குற்றஞ் சாட்டவில்லை. ஆனால் நான் கேட்பது இப்படித் துரத்திக் கொண்டு போன பிறகு, டிஸ்டிக்ட் பராஸ்ட் ஆபீசர், மற்றும் பல்வேறு அதிகாரிகள், உடனே அவர்கள் வீட்டிற்குப் போய் அந்த அரசு அதிகாரிகள் அவர்களிடம் மன்னிப்பு கேட்டிருக்கிறார்கள். அத்தோடு அந்தப் பிரச்சினையை விட்டு விட்டுப் போயிருக்கலாம். அதற்குப் பிறகு, நீங்கள் மூன்று பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள். அதில் இரண்டு பேர்களை வேலைக்கு வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், திருவண்ணாமலையில் பெண் எடுத்தவனை நீங்கள் சஸ்பென்ட் செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள். இன்றுவரையில் இருக்கிறார். அடிமடிக்காரணம் அருணாச்சலேஸ்வரர் திருக்கோயிலாம், அங்கே நீ பெண் எடுத்திருக்கிறாய், எனவே, ப.உ.ச. இருக்கிற ஊர் என்ற காரணத்தினால், சஸ்பென்ஷனில் அவரை வைத்திருக்கிறீர்கள். அது நியாயம் தானா? என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதே நிலை நாளைக்கு ஒரு சாதாரண குடிமகனுக்கு வந்து, அந்தக் குடிமகனுடைய வீட்டிற்கு அரசு அதிகாரிகள் சென்று, மன்னிப்பு கேட்பார்களா? அப்படிக்கேட்டதற்குப் பிறகும், அவர்களுக்கு பின்னால் நீங்கள் சஸ்பென்ட் செய்வீர்களா? என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று, காட்டிலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு விதமான —அமைச்சருக்கு கோபம் வரும்—ஊழல்கள் என்று சொன்னால், முறைகேடுகள் என்று வேண்டுமானால் திருத்திக் கொள்ளுங்கள். ஆனால், நான்

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. துரைமுருகன்]

சேஷசாயி பேப்பர் மில்லுக்கு சப்ளை ஆஃப் வுட், தனிப்பட்ட கான்ட்ராக்டர்கள் இதுவரையில் செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் டன் ஒன்றுக்கு 120 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அதிலே 80 ரூபாய் பாரெஸ்ட் இலாகாவிற்குப் போகும்; மீதியிருக்கின்ற 40 ரூபாய் டெலிவரி, மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும். ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் அல்லது ஆளுநர் கட்சியிலே இருக்கின்ற முக்கியஸ்தர்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன்—அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிக வேண்டியவர்கள் அந்த மில்காரர்கள், எனவே அமைச்சர் எனக்கு வேண்டியவர்கள், நான் இனிமேல் சொல்கிற ஆட்களுக்குத் தான் நீங்கள் இந்த வேலையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார். என்ன வேலை? கான்ட்ராக்ட் வேலை. அது மட்டுமல்ல. நான் சொல்லுகின்ற அளவிற்கு நீங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆனால் எப்படி? ஒரு டன் 120 ரூபாய்க்கு அல்லவா சப்ளை செய்தார்கள்? இல்லை. 220 ரூபாய் 'ஏ'—க்கு ஒரு டன்னுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார். அவர்களுக்கு 220 ரூபாய் டன் ஒன்றுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். என்ன செய்வது? அவர்கள் உங்களுக்கு ஆகின்ற கைப்பாவைகள். எனவே ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். பிறகு அந்த மில்கார் 220 ரூபாய் என்று ஒரு டன்னுக்குக் கொடுக்கிறார். ஆனால், அப்படிப்பட்டவன் அதை வாங்குகிறானே, அவன் வுட் சப்ளை செய்வானா என்றால் இல்லை. பாபம். ஏற்கனவே அந்த வேலையை இழந்திருக்கிறான். அந்த கான்ட்ராக்டர் இந்த வேலைக்கு உதவ, அவனுக்கு சப் கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கிறார். என்ன விலைக்கு? அதே 120 ரூபாய்க்கு 120 ரூபாய்க் 'விற்தால்' டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 100 லாபம் என்ற வீதத்தில் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து சி.பி.ஐ. விசாரணைகூட நடப்பதாக நான் அறிகிறேன். எனவே, விரைவிலேகூட அதுகுறித்து ஒரு முடிவு வருகின்ற தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று, இன்னொன்று. சோலையாறு பக்கத்தில் ஒரு அணை இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் 60 ஏக்கரில் ஒரு காடு. அது ஏற்கெனவே எண்ணன்தேவன் டி எஸ்டேட்டுக்குச் சொந்தமாக இருந்தது. பிறகு அது டாட்டா ஃபின்லே எஸ்டேட் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காட்டை அழித்து டி எஸ்டேட்டாக மாற்ற வேண்டுமென்று கடந்த 15 ஆண்டுகாலமாக அந்த நிறுவனத்தார் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக பி.டபிள்யூ.பி.யை கலந்து மற்றவர்களை கலந்துபேசி, அந்தக் காடு அழிக்கப்பட்டால்—அதை இந்த அரிக்கையிலே கூட சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—மண் அரிப்பு ஏற்படும்; பிறகு அணையே

[திரு. துரை முருகன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

உடைந்துவிடும் அபாயம் ஏற்படும். எனவே அந்தக் காட்டை அழிப்பதற்கு அரசாங்கம் பெர்மிட் கொடுக்காது என்று 15 ஆண்டுகளாகத் தள்ளிக் கொண்டு வந்தது.

ஆனால் திடீரென்று அமைச்சருடைய கடாச்சம் கிடைத்ததோ, அருள் பாலித்ததோ நான் அறியேன். உடனே காட்டை அழிக்க உத்தரவு தரப்படுகிறது. காட்டை அழிக்க உத்தரவை வாங்கிப்போய், அவர்கள் பெரும் செலவு செய்த பிறகு, அங்கே போய் நிற்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே 'ஓயில்லி லைல்ப் வார்டர்' ஒருவர் இருக்கிறார். சுகதேவ் என்று நினைக்கிறேன் அவர் பெயர். அந்த வார்டர் மாத்தை 'கட்' செய்வதற்குத்தான் அனுமதி தரமுடியும்; ட்ரான்ஸ்போர்ட் செய்வதற்கு அந்த ஆபீசர்கள்தான் அனுமதி தரவேண்டும்; நீங்கள் தவறான முறையிலே பெர்மிட் வாங்கியிருக்கிறீர்கள்; நான் ட்ரான்ஸ்போர்ட் லைசென்ஸ் தரமாட்டேன்' என்று சொல்லிவிட்டார். அந்த ஆட்கள் திரிசங்கு சொர்க்கத்திலே நின்றுகொண்டிருப்பதாக கேள்வி. நான் கேட்கிறேன். ஒரு அணை உடைந்து போகும், பாதிக்கும் என்ற அளவுக்கு அபாயமான சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்ற அளவுக்கு அந்த காட்டை அழிக்க பெர்மிட் வழங்கியது ஏன் என்பதற்கு அமைச்சர் விளக்கம் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போன்று கொடைக்கானலிலிருந்து அரசுக்குச் சொந்தமான வனத்துறையைச் சேர்ந்த காட்டு மரங்கள் தினந்தோறும் லிஸ்கோஸ், சேஷசாயி, டான் இந்தியா போன்ற கம்பெனிகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. கழக ஆட்சி இருந்தபோது இந்த மரங்களை எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக விலை பேசி விற்பார்கள். அதன் பிறகு நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தீர்கள். ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு மரங்களைக் கணக்கிடுகிறார்கள். எப்படி கணக்கிடுகிறார்கள் என்றால் ஒரு 'டாக்' என்று. ஒரு டாக் என்றால் நான் எனக்குத் தெரிந்த கணக்கைச் சொல்கிறேன். அதில் தவறு இருந்தால் வேண்டுமானால் அமைச்சர் திருத்தலாம். ஒரு மீட்டர் உயரம், ஒரு மீட்டர் அகலம் உள்ள மரம் ஒரு டாக் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த டாக் எடை 1.65 டன் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மரங்களை அந்த 1.65 டன் என்ற நிலையிலே அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலே ஒரு டாக் என்பது 2½ டன் முதல் இரண்டே முக்கால் டன் எடை வரையில் வரும் என்று அதிலே அனுபவமுள்ள பெரியவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, 5 டாக் என்று சொன்னால் 5×1.65 என்று சொல்லி, அதற்கு மட்டும் கணக்கிட்டு வாங்குகிறார்கள். இந்த 2½ டன்னுக்கும் 1.65 டன்னுக்கும் இடைப்பட்ட டன் மரம் யாருக்கு இலாபம்? கன்பெனிக்காரர்

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. துரை முருகன்]

களுக்குத்தான் இலாபமாக இருக்கும். அந்த எடை மரத்தைக் குறைவாகக் கணக்கிட்டு, அரசுக்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தி, கம்பெனிக்கு இலாபத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள்.

நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அதற்குள்ள ரசீதுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த ரசீதுகளைப் பார்த்தால் அந்த டாக்குகளை எடுத்துக் கொண்டு சென்ற லாரி, 5 டாக் மரங்களை எடுத்துக்கொண்டு போன லாரிக்கு உள்ளே எவ்வளவு போயிருக்கிறது என்று சொன்னால் 12.41 டன் மரம் போயிருக்கிறது. ஆனால் இதிலே 8.25 டன் என்றுதான் குறிப்பிடுகிறார்கள். 5 டாக் மரத்திற்கு 8.25 டன் என்றுதான் கணக்கிட்டு வாங்குகிறார்கள். ஆனால் உள்ளே போகிற எடை 12.41 டன். இந்த அளவுக்கு அதிகமாகப் போகிறது. ஆக, ஒரு லாரிக்கு இன்றைக்கு சுமார் 1,000 ரூபாய் கம்பெனிக்கு இலாபம். ஒரு நாளைக்கு 30 லாரிகள் அந்தப் பகுதியிலிருந்து அந்த கம்பெனிகளுக்குப் போகின்றன. அப்படியானால் அந்த கம்பெனிகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு 30,000 ரூபாய் இலாபம் வருகிறது. அப்படியானால் அந்த கம்பெனிகளுக்கு இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுத்த யாருக்கு எவ்வளவு லாபம் வரும் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. நீங்களே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இதற்கெல்லாம் ஒரு 'வே பிரிட்ஜ்' இருந்தால்தான் சரியாகச் செய்ய முடியும் என்று 1978-லே அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு 1.2 இலட்சம் செலவாகும் என்று 1978-லே ஆபீசர்ஸ் நோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அது இல்லை. இந்த அறிக்கையிலே பார்த்தோம். வருகிற 'வே பிரிட்ஜ்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு எதுவும் சொல்லவில்லை. ஆகவே, நீங்கள் 30,000 ரூபாய் காட்டு மரத்தினுடைய பணத்தை கொள்ளை இலாபம் அடிக்க அந்த கம்பெனிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. 1976 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் கழக ஆட்சி இருக்கிற காலத்திலே கூட பொதுமக்களுக்கு பயன்படுகிற 'ஃபயர் பெல்ட் ஏரியா' என்று ஒரு ஏரியா இருக்கும் காட்டில்.

(பிற்பகல் 1-00)

அதை சிறு வியாபாரிகளுக்குத் தான் ஏலம் விடுவார்கள். ஆனால் இப்போது அரசு என்ன செய்கிறது என்றால் ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொள்ளை அடிக்கின்ற தும்பெனிக்காரர்களுக்கு கோசுறு போடும் வேண்டும்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

என்று அந்த ஃபைனர் பெல்ட் ஏரியாவையும் அவர்களுக்கு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், ஏன் அதை ஏலம் விடாமலே கம்பெனிக்காரர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? ஏலம் விட்டால் சர்க்காருக்கு அதிக லாபம் வரும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே ஏலம் விட்டார்கள். எவ்வளவு? குண்டஞ்சோலையிலே ஒரு ஹெக்டேர் 31,401, ஏலம் எடுத்தவர் பாலகிருஷ்ணன். அதேபோல் 27,375, ஏலம் எடுத்தவர் டி.ஏ.எஸ். சதாசிவம். பேரிஜியம், ஒரு ஹெக்டேர் 15,390, ஏலம் எடுத்தவர் சுப்பிரமணியராஜா. மரியப்பசோலா, ஒரு ஹெக்டேர் 21,901. அதை ஏலம் எடுத்தவர் முகமது ஹனீபா. இப்படிப் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்க்கு ஒரு ஹெக்டேர் ஏலத்திற்குப் போய்கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே அந்தக் கம்பெனிக்கு நீங்கள் என்ன விலைக்கு கொடுத்து இருக்கிறீர்கள் தெரியுமா? ஒரு ஹெக்டேர் 7,300 ரூபாய்க்குதான் நீங்கள் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். எனவே இப்படி ஒரு கம்பெனிக்கு கொடுத்துவிட்டு இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை மையை உருவாக்குவது நியாயம்தானா என்பதையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. காட்டு இலாக்கா இன்றைக்கு ஊழல் மவிந்தது இருக்கின்ற ஒரு இலாக்காவாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றது என்பதற்காக நான் இவைகளை எல்லாம் சொன்னேன். ஆகவே இவ்வளவு நேரம் இலாக்கா சம்பந்தப்பட்டவைகளை பூடகமாக எடுத்து வைத்தேன். ஊழல் என்று சொன்னேன், இந்த ஊழல்களுக்குப் பின்னாலே மறைந்திருக்கின்ற ஊழல் அப்பன்கள் யார் யார் என்பதெல்லாம் வெளியே வரும் என்று நான் மறைமுகமாகச் சொன்னேன். இப்போது நான் நேரடியாகவே கேட்கிறேன். சர்க்காரிலே நடக்கின்ற எந்த விழாவாக இருந்தாலும் அந்த விழாக்களுக்காக அடிக்கப்படுகின்ற போஸ்டர்கள் எல்லாம் கணேஷ் வித்தோ பிரஸ்ஸிலேதான் அடிக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்த கணேஷ் வித்தோ பிரஸ்ஸுக்கு மட்டும் ஏன் ஆர்டர் கொடுக்கப்படுகின்றது? இது யாருடைய பிளாமி. ஊரிலே எவன் புதுக் கட்டிடம் கட்டினாலும் கலைஞர்தான் அதனுடைய பிளாமி என்று சொன்னவர்களே, இன்றைக்கு அந்த கணேஷ் வித்தோ பிரஸ்ஸுக்கு உள்ளே ஊழலிலே யார் அமர்ந்து இருக்கிறார்கள். இதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நாடு விரைவிலே தெரிவிக்கும். இன்னொன்று சொல்கிறேன்.

துரைராஜ் என்பவர் டிரீஸ்ட் ஆஃபீஸராக இருக்கிறார். இவர் முன்னாலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய சத்யா முவிஸிலே சாதாரண வேலை பாசித்தவர், ஆசிரியராக இருந்தவர். அவரை 750 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கு

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. துரை முருகன்]

கின்ற டிரீஸ்ட் ஆபிசராகப் போட்டார்கள். அப்படி போட்டுக்கொண்டு போய் மகாபலிபுரத்திலே போட்டார்கள். சென்னையிலே இருந்து பல காத தூரம் அல்லவா அது? எனவே அவரை மீண்டும் சென்னைக்கே கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டவர் யார் என்று கேட்டால் நம் முடைய அமைச்சர் அவர்களாலே துரை, துரை என்று வீட்டிலே செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட அவருடைய சகோதரர் மகன்தான். அவருக்கு இந்த டிரீஸ்ட் ஆஃபிசர் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்குப் பெயர் நெப்போட்டிசம் இல்லையா? இதற்குப் பெயர் ஊழல் இல்லையா? இதற்குப் பெயர் அதிகார துஷ்பிரயோகம் இல்லையா? அதுமட்டுமல்ல. அந்த துரை ராஜுக்கு இன்னொரு சகோதரர். அவருடைய பெயர் எஸ். சேதுராமன். அவர் சாதாரண கார் பெயின்டராக இருந்தவர். இன்றைக்கு பொருட்காட்சி நடத்துகிறோம், பொருட்காட்சி நடத்துகிறோம், என்கிறார்களே, அந்தப் பொருட்காட்சிகளைப் பொறுத்தவரை இந்த துரைராஜுக்கு அதிகமான ஏலங்கள் ஆஃபர் ஓர்க் தரப்படுகின்றது. அவர்களுக்குத்தான் நியமன முறையிலே வேலைகள் கொடுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரிதான் திருச்சியிலே நடக்கின்ற கலை அரங்கு அமைக்கின்ற வேலையும் கொடுக்கப்படுகிறது. தப்பித் தவறி டெண்டர் எடுத்தார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதற்குமேலும் அதிகமாகச் செலவு ஆகின்றது என்று சொல்லி பணம் வாங்குகிறார்கள். சேலத்திலே அப்படிச் செய்த ஒரு வேலைக்கு 7,000 ரூபாய் உபரியாக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டார் சேதுராமன். கடைசியிலே 3,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. இதுபற்றிச் சொல்லவேண்டும் என்றால் வடக்குப் பகுதி சம்பள கமிஷனர் அலுவலகத்தில் டோக்கன் எண் 5,126, 8—4—1981 என்று தேதியிட்டு செய்தித் துறைக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த செக் நம்பர் 0701331. செய்தித்துறை பெற்று 15—4—1981 அன்று சேதுராமனுக்குப் பணமாக அளிக்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், வாட்டர் ட்ரி என்பது ஒருவகை மரம். கொடைக்கானல், நீலகிரி போன்ற பகுதியிலே இது இருக்கின்றது. இது தோல் பதனிட உபயோகப்படுகிறது. அதை மேட்டுப்பாளையத்திலே எஸ்.எஸ். டேன் இந்தியா, எஸ்.எஸ்.என். சுப்பிரமணியத்துக்கு அந்தக் கம்பெனிக்கு அனுப்புகிறார்கள். அங்கிருந்து தயார் செய்துதான் இப்படிப்பட்ட தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைக்கு வருகிறது. அந்தக் கம்பெனிக்காரர் 12 இலட்சம் ரூபாய் அரசுக்கு பணம் கட்டவேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் அதையும் கேட்கவில்லை. கொஞ்சநாள் நிறுத்தி வைத்து இருந்தார்கள். திடீரென்று ஒரு முடக்கம் ஏற்பட்டது. அமைச்சருடைய மூத்த மருமகன் டெக்னிகல் அசிஸ்டெண்டாக இருந்து இன்றைக்கு டைரக்டராக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். எனவே தான்

[திரு. துரை முருகன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

அந்த வாட்டல் டிரீயினுடைய விலைகூட ஏற்றப்படவில்லை. சுருக்கமாக சொன்னால், இந்த காட்டிலாகா, சுற்றுலா, திரைப்படம் போன்ற துறைகள் எல்லாம் இந்த அரசினுடைய ஊழல் ஊற்றுக் கண்களாக இருக்கின்றன*

* * என்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற வனத் துறை, சின்கோனா மற்றும் செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்ப இலாக்காவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது 7 கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 13 பேர்கள் இங்கே தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதிலே, பல உறுப்பினர்கள் நடைபெற்று இருப்பதாக, அவர்களுக்கு வந்திருக்கிற தகவல்களை ஒட்டி சில குறைகளை சுட்டிக்காட்டி, தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் மேம்பாட்டிற்கான திட்டங்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இந்தத் துறையிலே சீர்த்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய முறைகளை பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இறுதியாக இன்றைக்கு பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் இங்கே வழக்கம்போல, ஒவ்வொரு சட்டமன்றத் தொடரிலேயும், அவருடைய தலைவர் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து வந்த வேலையை, இன்றைக்கு அவர் மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்து குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் நேற்றைய விவாதத்தில் உச்சக் கட்டத்திலேயிருந்து தொடங்கி கீழே வந்தேன். இன்றைக்கு நான் ... (குறுக்கீடு)

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, குற்றச்சாட்டுகளை நானே தான் சொன்னேன். எங்கள் தலைவர் சொல்லி நான் சொல்வதாக சொல்லுவது தவறு. எனக்கு என்ன தனியாக முளை கிடையாதா அவ்வளவு இன்னஸண்டா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் பேசி முடிக்கட்டும்.
(கூச்சல் குழப்பம்)

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1981 ஏப்ரல் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு ஏதாவது சொல்ல வேண்டும் என்றால், அமைச்சர் பேசிய பிறகு சொல்லுங்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : முடியாது. எங்கள் தலைவர் சொல்லிக் கொடுத்து நான் சொன்னதாகக் கூறுவரை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. (கூச்சல், குழப்பம்).

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துரைமுருகன் அவர்களுடைய பேச்சு நான் அறையிலே கேட்டுக் கொண்டதான் இருந்தேன். அதிலே கடைசியில் அவர் ஒரு குற்றச்சாட்டாக சொல்லி முடித்திருக்கிறார். * அந்தப் பகுதியை அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்க ஆணையிடுகிறேன். ஏனென்றால், திடீர் என்று எந்த குற்றச்சாட்டையும் அவையிலே சொல்லக் கூடாது. ஏதாவது சொல்வதாக இருந்தால் அவைத் தலைவரிடம் முன்பே தெரிவித்திருக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 1-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கியாக வேண்டும்.

திரு. துரைமுருகன் : அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களைச் சொல்லி இருக்கிறேன்.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY : What the Hon. Minister has said is an 'insinuation'. Is it not objectionable?

MR. SPEAKER : If it is objectionable, I am here to protect.

MR. RAHMANKHAN : I am raising privilege matter against the Hon. Minister.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்லக்கூடாது என்பதல்ல. மற்றக் குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லலாம். ஆனால் அவர்கள் பேச்சின் முடிவில் அந்தமாதிரி வார்த்தைகள் வந்தது தவறு என்று சொல்லுகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1981 ஏப்ரல் 23]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அந்தப் பக்கத்திலிருந்து யாரும் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை என்பதில் பிரச்சினை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆட்சேபணை செய்ய இருக்கிறோம். *

என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கு இருக்கிறார்கள். அதனால் பேசாமல் இருக்கிறோம். (கூச்சல் குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டையும் நான் நீக்கியிருக்கிறேன். ஆதாரங்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த ஆதாரங்களை என்னிடம் காட்ட வேண்டும். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னதையும் அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்க வேண்டியது இல்லை. அதே போல் அமைச்சரவர்கள் சொல்லப் போவதையும் இந்த அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கவேண்டாம் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

THIRU A. RAHMANKHAN: Again, I say, I am raising a privilege against the Hon. Minister.

MR. SPEAKER: All of a sudden, you cannot raise a privilege matter.

THIRU A. RAHMANKHAN: Rules are clear. I can raise at any time.

MR. SPEAKER: There are no such rules in our Assembly. Now, I am asking the Hon. Minister to continue his speech.

(குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நினைத்தபோது உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்ப முடியாது. அது சபையின் மரபு அல்ல.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

கூட, மத்திய சர்க்கார் நிரைபடமாகத் தயாரித்து எல்லா மக்களும் விரும்பிப்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசியது உரிமைப் பிரச்சினை அல்ல. அவர்கள் கட்சித் தலைவர் சொன்னதை துறைமுருகன் கேட்பார்கள் என்று நம்பி பேசி இருக்கிறார்கள். துறைமுருகன் அவர்கள், அவர்கள் கட்சித் தலைவர் சொல்வதை நம்ப மாட்டேன் என்றார்ல் சரி. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் அமைச்சர் மீது ஒரு உரிமை பிரச்சனை எழுப்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை எழுதிக்கொடுங்கள். சபையில் ஏற்படுகிற பிரச்சனைகள் பற்றித்தான் சபையில் கேட்கலாம். ஒரு பேச்சின் மீது திடீரென்று ஒரு உரிமைப் பிரச்சனை கொண்டு வர அனுமதிப்பதில்லை. (குறுக்கீடு) இப்படிப்பட்ட முறைகளை நான் அனுமதிப்பதற்கில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். ஃபுல்ஸ் இருக்கின்றன, உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்புவதற்கு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். அவரவர்கள், அவரவர்கள் இடங்களில் அமர வேண்டும். உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்புவதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அமைச்சர் தான் சொன்னதை மாற்றிக் கொள்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகு அதன் மீது உரிமைப் பிரச்சினை, அவை நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே எழுப்ப அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு அமைச்சர் குழந்தைவேலு அவர்கள் மீது ஒரு தவறான தகவல் கொடுத்து விட்டேன் என்று என்மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சனை கொண்டு வரவில்லையா? (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒவ்வொரு கூட்டத் தொடரிலும் எழுப்பி வந்த குற்றஞ்சாட்டை இன்றைக்கு நான் தயவுசெய்து அதை மாற்றிச் சொல்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்)

அதை மாற்றி இதுவரை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்துவந்த அந்தப் பணியை இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் துறைமுருகன் அவர்கள் எற்றிருக்கிறார்கள். குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார்கள் என்று

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

நான் சொன்னதைத் திருத்திக் கொள்ளுமாறு நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு நான் விவாதத்தை துவக்கத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறார். உரிமைப் பிரச்சினையை இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் திரு. ரகுமான்கான் எழுப்ப உரிமை கிடையாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அமைச்சர் குழந்தைவேலு அவர்கள்மீது அவையிலே ஒரு தவறான தகவல் சொல்லிவிட்டேன் என்பதற்காக, உடனே என்மீது உரிமைப் பிரச்சனை தீர்ப்பப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கும், இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இது தீர்ப்பு அளிக்கின்ற நேரமல்ல. வேறு வகையிலே கொண்டு வாருங்கள். இப்போது எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்ஸ் இருக்கிறது. இப்போது மானியக் கோரிக்கையின்மீது விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நேரம் தந்தாக வேண்டும். நினைத்த நேரத்தில் உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்ப, நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே எந்தவிதமான உரிமைப் பிரச்சனையும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வார்த்தைகள் மாற்றப்பட்டு, அப்படி ஒருவேளை இருக்குமானால், என்று சொல்லிய பிறகு எந்தப் பிரச்சனையும் கிடையாது என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் எப்படி நடக்க வேண்டுமென்று எனக்கு அடிக்கடி சொல்லித் தராதீர்கள். எனக்குத் தெரியும். உட்காருங்கள். (கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் உட்கார் முடியாது. நான் அந்தச் சட்டத்தைப் படிக்கிறேன். உங்கள் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்படுகிறேன். எப்படித் தப்பு என்று சொல்லுங்கள் (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் தயவுசெய்து அமைதியாக உட்காருமாடி கேட்டுக் கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

1981 ஏப்ரல் 29]

(பிற்பகல் 1-20)

திரு. ரகுமான்கான் அவர்களும் உட்கார வேண்டும். அந்த வார்த்தையை மாற்றிக் கொண்டேன் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். உரிமைப் பிரச்சினை இல்லை. விவாதம் தொடர்ந்து பதில் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சந்தேகம் இருந்தால் பின்னால் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்போது இந்த மானியங்களிலே வனத்துறை என்பது மிக முக்கியமான ஒரு துறையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, பேசியிருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களும் இந்த நாட்டிலே வனத்துறை காப்பாற்றப் படவேண்டும் என்பதும், வனங்கள் இன்னும் அதிகமாக உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு உலகம் முழுவதிலும் இந்த வனங்கள் இயற்கை செல்வங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்று ஒரு எண்ணத்தின் தொடர்பாக இருக்கிற காடுகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் இன்னும் புதிய பகுதிகளிலே காடுகள் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்றும் மிகத் தீவிரமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒட்டி நம்முடைய அரசும், மற்ற மாநில அரசுகளும் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை இன்றைக்கு எடுத்து வருகிறது. இதை ஒட்டி மத்திய நாடாளுமன்றத்திலே இன்றைக்கு வனத்துறை என்பதும், இந்த வனம் தொடர்பான சட்டங்கள் கூட்டுப் பொறுப்புக்குள்ளே கொண்டு வந்து விட்ட காரணத்தாலே மத்திய அரசு ஒரு பொது சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாடாளுமன்றத்தில் பேசியபோது மத்திய வேளாண்மை துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு பிரேந்திர சிங் அவர்கள் அறிவித்துள்ள இந்த அறிவிப்பின் மூலமாக ஒரு கருத்தை நமது நாட்டு மக்களுக்கு தெரிவிப்பது பலனளிக்கும் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு பிரேந்திர சிங் அறிவித்தார் என்று நேஷனல் ஹெரால்டு பத்திரிகையில் 8—4—1981 நாளில் வந்த தலையங்கத்தின் ஒரு பகுதியை, அதன் தமிழாகக் கத்தை படிக்கிறேன். “ஆனால் திட்டமிட்டு வனங்களை அழிப்பதால் தட்ப வெட்ப நிலைக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற ஆபத்துக்களை கணிக்கையில்

திரு. ஆர் எம் வீரப்பன்) [1981 ஏப்ரல் 29]

இந்த சட்டம் விரைவாக கொண்டு வருவதே நல்லது. காடுகளிலும், நிலங்களிலும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் உற்பத்தியாகும் மாங்கனைப் போல நான்கு மடங்கு அளவு நாட்டில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று தேசிய வேளாண்மைக்குழு கணக்கிட்டுள்ளது. நாட்டில் தற்போது வனச்செல்வமான மாங்கள் மொத்தத்தில் 2500 கனமீட்டராகும். நாட்டில் தற்போது பயன்படுத்தப்படும் முறையை பார்க்கையில் இன்னும் பத்து ஆண்டு காலத்தில் நாட்டில் மொத்த செல்வமான 2500 கன மீட்டர் மாங்களும் தீர்ந்து விடும் என்று தெரிகிறது. வன ஆக்கிரமிப்பும், நினைத்தபடி மாங்களை அழிப்பதும் பயமுறுத்துகிற வகையில் பெருகி வருகிறது என்று வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். கடந்த முப்பது ஆண்டு காலத்தில் 48 இலட்சம் ஹெக்டேர் வன பிரதேசம் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மண் சிதைவு, பல்நோக்கு நீர் தேக்கங்கள், நதிகள் பழுது படுதல், வெள்ளப் பெருக்கு, பலவிதமான வன விலங்குகளின் அழிவு ஆகியவைகளுக்கு இட்டுச் செல்கிறது” என்று, இந்த பகுதி இன்றைக்கு இந்திய அரசோ, மாநில அரசுகளோ எந்த அளவிற்கு இந்த வனத்துறையை காப்பாற்ற வேண்டும், வளர்க்க வேண்டுமென்பதிலே நாம் ஈடுபடவேண்டும் என்கிற கட்டாயத்தை சுட்டிக் காட்டுகிறது. அதைப்போல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் வனத்துறையிலே திருட்டு போகிறது, திருட்டுப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். வனத் துறையிலே திருட்டு போகிறது இன்று தெரிகிறது. முன்னலே திருட்டுப் போனது தெரியவில்லை. அதுதான் இன்றைக்கு நாட்டு மக்களின் கவனத்திற்கு, இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளினாலே, திருட்டுப் போவது தெளிவாகத் தெரிகிறது. காரணம் திருடர்கள் பிடிபடுகிறார்கள். செய்திகள் வருகின்றன. முன்னாலே திருடுகள் நடைபெற்றன. வெளியிலே தெரியாது. ஆனால் யார் திருடினார்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. யார் துணையாக இருந்தார்கள், என்றும் நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. ஆனால் வெளியே வரவில்லை நாட்டு மக்களுடைய கவனத்திற்கும் வரவில்லை. இன்றைக்கு எல்லாப் பிரச்சினைகளும் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. நம்முடைய அரசினுடைய கண்காணிப்பின் மூலமாக பிரச்சினைகள் இன்றைக்கு நாட்டு மக்களிடத்திலே வைக்கப்பட்டன. அதனாலே தான் திருட்டுப்போவதைப்பற்றியும் நாம் இங்கே பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக அரசு பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இங்கே இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக்

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சுழக உறுப்பினர் திருவேங்கடம் அவர்கள் அங்கே நடைபெற்றிருக்கின்ற நடைமுறைகளை பிரத்தியட்ச நிலைமைகளோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும் திருட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று விவரங்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். நான் முன்னாலே இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன், கள்ளன் பெரிதா, காப்பான் பெரிதா என்ற பழமொழி இன்றைக்கு நேற்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல, நீண்டநெடுங்காலமாக இருந்து வருகிற தமிழ் பழமொழியாகும். ஆகவே இங்கே பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள இந்த வனத் துறையில் ஒரு பாரஸ்ட்ருக்கு சில ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் ஒரு பாரஸ்ட் கார்டுக்கு சில ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள், ஒரு ரேஞ்சுருக்கு இன்னும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் என்று நாம் அவர்களை காவலுக்கு வைத்திருக்கிறோம். இதைவிட இந்த அரசு கடந்த 2 ஆண்டு காலத்திலே பாரஸ்ட் புரட்டக்ஷன் ஸ்குவாட் என்று போட்டு இந்தத் திருட்டுகளைக் கண்டுபிடிக்கிற முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டிலே அந்தத் திருட்டுக்களைக் கண்டு பிடித்ததன் மூலமாக நமக்கு கம்பவுண்டிங் செய்ததன் மூலமாக வந்துள்ள வருமானம் 22,18,564 ரூபாய். கைப்பற்றப்பட்ட சந்தன மரங்களினுடைய மதிப்பு 39,86,553 ரூபாய். ஆகவே அந்த அளவுக்கு வனத் துறையும் அதனுடைய நிர்வாகிகளும் இந்தத் திருட்டுக்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அருள்கூர்ந்து பார்த்தால் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள இயலும். ஆகவே நாம் மிகப்பெரிய பரந்த கிடக்கின்ற காடுகளில் தடுப்பு முறைகளை ஏற்படுத்தினாலும் நம்மிடத்திலே இருக்கின்ற வசதிக் குறைவும் அதிகாரிகளுடைய குறைவும் மிகக் குறைந்தே இருக்கிறது. சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும், சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நம்முடைய கன்னியாகுமரி உறுப்பினர் அல்லது சேந்தமங்கலம் உறுப்பினர் தண்டனை அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்காக கடுமையாக சட்டத்தை நாம் திருத்தினோம். திருத்தியதினுடைய பலன் வனத் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் பல பேர் இந்தக் குற்றவாளிகளைப் பிடித்து ஏதோ ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று கம்பவுண்டிங் செய்து விட்டு விட்டார்கள். ஆகவே கம்பவுண்டிங் செய்கிற அதிகாரத்தை ரத்து செய்துவிட்டு நீதிமன்றங்களுக்கு அவர்களை அனுப்பவும் அவர்கள் கிரிமினல் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்பட்டு அதற்கு மிகக் குறைந்தபட்ச தண்டனை ஓர் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன், அந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு என்னிடத்திலே இல்லை. அல்லது குறைந்த அபராதம்தான் அந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே நாம் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறோம். ஆனால் விளைவுகளை நான் சொல்கிறேன். சேன்ற ஆண்டிலே இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு 31 வழக்குகள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றன. 11 குற்றங்களில் அபராதம் போட்டார்கள். அந்த

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

அபராதம், 10 ரூபாய், 30 ரூபாய், 50 ரூபாய், 85 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று கடைசியிலே ஒரு கேசிலேதான் 1,000 ரூபாய் தப்பித் தவறிப் போட்டு இருக்கிறார்கள். 14 பேர்களுக்கு சிறைத் தண்டனை. அந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலேயே குறைந்தபட்ச தண்டனை என்றே நாம் குறிப்பிட்டோம் என்று கருதுகிறேன், விவரம் சரியாக இருக்குமானால். ஆனால் அவர்கள் தந்திருக்கிற தண்டனை ஒரு வாரம், 3 வாரம், 6 வாரம், 2 மாதம், 3 வழக்குகளிலேதான் ஒரு வருடம் தண்டனை தந்திருக்கிறார்கள். இதிலே இன்னும் என்ன பெரிய வேதனை என்றால் புரபேஷன் அபன்டர்ஸ் ஆக்ட் என்ற அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் இவன் முதல் தடவை குற்றம் செய்திருக்கிறான், இவன் முதல் தடவை சந்தன மாத்தை திருடியிருக்கிறான். ஆகவே விடுதலை செய்கிறேன் என்று 5 வழக்குகளிலே நீதிமன்றம் விடுதலை செய்திருக்கிறது. இன்னொரு வழக்கிலே மிகப் பெரிய தண்டனையாக கோர்ட் கலையும் வரை தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியிருக்கிறது? வனத் துறையிலே உள்ள அதிகாரிகள் கம்பவுண்டிங் அதிகாரத்தை வைத்திருந்தாலாவது இங்கே சொன்னதுபோல் ஒரு 25 லட்சம் ரூபாய் தந்திருப்பார்கள். இப்போது அந்த கம்பவுண்டிங் அதிகாரத்தை எடுத்ததற்குப் பிறகு வருகிற வருவாயும் குறைந்துள்ளது. நீதிமன்றங்களுக்கு அனுப்பினால் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1.30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின்மூன் அனுமதியுடன் அவையின் நேரம் நீடிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இதை நீங்கள்தான் கவனித்துப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் மூலம் இந்த மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிகள். ஆகவே, நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கடுமையான நடவடிக்கைகளின் மூலம் எப்படிப்பட்ட . . . (குறுக்கீடு) நாம் எவ்வளவு முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும் எப்படித் திருட்டுக்கள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்று சொல்கிறபொழுது இன்றைக்கு இந்த வனத்துறையைப்பற்றியும், சுற்றுலாத் துறையைப்பற்றியும், செய்தித் துறையைப்பற்றியும் இந்த அளவிற்கு விவாதிக்கப்படுவதற்கே இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நடவடிக்கைகள்தான் காரணம் என்பதை நான் பணிவன்போடு உங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்திற்கும் நாட்டுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இல்லையானால் இவைகள் அனைத்தும் நவீனப்பா

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

ரற்றுக் கிடந்தது, என்னென்ன நடைபெற்றது என்பதை நான் பின்னாலே சொல்லுகிறேன். காரணம் மாண்புமிகு பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. துரை முருகன் அவர்கள் இங்கே குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். சமீப காலத்திலே இந்த மராமன்றம் மாண்புமிகு மாமன்றம், அவதூறுகளையும், உண்மையற்ற குற்றச்சாட்டுக்களையும், அடிப்படையற்ற அவதூறுகளையும் அரங்கேற்றுகின்ற மன்றமாக மாற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் மன வேதனையோடு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கும், இந்த நாட்டுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், இந்த மன்றத்திலே எதையும் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்கின்ற உரிமையை இந்த நாட்டு மக்கள் தந்திருக்கின்ற ஒரே காரணத்தினாலே எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று இங்கே எடுத்து வைக்கப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுக்களைச் சந்திக்கின்ற திராணியோடு இந்த அரசுவையும், அமைச்சர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நாம், வனங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும், பாதுகாக்க வேண்டும், திருட்டுக்களெல்லாம் தடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்களே, நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சிறுமலையிலே வெட்டித் திருடப்பட்ட வழக்கைப் பற்றி இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு மிகப்பெரிய அதிகாரிகளை அனுப்பி அங்கே நடைபெற்ற குற்றச்சாட்டுக்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து, எத்தனை அதிகாரிகள் மீது தான் நடவடிக்கை எடுப்பது? நான் இங்கே பட்டியல் தந்தால் அது நீண்டுகொண்டே இருக்கும். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களுக்கு அவர்களைப்பற்றியெல்லாம் கவலையிலை

ஆனால், ப. உ. சண்முகம் அவர்களை விரட்டி, விரட்டி, துரத்தித் துரத்தி அவருடைய கார் டயரைக் சுட்டு, அவரைக் கொண்டுபோய் மிரட்டி, குடும்பத்தை குலைநடுங்க வைத்து, நள்ளிரவு வேளையிலே குடும்பப் பெண்களோடு நிர்க்கதியாக நிற்கின்ற அளவிற்குத் துப்பாக்கியைக் காட்டி மிரட்டுகின்ற காரியத்தைச் செய்த ஒரு அலுவலர்மீது எடுக்கின்ற நடவடிக்கை மாத்திரம் அவருடைய கவனத்திற்கு வரும்; வேறு எந்த நடவடிக்கைகளும் இவர்களுடைய கவனத்திற்கு வராது.

இங்கே காடுகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று இந்திய அரசும், நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களும், இந்த மாநில அரசும் இன்றைக்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் எப்படியெல்லாம் இந்தக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு ஒரு சான்று சொல்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுரைக்கு அருகிலே சிறுமலை என்ற ஒரு மலையிருக்கிறது. அந்த மலைப்பகுதி 3,000 அடி உயரமுள்ள மலைப்பகுதி. இந்த நாட்டில் மலைவளம் மிகக் குறைவு. இருந்த மலை வளத்தையும் நாம் கேரளா பிராந்தபொழுது இழந்துவிட்டோம். இருக்கின்ற மலைவளத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய மிகத் துர்ப்பாக்கியமான நிலையிலே இருக்கிறோம். ஆனால், 3,000 அடி உயரமுள்ள அந்த சிறுமலைப் பகுதியிலே முன்னாலே யிருந்த அரசு நாங்கள் பட்டா கொடுக்கிறோம், பட்டா கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி 3,000 ஏக்கர்களை, மலைமேல் உள்ள காடுகளை அழித்து, பட்டா வழங்குவதற்குத் திட்டமிட்டு வழங்கினார்கள். பட்டாவாவது கிடைத்ததா? அங்கே சென்று பார்த்தால் தெரியும். அங்கே பொட்டல்காடாக இருக்கிறது; பட்டா பெற்றவர்களும் இல்லை; அங்கே விளை நிலம் ஆக்குகின்றவர்களும் இல்லை. அந்த 3,000 ஏக்கர் நிலத்தைப் பட்டா போட்டுத் தருகிறார்களாம் ஏழைகளுக்கு, 3 ஏக்கர் வீதம். ஆனால், போடுகின்ற புத்திசாலிகள் ஒரு உத்தரவைப் போடுகிறார்கள். அவனே ஏழை, அவனுக்கு ஆதரவாகக் காட்டை அழிக்கிறீர்கள்; காட்டை அழித்தாலும் தரையிலே இருக்கின்ற காட்டை அழிக்கவில்லை; மலையிலே இருக்கின்ற காட்டை அழிக்கிறீர்கள். அப்படி அழித்துக் கொடுக்கின்றபொழுது அதிலேயிருக்கின்ற மாங்களுக்காக ஏக்கருக்கு 200 என்று நினைக்கிறேன், என்னிடத்திலே அந்த ஆணையின் விபரம் இல்லை, மொத்தம் இருதர அல்லது ஏக்கருக்கு இருதர என்று தெரியவில்லை. அந்த ஏழை, அந்தப் பட்டா வாங்குகின்ற ஏழை அந்த மாத்திற்காக 200 தரவேண்டும் என்று விதிக்கிறார்கள்.

ஏன், அங்கே ஏழையைப் போய் கேட்டால், ஏதோ எங்களுக்கு பட்டா என்று சொன்னார்கள், அந்தப் பட்டாவும் தெரியாது, பட்டா இருக்கிற நிலமும் தெரியாது என்று இன்றைக்குக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பெற்றுக் கொண்டவர்கள் இடைத் தரகர்கள். இவர்கள் மாத்திற்கு விதித்த அந்தக் தொகையை தரமுடியாத ஏழைகள், இடைத் தரகர்கள் அந்தப் பணத்தைக் கட்டி அங்கே மலைகளிலே வளர்ந்து நின்ற, உயர்ந்து நின்ற மாங்களை வெட்டி, அழித்து இன்றைக்கு விற்று விட்டிருக்கிறார்கள். பொட்டல்காடாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, மீண்டும் வருவாய்த் துறையிடம் இருந்து அந்த நிலங்களை பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. 3 ஆயிரம் ஏக்கர்களை அழித்த கதை இது.

இங்கே ஏதோ மாம் வெட்டுவதற்கு அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள் என்று ஒன்றை சொன்னார் மாண்புமிகு துறைமுருகன் அவர்கள். அதை தெளிவாக பேரவைத் தலைவரிடத்திலே தந்து அது என்னிடத்திலே தரப்பட்டிருக்குமே

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பானால் அதைச் சான்றுகளோடு நான் திருபிக்க முடியும். இப்போதும் சொல்கிறேன். இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு, நான் அமைச்சராக இந்த வனத்துறைக்குப் பொறுப்பேற்றவுக் கொண்டதற்குப் பிறகு ஒரு உத்தரவுவை இந்த ஆணைமலைப் பகுதியில் தந்ததும் அரசினுடைய முடிவல்ல அன்றைக்கு இருந்த வருவாய் வாரியம் அவர்களுக்குள்ள உரிமையைச் சுட்டிக் காட்டி தோட்ட முதலாளிகள் ஏற்கனவே வைத்திருக்கிற நிலத்திலே ஒரு பர்சனடேஜ் நிலம் அவர்களுடைய தேயிலைத் தோட்ட உபயோகத்திற்காக— இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு விறகு கூப்புகளை நிறுத்தி இருக்கிறோம். மலையைக் காப்பாற்றி இருக்கிறோம். முன்னாலே இருந்தவர்கள் கூப்புகள், கூப்புகள் என்று விற்று எப்படியெல்லாம் மலைகளை கூப்புகளாகப் போட்டார்கள் என்பதற்கு எங்குமிடத்திலே கோப்புகள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் எப்படி மாட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதும், அவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு வேலையை விட்டு ஓய்வு பெறுகிற நேரத்திலே, பாவம் அவர்களை ஏன் பழி வாங்க வேண்டும் என்று நாங்கள் அவர்களை விட்டுக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்—ஆகவே அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகளின் மீது, என்றைக்கோ ஏற்படுத்திவிட்ட உரிமைகளைக் காட்டி, அவர்கள் நடத்துகிற அந்தத் தேயிலை உற்பத்தியாகின்ற அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு விறகு கிடைக்கவில்லை, ஆயில் கிடைக்கவில்லை, எங்களுக்குள்ள உரிமையைத் தடுத்தால் நாங்கள் நீதி மன்றத்திற்கு போவோம் என்கூட தெரிவித்ததால் அன்றைக்கிருந்த வருவாய் வாரிய உறுப்பினர், அவர்களுக்கு கொடுத்தாக வேண்டும், சட்டப்படி உரிமை இருக்கிறது என்று தீர்மானித்ததுதான் அந்த ஒன்று. அதன் மீதுதான் ஆணையிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு எத்தனை வழக்குகள் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நாங்கள் நிறுத்தி இருக்கிறோம். சமீபத்திலே கூட கோவையிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு உத்தரவை பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதையும் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறோம். நாங்கள் ஒரு சட்ட திருத்தம் கொண்டு வந்தோம். அரசாங்கத்திற்கு தெரியாமல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் இந்த மரம் வெட்டும் அனுமதியை வழங்கிக் கொண்டு வந்தார். அதைக் கவனித்த பிறகு ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தோம். அந்தக் குழுவிலே மாவட்ட வன அதிகாரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், வேளாண்மைத் துறை பொறியாளர், மற்றும் ஒரு வருவாய்த் துறை அதிகாரி இவர்கள் இருந்து தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முன்னாலே இருந்த சட்டம், வயது முதிர்ந்த மரம் என்றால், ஆபத்து விளைவிக்கின்ற மரம் என்றால் அவைகளை வெட்டுவதற்கே அனுமதித்தே ஆகவேண்டும் என்று இருந்த சட்டத்தை திருத்தி, அப்படியே ஒருவேளை வயது முதிர்ந்ததாக

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

இருந்தாலும், வேறு சூழ்நிலைகளை நீங்கள் கணக்கிலே எடுத்து அனுமதி மறுக்கலாம் என்று சட்ட திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை இன்றைக்கு குழுவினிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறோம்.

ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லுகிறேன். எங்களுக்கு ஒரு 3½ மாதம் விடுமுறை கொடுத்தார்களே, நம்முடைய புரட்சிக் தலைவர் அவர்களுக்கும் சேர்த்து. அந்த நேரத்திலே மரத்திரம் வேகமாக நீலகிரி, ஏற்காட்டிலே எப்படி எல்லாம் மாங்கள் வெட்டுவதற்கு அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டன என்பதைப் பார்த்தால்—நாங்கள் இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அதிகாரிகள் மீது—அந்த 3 மாத காலத்தில் அதிகாரம் இல்லாத முதலமைச்சராக இருந்து ஆட்சி செய்தது யார்? அதிகாரம் இல்லாத அமைச்சர்களாக ஆட்டம் போட்டது யார்? அதிகாரம் இல்லாத அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் யார்? என்பதை இந்த நாடு நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறது. அன்றைக்கு 3½ மாத காலத்திலே ஊட்டியிலேயும், ஏற்காட்டிலேயும் கொடுத்த உத்தரவுகளுக்காக நாங்கள் வழக்கு மன்றத்திலே போய் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்—ஆயிரக்கணக்கான மாங்கள், சில்வர் ஓக் என்ற மாங்கள், வெட்டுகிறேன் என்று உரிமை கொண்டாடுகிற ஒரு எஸ்டேட் ஓனர்-ஐ எதிர்த்து வழக்கு மன்றத்திற்கு போய்க்கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் இந்த சட்ட திருத்தம் நோட்டீபிகேஷன் வருகிறது. ஏப்ரல் மாதம் 21-ந் தேதி. 19-ந் தேதி அன்றைக்கு கையெழுத்து ஆகிறது என்பதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.40)

ஆகவே, இப்படி இங்கே இந்த மாங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போல இங்கே கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ரப்பர் தோட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; சின்கோனாவைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்—நம்முடைய சின்கோனா என்பது வளர்ந்து வருகின்ற ஒரு துறை, இன்றைக்கு வளர்ச்சி திட்டத்திலே இருக்கிற ஒரு துறை. அந்தத் துறையினுடைய வருமானத்தைப் பார்த்தால், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக இருக்கிறது. காரணம், மத்திய அரசு நம்முடைய கொய்னாவை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதைக் குறைத்துவிட்ட காரணத்தினால், நாம் அதிகமாக லாபம் பெற முடியவில்லை. இருந்தாலும், சமீபத்திலேகூட ஆணைமலை சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும்—இன்றைக்கு நம்முடைய அரசுத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், ரப்பர் தோட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, அருமை உறுப்பினர் மணி அவர்கள் இதிலே தனிக் கவனம் செலுத்துவார்கள்; என்னோடு அடிக்கடி தொடர்பு கொள்வார்கள். நல்ல வருமானம் வருகிறது, லாபம் வருகிறது என்கிறீர்களே, எங்கே இருந்து வருகிறது என்றால், ஏறத்தாழ ஒரு 10½ கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து, 4 ஆண்டு காலமாகத்தான் வருமானம் ஈட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். 6 கோடி ரூபாயைத் தோட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் கேட்கிறேன் ஒரு 10 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்தால், ஒரு ஆண்டிற்கு குறைந்தபட்சம் வட்டித் தொகை யாவது வேண்டாமா? அதுவும் வந்திருக்கிறதா? ஆகவே, வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்ற துறை. இன்னும் அந்தப் பகுதிகள் முழுவதும் டாப்பிங் என்று சொல்கிற, பால் எடுக்கின்ற முடிவுகளுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, அது நல்ல நிலையிலே வளர்ந்ததற்குப் பிறகு. இன்னும் பல திட்டங்களை அமுல்படுத்த இருக்கிறோம். ஆனால், இன்றைக்குக் கடனியார் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாங்குகின்ற சம்பளத்தைவிட, இவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் தருகிறோம் என்பதை அருள்கூர்ந்து உங்களுக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் சுற்றுலாவைப்பற்றித் தெரிவித்தார்கள். நான் நேரிலேயே அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகுதான், சுற்றுலாத் துறை என்று ஒரு துறை இருக்கிறது என்பது வெளியிலே தெரிந்திருக்கிறது. உறுப்பினர் அனைவரும் எங்க னுடைய பகுதியை சுற்றுலா மையமாக்குங்கள் என்று கேட்கின்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு உணர்வுகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் முன்னாலே சொல்லியிருக்கிறேன்—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே சுற்றுலாத் துறைக்கு அமைச்சராக இருந்தபோதுதான் அன்றைக்கு கால் கோள் விழா நாட்டப்பட்டது. இதிலே மேலும் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற பற்றின் காரணமாக சுற்றுலாத் துறையை மிகச் சிறந்த துறையாக, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை வசதிகளையும் வெளிநாட்டவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் மிகச் சிறந்த வருவாயை ஈட்ட வேண்டுமென்ற முயற்சியால்தான், இந்த சுற்றுலாத் துறைக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை வளர்ந்து வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சௌரி ராஜன் அவர்கள் மரம் வளர்ப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

மசம் வளர்ப்பதற்கு எவ்வளவோ அதிகமாக நாம் செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் முன்னால் ஒரு கேள்விக்கு, வன மகோத்சவத்தைப் பற்றிய கேள்விக்கு நான் விரிவாக பதில் அளித்திருக்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் அன்றைக்கு இல்லையென்று கருதுகிறேன். சாலைகளின் இரு மருங்குகளிலே மாத்திரமல்ல; நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் எங்கெங்கே காலி இடங்கள் இருக்கின்றனவோ, அத்தனை இடங்களிலும் மாங்களை வளர்க்கின்ற திட்டத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகரத்திலே துங்குமுருகி மாங்களை வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவினியு மாங்களை வைத்துருக்கிறோம். நகரங்களுக்குள் பெரிய புளிய மாங்களை வைத்தால், அது ஒரு காலத்தில்—பூந்தமல்லி சாலையைப் பார்த்தவர்களுக்கு தெரியும்—பெரிய மாங்களாகி, அடர்ந்த சோலைகளாக சாலைகளை கவிழ்த்து கொண்டு இருந்த அற்புதம், இன்றைக்கு வெட்ட வெளியாகியிருக்கிறது. காரணம், நகரத்திலே ஜனப்பெருக்கம் ஏற்பட்டு, நாம் சாலைகளை அகலப்படுத்துகின்றபோது, முதலிலே பலியாவது இந்த மாங்கள்தாம். ஆகவே, பிகப் பெரிய மாங்களை நகரத்திற்குள் வைக்க முடியாது. இரண்டாவது அபாயம், அந்த மரத்தினுடைய வேர்கள் தரைக்குள் போனால் பக்கத்திலே இருக்கின்ற கட்டிடங்களை வீழ்த்திவிடும். ஆகவே, தான் அந்த மாங்களை அதிகத் தொல்லை தராமல், அதிக இடங்களை அடக்காமல், வேர்கள் நீட்டமாகப் போகாமல் உள்ள மாங்களை வைக்கிறோம். வெளியிலே மாங்களை வைக்கும்போது, புளிய மாத்திற்குத்தான் முதலிடம் தரப்படுகிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேரமாகி விட்டக் காரணத்தினால், பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் இங்கே குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லி இந்த அமைச்சர் அவையிலே மிக அதிகமான ஊழல் குற்றச்சாட்டிற்கு உள்ள அமைச்சர் நான்தான் என்று சொல்லியிருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்த ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எல்லாம், எப்படி ஊழலிலே பிறந்து, ஊழலிலே வளர்ந்து, ஊழலிலே புரையோடிக்கொண்டிருக்கின்ற (சூறுக்கிடு) அப்படிப்பட்டவர்களாலே, ஊழலின் தலைமகன்களைப் போன்றவர்களாலே சொல்லப்படுகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு நான் இங்கே விளக்கம் அளிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருந்தாலும் அவை அனைத்தும் இந்த அரசின் கவனத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. தேவையான தனியாக வேண்டுமானாலும் நான் அவைகளைப்பற்றி விவாதிக்கிறேன் என்று

1981 ஏப்ரல் 29] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

தெரிவித்துக்கொண்டு பிரதான எதிர்க்கட்சியினுடைய பிரதான உறுப்பினர் மாண்புமிகு துறை முருகன் சாட்டியிருக்கிற குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு நான் வர கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே குப்பையைக் கிளறி அதற்குள்ளே இருந்து ஒரு தலைமுடியை எடுத்து, “பார்த்தீர்களா, தலையில் இருக்கவேண்டிய தலைமுடி குப்பைக்குள்ளே வந்திருக்கிற அக்கிரமத்தைப் பார்த்தீர்களா” என்று சொன்னால் எப்படி இருக்குமோ அப்படி ஒரு மிகப்பெரிய அரசினுடைய விளம்பரத் துறையிலே ஏற்பட்ட ஒரு தேதி மாறுபாட்டை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு இங்கே மாண்புமிகு துறை முருகன் அவர்கள் “அது ஒரு ஊழல் என்று நான் சொல்லவில்லை, ஆனால் முறைகேடு என்று திருத்திக்கொள்கிறேன்” என்று சொல்லி திருத்திக்கொண்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் அதற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் செய்தித் துறையிலே இருந்து விளம்பரங்கள் வெளியிடுகிறபோது எந்தத் தேதியில் வெளியிட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு வெளியிடுகிறார்கள் அதிகாரிகள். அந்தத் தேதியிலே அந்த விளம்பரம் அந்தப் பத்திரிகையிலே வரவில்லை என்றால் அதற்கு விளம்பரக் கட்டணம் தருவதில்லை என்று இந்த அரசு வைத்திருக்கிறது. முன்னால் இருந்தவர்கள் எப்படி வைத்துக்கொண்டிருந்தார்களோ தெரியாது. ஆனால் நாளை மாற்றி, தேதியை மாற்றி, நிகழ்ச்சி நடந்த பிறகு விளம்பரம் வெளிவருமானால் அவர்களுக்கு விளம்பரக் கட்டணம் தரப்படுவதில்லை என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏதோ திரைப்பட தொழில் துறையில் துறைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது எடிட்டிங்கா அல்லது எந்த பிரிவுபற்றிச் சொன்னார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்கே ஒரு அமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரரை சேர்த்துவிட்டார் என்று சொன்னார். இங்கே நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு அந்தப் பிரிவிலே காலி இருக்கிறது என்று தெரிந்ததற்குப் பிறகு, ஐந்து இடங்கள் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும். தான்கு இடங்கள் நிறைவு செய்யப்பட்டுவிட்டன. ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மகன் அதிலே வரவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒருவருக்கு இடம் தரலாம் என்று அரசாங்கம் தனக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு இடம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த தாழ்த்தப்பட்டவர் அமைச்சருக்குச்

[திரு. ஆர். எம். விராப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

சொந்தக்காரராக இருக்கக்கூடாது என்று எந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த தொழில் நுட்பத் துறையிலே நம்முடைய ஆதி திராவிடர் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் அதில் அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கி தந்திருக்கிறோம்.

அடுத்து பாரஸ்டர் செலக்ஷன். நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், அவர்களுக்குத் தகவல் தருவதற்கு ஆட்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லாம் முனை மருங்கிப்போன ஆயுதங்களாக வைத்திருக்கிறார்கள். தருகிற தகவலைச் சரியாகத் தந்தால் பிரயோசனமாக இருக்கும். கொஞ்சம் பலனாகவும் இருக்கும், உபயோகமாகவும் இருக்கும். 1980-லே ஒரு குழு போட்டு தேர்வு நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்கு முன்னாலே இந்த தேர்வு எப்படி நடந்தது? அதைச் சொன்னால்தான் இது தெரியும். அதற்கு முன்னாலே பாரஸ்டர் என்ற அதிகாரிகளை அல்லது அலுவலர்களை தேர்ந்தெடுப்பவர்டிஸ்டிரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆஃபிசர்தான். ஒரே ஒரு தனி மனிதர்தான். அப்படி இருந்தால் எப்படி எல்லாம் ஆட்டிப் படைத்திருப்பார்கள் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. சில விவரங்கள் இங்கே சொல்வதற்கு தலைவரவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும்; உறுப்பினர்களும் மன்னிக்க வேண்டும். கெய்துகளைச் சொன்னால் எல்லோருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதால் ஒரு தகவலைச் சொல்கிறேன்.

இந்த மருத்துவத் துறையிலே தேர்வு இதற்கு முன்னாலே நடைபெற்றது. அந்த ஆட்சிக் காலத்திலே நடைபெற்றது. அதற்கு மிகச் சிறந்த மருத்துவ நிபுணர்களைக் கொண்ட குழு போட்டு, அவர்கள் அங்கே பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் திடீரென்று, நான் விரத்திற்கு அப்பன், இன்னொருவர் விரத்திற்கு சாமியாக இருக்கிற ஒருவர் அங்கே போகிறார். அங்கே போய், “கப்பிடு உள்ளே இருக்கிற அந்த செயர்மேனை” என்று சொல்கிறார். அவர் “இப்போது நான் வேலையிலே இருக்கிறேனே, எப்படியாவ முடியும்” என்றார். “நான் வந்திருக்கிறேன்” என்று சொல் என்கிறார். அவர், அந்த செயர்மேன் வருகிறார். ஏதோ பெரிய இடத்திலே இருந்து வருகிறார், ஏதோ தவறு நடந்துவிடப்போகிறது என்று நினைத்து வருகிறார். உடனே ஒரு பட்டியலை நீட்டுகிறார். இதையெல்லாம் சேர்த்தாக வேண்டும் என்கிறார். இது பழைய கதை. ஆனால் புதிய கதை அது அல்ல என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே ஒரு டி.எஃப்.ஓ. தனி அதிகாரி இப்படி அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த கதையை இன்றைக்கு நாங்கள் மாற்றி, உயர்ந்த அதிகாரிகளைக் கொண்ட குழு போட்டு, இப்படிப்பட்ட திபமனம் தேர்வு செய்யப்பட வேண்டு

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

மென்று ஆணையிட்டதே இந்த அரசுதான். ஆனால் 1980 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கே வராமல் பதவிகள் உருவாக்கப்படாத சூழ்நிலையில், பாரஸ்டர் போஸ்டே கிரியேட் ஆகாத சூழ்நிலையில், எதிர் பார்த்து ஒரு குழுவை அமைத்துவிட்டார்கள் எங்களுக்குத் தெரியாமல். காரணம் அரசாங்கத்திற்கு அது வராதது. அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு

வராமலேயே தான் அந்தத் தேர்வு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு எங்களுக்கு தகவல்கள் வந்தது. அதிலே சில தவறுகளும் தடைபெற்றதாக வந்திருந்தது. இன்னும் பதவிகளே உருவாகும் செய்யாத ஒரு சூழ்நிலையில், பாரஸ்டர் போஸ்டிகளே கிரியேட் ஆகாதிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையில், தேர்வுகள் செய்தது தவறு என்று அரசாங்கம் அதை தடுத்து நிறுத்தியது. அதற்குப் பிறகு, அதிலேயும் சில திருத்தங்களைச் செய்தது. முன்பு ஒரே குழு மாநிலம் முழுவதற்கும் சுற்றி வந்தது. இப்பொழுது 4, 5 பிரிவுகளில் அந்தந்த கன்ஸர்வேடர்கள் என்ற உயர் அதிகாரிகளின் தலைமையிலே, இன்றைக்கு குழுக்கள் போட்டு தேர்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-50)

இங்கே அதிகார துஷ்பரியோகம் எப்படியெல்லாம் அக்கிரமமாக நடக்கிறது என்று பிரதான எதிர்க்கட்சினுடைய, பிரதான உறுப்பினர் மாண்புமிகு துறைமுருகன் அவர்கள் இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டை சொன்னார்கள். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்களுடைய அனுமதியோடு இங்கே ஒரு கடிதத்தை படிப்பதற்கு எனக்கு நீங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

“வி.எம். தேவராஜ், எம்.எல்.ஏ., தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினர், 9, கலால் பெருமாள் கோவில் வீதி, வட ஆற்காடு, தொலைபேசி எண். 2251—மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அவைத் தலைவர், மேலைமாநகர், தேதி 16-2-1981.

உயர் திருவாளர்கள் வனஇலாகா தேர்வு குழு அங்கத்தினர்கள் அவர்களுக்கு எழுதியது. வணக்கம் பல. இக்கடிதம் கொண்டு வரும் தனபாலன் மிகவும் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அவருக்கு தங்கள் அலுவலகத்தில் பாரஸ்டர் வேலை காலி இருப்பதாக, வேலைத் தேடித் தரும் அலுவலகத்தில் இருந்து நேர்முக தேர்வுக்கு வந்துள்ளது. தயவுசெய்து மேற்படி வேலையை அவருக்கு அளிக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியம் செய்வீர்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். நேரில் வர இயலாமைக்கு வருந்துகிறேன். இப்படிக்கு வி. எம். தேவராஜ், எம்.எல்.ஏ., மெம்பர் ஆப் தி ஸ்டேஜிஸ்ட்ரேட்டிவ் அசெம்பிளி, வேல்னூர்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

பர்டிகுலர்ஸ்.

“எம். தனபாலன்,

2695/77

543, காந்தி ரோடு, காஞ்சிபுரம்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய பரிசீலனைக்கு இந்தக் கடிதத்தைத் தருகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஊழலா, தவறா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இங்கே உங்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு ஒரு கடிதத்தைப் படிக்கிறேன் என்று தங்களுடைய அனுமதியைக் கேட்டுக் கொண்டதான் படித்திருக்கிறேன். இங்கே முன்னாலே பேசிய சுந்தரராஜன் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையிலேயிருந்து குறிப்புகளைப் படிக்கிறபோது, உங்களிடம் தெரிவித்துவிட்டுத்தான் படித்தார். ஆகவே, அந்தக் கடிதத்தை உங்களிடம் தந்திருக்கிறேன். அந்தக் கடிதம் சரியானதா இல்லை தவறானதா என்பதை நீங்கள்தான் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த உத்தமர்கள் யார் யாரோ சொன்னதை கேட்காமலே மாற்றினார்கள் என்று சொன்னார்களே, யார் சொன்னார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்தச் சான்றை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தர முன் வருகிறேன். அடுத்து (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வி. எம். தேவராஜ் அவர்கள் ஏதாவது கூறுவதாக இருந்தால் கூறட்டும்.

THIRU V. KRISHNAMURTHY : It is not relevant. How is the Hon. Speaker allowing this? Can the Hon. Minister pass on papers like this to the Hon. Speaker? I cannot be allowed.....

உாக்டர் கே. செளரிராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்களுக்கு வேலை தேடித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு வருகிற நேரத்திலே, அதிகாரிகளுக்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று

1981 ஏப்ரல் 29]

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

வேண்டுகோள் விடுப்பது தவறா? அதை ஏன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டாக வேண்டுமென்றே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய மரியாதையைப் பாதிக்கிற முறையில், அவர்கள் ஏதோ ஊழல் குற்றத்தைச் செய்தார்கள் என்ற முறையிலே ஆதாரத்தைக் காட்டுவதை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா?

(Thiru V. Krishnamurthi and some members of D. M. K. Shame, shame).

(கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அவர்கள் பேசியதை முதலில் எக்ஸ்ப்ளேன் செய்யுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதை குற்றச்சாட்டாகவும் சொல்லவில்லை அல்லது ஊழலாகவும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நீங்கள் ஒரு அமைச்சர் அவருடைய விரும்பத்தின்படி இந்த குழுக்களைப்பெல்லாம் போடுகிறார்கள் அல்லது மாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது, ஒரு அமைச்சரிடத்தில் வந்து வேண்டுமானால் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒரு தகவலைத் தரலாம் அல்லது கோரிக்கைகளை வைக்கலாம். ஒரு தனி ஆதிபத்தியம் உள்ள ஒரு குழுவிடம் போய் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் . . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசிய வார்த்தைகளை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவதெல்லாம் அவைக்குறிப்பில் வராது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், சொல்லிவிட்டு இல்லை என்று சொல்கிற அவ்வளவு கோழைத்தனம் இருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கோழை நான் அல்ல; நீ தான் கோழை. எழுந்து நின்றே சொல்கிறேன், (கூச்சல், குழப்பம்).

[1981 ஏப்ரல் 29]

(பிற்பகல் 2.00)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : . . . ஆகவே, இந்தக் காரணங்களை முன்னிட்டு இதை நாங்களும் பின்பற்ற வேண்டி வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

(கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்த அவையை அமைதிப்படுத்துவதற்கு சபையை சற்று ஒத்திவைத்து நடத்துங்கள். தொடர்ந்து இப்படியே நடந்தால் என்ன அர்த்தம். ஏற்கனவே நேரமாகிவிட்டது. அமைதி ஏற்பட்ட பிறகு தான், இந்த அவையை நடத்த முடியும். இப்போது நடத்த முடியாது. இந்த நிலை சரியானதல்ல. (கூச்சல், குழப்பம்). ஆளுங் கட்சிக்கு பொறுப்பு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. சபையை சற்று ஒத்திவைத்து, நிலைமை அமைதியான பிறகு மறுபடியும் கூட்டுங்கள். இந்த நிலையில் சபை நடக்க முடியாது. இப்படியே இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறிது நேரம் இந்த அவையை ஒத்திவைக்கும்படி உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. ஆர். மணிமாறன் : இந்தச் சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்தச் சலசலப்புக்கெல்லாம் ஆளுங் கட்சி அஞ்சாது. (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யார் வீசினார்கள் என்பதை நான் கவனிக்கவில்லை. (கூச்சல், குழப்பம்). செருப்பு எப்படி வந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. யார் செருப்பை வீசினார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. ஆர். மணிமாறன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் அந்தந்த இடத்திலே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அவரவர்களுடைய இருப்பிடத்திலே இல்லை. ஆகவே இப்போது அவர்களை அவர்களுடைய இடத்திலே அமரச் சொல்லுங்கள்.

1981 ஏப்ரல் 29]

திரு. துரைமுருகன் : பத்திரிகைக்காரர்களே, பாருங்கள் இது தியாயம் தானா? என்னிடத்திலே இருக்கின்ற இந்தச் செருப்பு எங்கே இருந்து வந்தது? (ஒரு செருப்பை எடுத்துக் காட்டினார்).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் செருப்பைக் காட்டுகின்ற பிரச்சினை பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். யார் வேண்டுமானாலும் யாருடைய செருப்பை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் காட்டலாம். அவரவர்களுடைய செருப்பைக் கூட எடுத்துக் காட்டலாம்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அவரவர்களுடைய இடத்திலே அமைதியாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மாற்று முகாமிலே இருப்பவர்கள் அப்படி அமரவில்லை. அவர்களையும் அமரச் சொல்லுங்கள். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப்பற்றி நான் விசாரிப்பேன். செருப்பு எப்படி வந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, இதோ இருக்கின்றது பாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : செருப்பு எப்படி வந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. அது யாரால் விசப்பட்டது என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே செருப்பை ஒரு பிரச்சினையாக ஆக்காதீர்கள். இந்த மாமன்றம் கட்டப்பட்ட காலத்திலே இருந்து இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி நடந்த தில்லை. இந்த மன்றத்தினுடைய மரபை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தின் மரபைக் காப்பாற்றாதவர்கள் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்தான். செருப்பை வீசியது யார்? இது தியாயமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உணர்ச்சி வசப்படாதீர்கள். நடந்த சம்பவத்திற்கு வேண்டுமானால் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, செருப்பை வீசியதற்கு வருத்தம் தானா? (கூச்சல், குழப்பம்);

MR. SPEAKER: I am not an eye witness.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, செருப்பு எந்தப் பக்கத்திலே இருந்து வந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? அந்தப் பக்கத்திலே இருந்து செருப்பு வந்ததா இல்லையா? அந்தப் பக்கத்திலே

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1981 ஏப்ரல் 29]

என்ன எதிர்க்கட்சியினரா இருக்கிறோம்? ஆகவே செருப்பு விசியதை ஏன் தாங்கள் கண்டிக்கக் கூடாது? (கூச்சல், குழப்பம்).

(பிற்பகல் 2-10)

திரு. துரைமுருகன் : இங்கே விழுந்த மணல் மூட்டையை பார்க்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். ரகுமான்லான் அவர்கள் ஒரு செருப்பை கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதையும் பார்க்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். இது நியாயமா சார். இந்த அவையில் இப்படி நடக்கலாமா? சார் நியாயமா . . . (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துரைமுருகன் போய் உட்காருங்கள். உணர்ச்சிவசப்படாதீர்கள். உங்களுடைய சீட்டுக்குப் போங்க. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. துரைமுருகன் : சபையை நடத்த வேண்டாம் போய்யா. உங்களுக்கென்று ஒரு பாரம்பர்யம் உண்டு. அதைவிட்டு விட்டு இப்படி இருக்கலாமா? சார் நீங்கள் ஒரு வீர பாரம்பரை இல்லையா. கேவலம் இதற்கு நீங்கள் பயப்படுகிறீர்களா? (கூச்சல், குழப்பம்) . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக் குறிப்பிலே எதுவும் ஏறாது.

திரு. துரைமுருகன் : இது உங்களுடைய கௌரவத்திற்கு ஏற்றதல்ல. இதற்குப் பயப்படுகிறீர்களா? உங்களுக்கென்று தனி பாரம்பர்யம் உண்டே, வீரப் பாரம்பரை சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய பாரம்பர்யத்தைவிட இந்த சபையினுடைய பாரம்பர்யம் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தச் சபையை நடத்த விடுங்க.

திரு. துரைமுருகன் : சபை நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்களா? செய்ய வேண்டிய அநியாயத்தை எல்லாம் செய்து விட்டு . . . (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவைத் தலைவரை பற்றி மிகக் கேவலமாகப் பேசியிருப்பதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதை வாபஸ் வரங்கவேண்டும். வாங்காமல் விடமாட்டோம் . . . (கூச்சல், குழப்பம்).

1981 ஏப்ரல் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மணிமாறன் கொஞ்சம் பொறுங்க . . . அவைகள் எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலே இல்லை. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. துரைமுருகன் : செருப்பைப் பார்க்கவில்லை என்று சொல்கிற சபையிலே, சபாநாயகர் என்ன, அங்கத்தினர் என்ன போங்கய்யா.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : தலைவரவர்களே, அவைத் தலைவரை பற்றி கேவலமாகப் பேசியதை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது. உங்களுடைய பாரம் பர்யத்தைப் பற்றி கேவலமாக பேசியதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் . . . விட மாட்டோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக்குறிப்பிலே அவைகள் இல்லை. இடம் பெறாது. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இதை எப்படி நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள் . . .

திரு. துரைமுருகன் : செருப்பை விசியதற்கு நடவடிக்கை இல்லை : . . . சாகத் துணிந்தவனுக்கு சமுத்திரம் கால் மட்டும் தான் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். உணர்ச்சிவசப்படாதீர்கள். இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் . . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அதை அனுமதிக்க முடியாது. எப்படி நாங்கள் 'அலவ்' பண்ணுவோம். அனுமதிக்க முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு பத்து நிமிஷத்திலே முடித்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : எப்படி நாங்கள் "அலவ்" பண்ண முடியும். 'பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே' வைத்துப் பேசுங்கள். விவாதத்தை நாளைக்கு வையுங்கள். நாங்கள் இப்போது அலவ் பண்ண முடியாது.

திருவாளர்கள் துரைமுருகன், பெ. சு. திருவேங்கடம், வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, கே. சொக்கலிங்கம் : நியாயம் தேவை; நியாயம் தேவை; அனுமதிக்க மாட்டோம். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, இந்த அவையிலே பல்வேறு நேரங்களில் பல்வேறு விவாதங்களில் எதிர் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பல கடிதங்கள், கடிதங்களின் நகல்களைக் காட்டியபோது ஆளும்

[திரு. ஆர். எம். விரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

கட்சி உறுப்பினர்கள் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள், எதிர்க் கட்சியினர் எக்காளத்தோடு கைத்தாளமிட்டு அதை ரசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் இன்றைக்கு ஒரு கடிதத்தைத்தான் படித்துக் காட்டினேன். அதையே தாங்க முடியாமல் இந்த அளவுக்கு ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள் என்பதை எண்ணுகிறபோது எதிர்க்கட்சி எவ்வளவு பலவீனமாக இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(எதிர்க் கட்சியினர் குரல்கள் : சபாநாயகரே தியாயம் தேவை.)

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தமிழ்நாடு சட்டமன்றச் சரித்திரத்திலேயே இல்லாத சம்பவங்கள் இன்றைக்கு இந்த அவையிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன. மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று இங்கே வந்து அந்தக் காரியங்களை நாம் செம்மையாகத் திறமையாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுடைய பணிவான வேண்டுகோள், தயவுசெய்து சபையை ஒத்திவையுங்கள், அதற்குப் பின்னால் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசுங்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது, யார் தவறு செய்தார்களோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள். இதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை, அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் ஏற்கெனவே கங்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னபடி இவ்வளவு அஜிட்டுடாக நாம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு சம்பவம் நடந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு பிரச்சினை இருந்தால் வருத்தம் தெரிவிக்கலாமே தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்? சமாதானம்தான் சொல்ல முடியும்.

திரு. கு. ரமணி : நடந்த சம்பவத்திற்காக நாம் அத்தனை பேர்களும் என்ன செய்யலாம் என்று திதானமாக இருந்து யோசித்து முடிக்கலாம், அதுதான் வழி. இந்த அவையிலே இருந்து நாம் காலம் போக்க வேண்டியவர்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய மூளைக் கொதிப்பு கொஞ்சம் ஒழுங்காக ஆகிறபோது இன்னும் 10, 15, நிமிடங்களுக்கு இந்த அவையை ஒத்திவைத்து—அத்தனை உறுப்பினர்களையும் தாழ்ந்து பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறோம்—அவரவர்கள் போக வேண்டிய இடத்திற்குப் போய் இடத்திலே இருந்து சமாதானமாகச் சிந்தித்து இந்த அவையை ஒழுங்காகக் கொண்டு செல்வதற்கு

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

ஒரு எண்ணத்திலே வருவோம். சமாதானமாக இருந்து சிந்தித்தால்தானே அது வர முடியும், ஆகவே அந்த அளவுக்கு 10, 15 நிமிடங்கள் அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தக் குழப்பமான நிலைமையைச் சுமுகமாக மாற்ற வேண்டும். அதற்கான நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு அமைதி ஏற்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். இதிலே யார் குற்றம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி விவாதித்து இப்போது முடிவு செய்ய முடியாது. ஆகவே ஒரு ஐந்து நிமிடம் இந்த அவையை நீடிக்க ஏற்பாடு செய்து சபை நடவடிக்கைகளை முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-20)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே எதிர்க் கட்சிகளின் சார்பில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவையைச் சிறிது நேரம் ஒத்திவைக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஏற்கனவே மணி 2.20-க்கு மேல் ஆகியிருக்கிறது. ஒத்திவைத்து நாம் மீண்டும் கூடுவது என்றாலும் இன்று மாலை ஆளுநர் அவர்களிடையே தேநீர் விருந்து ஒன்று இருக்கிறது. ஆகையினாலே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இந்த விவாதத்திற்கு நாளைக்குக்கூடப் பதில் தரலாம். ஆனால் நான் தங்கவிடத்திலே ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே பல குற்றச்சாட்டுக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு விளக்கம் அளிக்காவிட்டால் அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் மட்டுமே பத்திரிகைகளில் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. விளக்கங்களும் சேர்ந்து வருவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகையினாலே தங்கவிடத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வது, பிரதான எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே அவர்கள் இங்கே கூறியிருக்கின்ற குற்றச்சாட்டுக்களை நாளை வரையிலே பத்திரிகைகளிலே வெளியிடாமல் இருப்பதற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவையை இந்த அளவோடு ஒத்திவைத்து மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாக நாளை அவர்களுடைய பதிலைத் தெரிவிக்கத் தாங்கள் அனுமதிக்கலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்வதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. காரணம், நம்முடைய சபையை நடத்துவது என்பது தமிழக

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

மக்களுக்காகவே தவிர, பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற செய்திகளுக்காக அல்ல. இன்றைக்குச் சொல்லப்படுகின்ற சார்ஜை அவர்கள் மறுப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறு பேசியிருக்கிறோம். ஒரே மானியத்தைப்பற்றி இரண்டு நாட்கள் விவாதம் நடத்தப்பட்டு, முதல்நாள் சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு மறுநாள் அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதன் காரணமாக இங்கே பேசப்பட்ட பேச்சை நிறுத்தி வைத்து நாளைக்குப் பதில் சொல்லிய பிறகு பிரசுரிக்கலாம் என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நாளைக்குக் கேள்வி நேரம் இல்லை என்று நாங்கள் அறிகிறோம். நாளை காலை 9 மணிக்கு இருக்கின்ற கட்சிகளின் தலைவர்களை அழைத்து, பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியைக் கூட்டி, அதற்குப் பிறகு சுமுகமான முடிவை எடுத்த பிறகு சபையை நடத்துவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பதில் சொல்வதற்கும், கேள்வி கேட்பதற்கும் இந்த அவையிலே உரிமையிருக்கிறது. அமைச்சரைப் பொறுத்தவரையில் பதில் சொல்வதற்கு நாளையதினம் அமைதி தர வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தால் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவரவர்கள் சொன்னது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால், அமைச்சரைப் பதில் பேசவிட முடியாமல், அதேநேரத்தில் தாங்கள் பேசியது பத்திரிகைகளில் வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது ஒரு நல்ல மரபாக இருக்க முடியாது என்பதை நான் வலுறுத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒன்று, அமைச்சரவர்களைப் பேச அனுமதிக்க வேண்டும் அல்லது அமைச்சரவர்கள் பேசுகின்ற வரையில் அவர்களுடைய பேச்சை வெளியிடக் கூடாது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நியதி கூடாது என்றால், இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் அங்கிருந்து செருப்பு வீசப்பட்டதாகச் சொல்லி இங்கே செருப்பையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். செருப்பு வீசப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்தப் பக்கத்திலேயிருந்தும் சொல்கிறார்கள், இந்தப் பக்கத்திலிருந்து விசியதாக. இதை நீங்கள் விசாரித்து உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுவீர்களேயானால் அரசின் சார்பாக நிச்சயமாக ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆட்சிக் கட்சியினர் இங்கேயிருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக எந்த அளவிற்கு அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமோ அதைத் தருவோம். அதேநேரத்தில் எதற்காக ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் கருதுகின்றீர்களோ அதற்காக உள்ள குழப்பங்கள் வெளியே வராமல் இருப்பது மன்றத்திற்கு மரியாதையைத் தரும். நீங்கள் அதை எடுகளிலே வெளியிட அனுமதிப்பீர்களேயானால் நாங்கள் இங்கே

1981 ஏப்ரல் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யிருந்து வெளியேறத் தயாராக இல்லை; அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லி முடியும் வரையில் நாங்கள் இங்கே இருப்போம். உங்கள் தீர்ப்புக்கு நாங்கள் கட்டுப்படுகிறோம்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் செருப்பை எதிர்க்கட்சியினர்மீது வீசியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனைக்கு முதலில் தீர்ப்பு சொல்ல வேண்டும். இங்கே ஆளும் கட்சி வரிசையிலே இருந்து செருப்பை வீசி இருக்கிறார்கள். (கூச்சல், குழப்பம்). (ஆளும் தரப்பைப் பார்த்து) நீங்கள் சொன்னால் எப்படி, சபாநாயகர் சொல்லட்டும் யார் செருப்பை வீசினார்கள் என்று. இதற்கு ஒரு தீர்வு கானாமல் நாங்கள் சபையை நடத்தவிடமாட்டோம். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், இங்கே செருப்பு வீசப் பட்டதாக ஒரு சம்பவம்.

திரு. துரைமுருகன் : செருப்பை வீசியிருக்கிறார்கள் சார். என்ன சம்பவம் என்று சொல்லுகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொஞ்சம் பொறுமையாக இருங்கள். அது சம்பவம் இல்லையா?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆயிரக் கணக்கான பார்வையாளர்கள், அதிகாரிகள் அனைவரும் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆளுநர் கட்சியின் தரப்பில் இருந்து சாமாரியாக செருப்பு வீசப்பட்டதை... (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனைவரும் பொறுமையாக இருங்கள். நாளைக்குக் காலையிலே தலைவர்களை எல்லாம் கூட்டி இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காண்பது எப்படி என்பதைப்பற்றிப் பேசலாம்; இந்த விவாதத்தை பொறுத்தவரையில் இப்போது முடித்துவிடலாம்...

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே ஆரம்பத் திலே இருந்து ஆளுநர் கட்சியினுடைய தரப்பிலே இருந்து செருப்பு வீசப்பட்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருந்து இங்கே விழுந்த செருப்புக்கு யார் பதில் சொல்வது? (கூச்சல், குழப்பம்)

[1981 ஏப்ரல் 29]

திரு. துரைமுருகன்: ‘சபாநாயகர் அவர்களே, தீர்ப்பு கூறு.’

(தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்று “சபாநாயகர் அவர்களே, நியாயம் வழங்கு” என்று கோஷம் போட்டனர்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சமாதானத்தை உருவாக்க எல்லோரும் முயற்சி பண்ணலாமே தவிர

திரு. துரைமுருகன்: அவர்கள் செருப்பு வீசியிருக்கிறார்கள், இதில் என்ன சமாதானம் வேண்டி இருக்கின்றது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேறு என்ன பண்ணலாம் என்று சொல்லுகிறீர்கள்?

திரு. ஆர். மணிமாறன்: நீங்கள் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டீர்கள். நான் சொல்வதையும் கொஞ்சம் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்களே ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்வதாக இருந்தால் நான் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: அவர்களுடைய தரப்பிலே இருந்துதான் செருப்பு இங்கே விழுந்தது. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. துரைமுருகன்: எங்கள் பக்கத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் யார் காலிலாவது செருப்பு இல்லை என்றால், நீங்கள் என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து அவரவர்கள் இருக்கையில் அமர வேண்டும்.

திரு. துரைமுருகன்: ஏன் முடிவெடுக்க நீங்கள் தயங்குகிறீர்கள்? ஏன் ஆளும் கட்சிப் பக்கம் பார்க்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு என்ன மந்திரி பதவியா கிடைக்கப் போகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மந்திரி பதவியும் பார்த்த பதவிதான். அது ஒன்றும் புதிய பதவி இல்லை எனக்கு.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தண்பர் துரைமுருகன் அவர்கள் பேசி முடிக்கிற வரையில் நான் அறையிலே இருந்துவிட்டுத்தான் விட்டுக்குச் சென்றேன். உடல் நலமில்லை. எனவே விட்டிறஞ்சுச் சென்றேன். சென்று சாப்பிட அமருகிற நேரத்தில்தான் இங்கே இருந்து எனக்கு அவசரமாகப் போன் வந்தது. தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், ஆளும் கட்சித்

1981 ஏப்ரல் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தரப்பில் இருந்து இந்தப் பக்கம் செருப்பு விசப்பட்டது என்றும் எனக்குச் செய்தி தரப்பட்டது. உடனடியாக நான் இங்கே ஓடோடி வந்தேன். இவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரியும். இவ்வளவு ரகனையாக இருக்கிற காரணத்தினால், மணியும் 2-30-க்கு மேல் ஆகிவிட்ட காரணத்தினால், அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கூட்டி, இதுபற்றிப் பேசி அவை தொடர்ந்து சமாதான முறையில் நடப்பதற்கு தாங்கள் உதவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஏற்ற ஒத்துழைப்பை எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் தருவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2.30)

திரு. ஆர். மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுங் கட்சி சார்பிலேயிருந்து செருப்பு வந்து விழுந்ததாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்போல எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே இருந்து, ஆளும் கட்சி இருக்கக்கூடிய இடத்திலே செருப்பு வந்து விழுந்தது என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) ஏன் சொல்லக்கூடாது? எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். (கூச்சல் குழப்பம்).

திரு. துரைமுருகன் : வாட் இஸ் யுவர் டெசிஷன்? ஆட யு நாட் அஷேம்ட்? உங்களுக்குத் தனியாக முடிவு சொல்லத் தெரியாதா? உங்களால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லையா? ஏன் சார் கஸ்தூரி பிள்ளைப் பெயரைக் கெடுக்கிறீர்கள்? (கூச்சல், குழப்பம்).

சபாநாயகரா நீங்கள்? ஏன் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையிலே ஒரு குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொல்வதற்கு அமைச்சர் முயற்சி பண்ணுகிற போது, இப்படிப்பட்ட துர்ப்பாக்கியமான சம்பவங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. அதிலே குற்றச்சாட்டுகள் மட்டும் பத்திரிகையிலே வந்து, அமைச்சருடைய பதில் வராமல் இருந்தால், அது சரியாக இருக்காது என்பது ஒரு கருத்து. அதற்குத்தான் இரண்டு, மூன்று நிமிடம் அனுமதித்தால், அதை உடனே பேசி, முடித்துவிடலாம். மற்றப் பிரச்சனைகளை எல்லாம் நான் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டி, உட்கார்ந்து எப்படி நடத்துவது என்பது பற்றியெல்லாம் முடிவு செய்யலாம். அப்போது ஒரு சுமுகமான முடிவு வரும்.

[1981 ஏப்ரல் 29]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, துறைமுருகன் அவர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டுகளைவிட நானே ஏற்கனவே பல குற்றச்சாட்டுகளை அமைச்சரவையிடம் சாற்றி, அதற்கான மறுப்புகளை மறுநாள் தான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வந்து பேசியிருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் பத்திரிகையிலே வந்து, மறுநாள் மறுப்பு வருகின்ற காரணத்தினால், குற்றச்சாட்டுகள் உண்மையற்றவைகளாக இருந்தால், அவைகள் நிலை பெற்றவைகளாக ஆகிவிட முடியாது. எனவே, இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து, இதை அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே கலந்து பேசி, அவையை அமைதியான முறையில் நடத்துவதற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற அமைச்சர் நான். காரணம், என்மீது நேரடியாகப் பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தி . . . (கூச்சல், குழப்பம்).
(கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. துறைமுருகன்: வி வில் நாட் அலவ் யு . . .

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: நேரடியாக குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தி, இங்கே மாண்புமிகு துறைமுருகன் அவர்கள் பேசியிருக்கின்றார்கள். . . (கூச்சல், குழப்பம்)

(தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்று, சபாநாயகரே, தீர்ப்பு வழங்கு, சபாநாயகரே நியாயம் வழங்கு” என்று கோஷமிட்டனர்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நடைபெற்ற சம்பவத்தைக் குறித்து, நாளை கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டி முடிவு எடுத்து விடலாம். இப்போது 5 நிமிடம் சபை நடந்தால், விவாதத்தை முடித்து விடலாம்.

திரு. துறைமுருகன்: இந்த விவகாரம் முடிந்த பிறகுதான், சபையை நடத்த முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த விவகாரத்தை நான் மட்டும் தீர்க்க முடியாது. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி முடிவு செய்யலாம் என்று இருக்கிறேன். அப்போதுதான் . . . (கூச்சல், குழப்பம்).

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஆளும்கட்சி எதிர்க்கட்சி களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாத இந்த நிலையில் எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் இந்த அவையை அமைதியாக நடைபெறச் செய்ய ஒத்துழைக்க

1981 ஏப்ரல் 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, அமைச்சர் என்ன பதிலை வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொள்ளட்டும்; எவ்வளவு அவதூறுகளை வேண்டுமானாலும் எங்கள் மீது பரப்பிக் கொள்ளட்டும்; 1972 ஆம் ஆண்டு முதல் பரப்பாத அவதூறுகளையா பரப்பப்போகிறார்கள்? எனவே அவைகளை விட்டுவிட்டு, இந்த அவை அமைதியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக தாங்கள் இந்த அவையை அமைதியாக நடத்திக்கொள்ள வழிவகுத்து நான் வெளியேறுகிறேன்; என்னைத் தொடர்ந்து எங்கள் கட்சிக்காரர்களும் வெளியேறுவார்கள்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அனைவரும் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்.)

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒரு கருத்தை வைத்தேன். அந்தக் கருத்தாவது இந்த அவை சுமுகமாக நடைபெற வேண்டுமென்ற கருத்து. காரணம், தமிழ்நாடு சரித்திரத்திலே இதுவரையில் இந்த மன்றத்தில் நடைபெறாத நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. தொடர்ந்து இதைப்போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கவும், இன்றைக்கு நடந்த சம்பவம் மீண்டும் வராமல் இருப்பதற்கும், ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் ஒரு சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஏற்றவகையில் நான் சொன்ன கருத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தொடர்ந்து தன்னுடைய பதிலை முழுமையாகச் சொல்ல வேண்டும், அப்போதுதான் பத்திரிகையில் சரியாக வரும் என்று விடாப்பிடியாக மனதிலே வைத்துக்கொண்டு இருப்பது என்னுடைய மனதை வருத்துகிறது. எனவே, எங்களைப் பொறுத்தவரையில் சுமுகமாக இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே, நீங்கள் தொடர்ந்து இந்த அவையை நடத்துவதற்கு வழி செய்வதற்காக உங்கள் மீது அல்ல, இந்த அரசு நடந்துகொள்ளும் முறையைக் கண்டித்து, நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்.)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: தலைவரவர்களே, இவ்வளவு இடையூறுகளுக்குப் பிறகு என்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை எடுத்து விளக்குவதற்கு வாய்ப்பு தந்ததற்காக நான் இந்த அவைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் பி.உ. சண்முகம் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு சென்றுகொண்டிருந்தபோது வழியிலே நடைபெற்றிருக்கிற ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு, அதை

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 25]

தொடர்பாக வனத்துறையைச் சேர்ந்த ஒரு அலுவலர்மீது எடுத்த நடவடிக்கையை இங்கே பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு துறைமுகங்கள் அவர்கள் அரைகுறையாக இந்த சபைக்கு தகவல் தந்திருக்கிறார்கள். அதை சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை.

காஞ்சிபுரத்திலே ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசிவிட்டு, குடும்பத்தோடு திருவண்ணாமலைக்குச் செல்கிறார்கள். ஆனால் வனத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சந்தன மாங்களைக் கடத்திக் கொண்டுப்போவதாக தகவல் வருகிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அதிலே டி.எஃப்.ஓ. போன்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் இருந்தார்கள் என்று துறைமுகங்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் இல்லை. அது சுவாஸ்திய தகவல், ரேஞ்சர் அளவிலே 'ப்ரொட்டக்ஷன் ஸ்குவாட்' என்று சொல்லுகிறவர்களுடைய அளவிலே உள்ள அலுவலர்கள் தான் இருந்தார்கள். அந்தக் கார் வருகிறது, அதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் துரத்துகிறார்கள். துரத்திக்கொண்டு வருகிற காரைப் பார்த்தவுடன், காரிலே வருகிற ப. உ. சண்முகம் அவர்கள்—காரிலே பெண்களும் குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள், அவர்களைக் காப்பாற்றும் எண்ணத்துடன்—கொள்ளைக்காரர்கள்தான் துரத்துகிறார்கள் என்று நினைத்து காரை வேகமாகச் செலுத்துகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 2-40)

உடனே இந்த வனத்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தக் காரின் டயரைச் சுவைதற்கு முயற்சித்திருக்கிறார்கள். உடனே திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரும் எப்படியாவது தப்பிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கிராமத்திற்குள்ளே துழைகிறார்கள். அப்படி துழைந்ததற்குப் பிறகு இந்த வனத்துறை அதிகாரிகள் போய் அவர்களைச் சுற்றி வளைக்கிறார்கள். அப்படி வளைத்ததற்குப் பிறகு கீழே இறங்குகிறார்கள். அதிலே மிகப் பெரிய ஆச்சரியம் என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன். நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பவர் ஏதோ திருவண்ணாமலையிலே சம்பந்தம் பண்ணிய பாவத்திற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள் மாண்புமிகு திரு. துறைமுகங்கள் அது அல்ல. அவருக்கு வேலை வாங்கித் தந்ததே நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள்தான். அங்கே இருந்த இரண்டு மூன்று அதிகாரிகளுக்கு இவரை யார் என்று தெரியவில்லை. இருப்பினும் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரும் ஏதோ கொலை வெறியோடு நம்மைத் துரத்துகிறார்களோ என்று கருதி அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்களும் மற்றவர்களும் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே அங்கே புகுத்தினோ

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

இருக்கின்ற அதிகாரி கேட்கிறார், 'இவர் ப. உ. ச. என்கிறாரே தெரிகிறதா' என்று. இங்கே திருவண்ணாமலையிலே சம்பந்தம் பண்ணியதாகச் சொன்னார்களே அவர், அதாவது யாருக்கு திரு. ப. உ. ச. அவர்கள் வேலை வாங்கித்தந்தாரோ அவர் 'எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று சொல்கிறார்', அதற்குப் பிறகு அவர்களிடத்திலே வாக்குமூலங்கள் எல்லாம் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற அதிகாரிகள் எல்லாம், "ப. உ. சண்முகத்தைத் தெரிந்த இந்த அலுவலர் வேண்டும் என்றே எங்களுக்கு தகவல் தர மறுத்து எங்களைக் குழப்பத்திலே ஆழ்த்தி இருக்கிறார்" என்ற குற்றச்சாட்டையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு அவர் என்ன விளக்கம் தந்திருக்கிறார் தெரியுமா? 'எனக்கு அந்த நேரத்திலே ஒன்றுமே புரியவில்லை, அவர் யார் என்றே தெரியவில்லை' என்று அவர் சொன்ன வாக்குமூலங்களை எல்லாம் வைத்து விசாரணை செய்து அதற்குப் பிறகுதான் அவர் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இந்த மாநிலத்திலே அமைச்சராக இருந்த ஒருவருக்கு, மிகப்பெரிய கட்சியினுடைய பொதுச் செயலாளர் தன்னுடைய குடும்பத்தோடு போகிறபோது ஏற்பட்ட ஒரு பதட்ட நிலை தொடர்பாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை இது. அதிலேயும் உணர்ச்சி வயப்பட்டு, கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு வேலூரிலே உள்ள பொதுமக்களும் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் அங்கே உண்மை வேண்டும் என்று எழுப்பிய ஆர்ப்பாட்டத்தின் காரணமாக சில நடவடிக்கைகளை உடனே எடுத்து அதற்குப் பிறகு தீர விசாரணை செய்த பிறகுதான் ஒருவர் மாத்திரம் இப்போது தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவரீது இவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறார்கள். ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்களுடைய குடும்பத்தை அப்படி விரட்டி இருந்தால் அப்போது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நம்மை அவர்கள் வற்புறுத்தி இருப்பார்கள். ஆனால் ப. உ. சண்முகமும் அவருடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் தானே தூர்த்தப்பட்டார்கள், அதனாலே அது அவர்களுக்குச் சாதாரணமாகத் தெரியலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தது சேஷசாயி கான்டினாக்ட் என்று இங்கே தப்பும் தவறுமாக இந்தச் சபைக்குத் தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கான மூலப்பொருட்களைத் தருகின்ற காரியம் தொடர்ந்து ஒரு பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது. விஸ்கோஸ் நிறுவனம், சேஷசாயி பேப்பர் நிறுவனம், டேன் இந்தியா நிறுவனம் போன்ற பல நிறுவனங்களுக்கு இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட மூலங்களைத் தந்துகொண்டிருக்கின்ற அந்த வேலைகள்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

நடந்துகொண்டிருக்கின்றன பத்தாண்டுகளாக. அரசாங்கம் என்ன செய்யும் என்றால் இந்த ஆண்டு இந்தப் பகுதியிலே இவ்வளவு டன் மூங்கில் சேஷசாயி ஸ்பீப்பர் நிறுவனத்திற்கு, தைல மரங்களைப் பொறுத்தவரையில் விஸ்கோ ஸுக்கு இவ்வளவு, வாட்டில் எக்ஸ்ட்ராக்ட் எடுக்க, அந்த மரங்கள் டேன் இந்தியாவுக்கு இவ்வளவு என்று ஏரியாக்களைப் பிரித்துதான் விவசாய வழக்கம். ஆனால் எவ்வளவு டன் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களோ அந்த டன்னுக்குத்தான் நாம் விலை நிர்ணயம் செய்ய முடியும். அந்த விலையைத் தான் அரசாங்கம் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் அதை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போகின்ற அந்தப் பணியை யார் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தவரையிலே அதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. வனத் துறைக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. எப்படி ஒரு கூப்பை ஏலத்திலே எடுத்தால் ஏலம் எடுத்தவர் அவருடைய பொறுப்பிலே வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு செல்கிறாரோ அப்படித்தான் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் ஒரு டன் மூங்கிலுக்கு இன்ன விலை என்று நிர்ணயிக்கின்றது. இந்தப் பகுதியிலே மூங்கில் இருக்கின்றது. இத்தனை ஹெக்டேர் இவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படுகின்றது. அங்கே இருப்பதை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போய் எடை போட்டு எவ்வளவு டன் என்று பார்க்கின்ற இடத்திலே ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார், ஏ.சி.எஸ்பி கிரேடிலே. அவர்கள் பார்த்ததற்குப் பிறகு அந்த டன்னைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு அதற்குரிய விலையை அவர்கள் தருகிறார்கள். அதுதான் விஸ்கோஸுக்கும், அதுதான் டேன் இந்தியா நிறுவனத்திற்கும் செய்யப்படுகின்ற முறை. ஆகவே அதை யாருக்கு வெட்டுகின்ற பணியைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியாது, வனத் துறைக்கும் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட முறை இந்த அரசாங்கம் வந்து ஏற்படுத்தப்பட்ட முறை அல்ல. ஏழு ஆண்டுக்காலம் முதலமைச்சராக இருந்து இந்த நாட்டை ஆண்டு அதற்கும் முன்னாலே இரண்டு ஆண்டுக்காலம் அமைச்சராக இருந்து ஆக ஒன்பது ஆண்டுக்காலம் அமைச்சராக இருந்து இந்த நாட்டை ஆண்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் இதுதான் முறை. அதற்கு முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் இதுதான் முறை. ஆகவே, அவர்கள் ஒரு தவறான தகவலைத் தந்து, யாரோ அமைச்சருக்கு வேண்டியவர்களுக்கு கொடுப்பதற்காக என்றெல்லாம் சொல்லி அவர்கள் அங்கலாய்க்கிறார்கள். ஆனால், ஒருவேளை அவர்கள் காலத்திலே அப்படியெல்லாம் நடந்து இன்றைக்கு அது கிடைக்கவில்லையே என்று ஆதங்கப்படுகிறார்களே என்னவோ தெரியாது. சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களிடத்திலே அவர்கள் விளக்கம் கேட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே, ஒரு தவறான தகவலை இந்த அவைக்கும், இந்த அவையின் மூலம் நாட்டிற்கும் தந்திருக்கிறார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அதற்குப் பிறகு, தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்குகிற மாங்களைப்பற்றி, அவர்கள் அளித்த குறைச்சாட்டு, அதிலேதான் நான் வேறு எதையும் சான்றாகத் தர வேண்டியதே இல்லை. இப்பொழுதுதான் நடந்து முடிந்த சட்டமன்றத் தொடரிலே வைக்கப்பட்ட நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அடங்கிய, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்களை தலைவராகக் கொண்ட பொது கணக்கு குழு, 1980-81 ஆம் ஆண்டிலுடைய அறக்கையின் சில பகுதிகளை மாத்திரம் படிக்கிறேன். எங்கே ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்பது தெரியும். யார் வைத்த கொள்ளியோ, வீடு வந்து சேர்ந்தது என்பதைப்போல, அப்பன் பட்ட கடனை மகன் தீர்க்க வேண்டும் என்பதைப்போல, அவர்கள் செய்து விட்டு போன ஊழலுக்கு இந்த அரசாங்கத்தினிடத்திலே பொது கணக்கு குழு விளக்கம் கேட்டிருக்கிறது. 50-வது பக்கத்திலே வனம் மற்றும் மீனவத் துறை ஒரு தனியார் நிறுவனத்திற்கு கற்பூர மரம் வழங்கியதில் என்கிற தலைப்பிலே 1-4-1973 முதல் ஏக்கருக்கு ரூபாய் 750 என்று கொடுக்கப்பட்டதைப்பற்றி குறிப்பிட்டு, சவுத் இந்தியன் விஸ்கோஸ் கம்பெனியின் ரேயான் தொழிற்சாலை, மரத் தூள் தயாரிப்பதற்கு தேவையான கற்பூர மரத்தினை வனத் துறை, அந்த நிறுவனத்திற்கு 1-1-1966 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து, சந்தை விலைக்கு குறைவான விலையில் வழங்கியதால் ரூபாய் 64.25 லட்சம் அளவிற்கு அரசின் வருவாயில் குறைவு ஏற்பட்டது என்று தணிக்கை அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. ஒப்பந்தப்படி முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 450 என்ற விகிதத்தில் கட்டணம் செலுத்தப் பெற வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் கட்டண வகையிலே, கற்பூர மரத்திற்கு விலையை நிர்ணயம் செய்வதற்காக அரசினால் அமைக்கப்பெற்ற கைவார் குழுவின் பரிந்துரைக் கேற்ப, நிறுவனத்தின் உற்பத்தி விலையை கணக்குகளை வரவழைத்து நிர்ணயம் செய்ததின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பெற வேண்டும். எனினும், அரசு 1973 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில், நிறுவனத்தின் உற்பத்தி விலையை கணக்குகளை வரவழைத்து நிர்ணயம் செய்யாமல், ஒரு ஏக்கருக்கு 30 டன் மரம் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில் பின்வரும் கட்டண விகிதத்தை நிர்ணயித்தது? என்று இருக்கிறது.

1973 ஆம் ஆண்டு எந்த அரசு இருந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, 1-4-1973 முதல் ஏக்கருக்கு ரூபாய் 750 என்று உற்பத்தி செலவுகளை குறைத்து நிர்ணயித்ததின் அடிப்படையில், 1-4-1976 ஆம் தேதி முதல் கற்பூர மரங்கள் வழங்குவதற்கான கட்டணம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2 ஆயிரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது? என்று இருக்கிறது. 1976 ஆம் ஆண்டு அவசர கால நிலையிலே, அந்நாட்டைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான் ரூபாய் 2,000 என்று

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

ஏக்கருக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. “துறையினர் குழுவின் முன்னால் நோடை சாட்சியம் அளத்தல்பாது, 1969 முதல் 1973 வரையிலான காலத்திற்கும், 1973 முதல் 1976 வரையிலான காலத்திற்கும் கட்டண விகிதங்களை நாயையம் செய்வதற்கு முன்னர் நிறுவனத்தின் உற்பத்தி கணக்குகளை வா வமைத்து பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஏன் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதற்கு தக்க விளக்கம் அளிக்க இயலவில்லை. இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற இழப்பு ரூபாய் 64.25 லட்சம்.

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இதைத்தான் அவர் மிகப் பெரிய குற்றச் சாட்டாக சொன்னார்கள். எங்கே ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லவில்லை. இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் போகிற போக்கிலே, ‘அவதூறுகளை அள்ளி அள்ளி வீசட்டும்’, என்று அவதூறுகளை அள்ளி அள்ளி வீசி பழக்கப்பட்டவர், அந்த வார்த்தையை பயன்படுத்திவிட்டு போயிருக்கிறார்கள். நான் அவதூறுகளை அள்ளி அள்ளி வீசவில்லை. பொதுக் கணக்குக் குழு இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிற அந்த குறிப்புகள், குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் அவர்கள். ஆனால், பொதுக் கணக்குக் குழு, இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து விளக்கம் கேட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2-50)

ஆனால் இன்றைக்கு இவைகள் எப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒரு குறிப்பாக சொல்லிவிடுகிறேன். இங்கே ஸ்டேக் என்று சொல்கிற ஒரு அளவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதாவது இந்த அரசாங்கம் வந்து ஏற்படுத்தியது அல்ல. அவர்கள் ஏக்கர் கணக்கிலே கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு தான் அதை டன்னாக மாற்றியது. இங்கே பொது கணக்குக் குழு தெரிவித்திருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு 30 டன்னான் கிடைக்கும் என்று 1973-ல் நிர்ணயம் பண்ணினார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறது. அப்படியானால் ஒரு டன்னுக்கு இப்பொழுது 25 ரூபாய். ஆளுநர் காலத்திலே அதற்கு 2 ஆயிரம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ப்ரூ-கம் என்கிற மரம் விஸ்கோஸுக்கு தர வேண்டிய மரம், ஒரு ஏக்கருக்கு 40 டன் கிடைக்கும். ஆகவே, ரூபாய் 750 என்றால் எவ்வளவு விலை? ரூபாய் 16.25 முதலில். ரூபாய் 650. பின்னால் ரூபாய் 750. ஒரு டன் ரூபாய் 18.75. ஆனால் ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில், அவசர நிலை காலத்தில் ரூபாய் 2,000 ஆக்கியது. ஒரு டன் ரூபாய் 50 ஆகிறது. அப்படியெல்லாம் அவர்கள் ஏக்கர் கணக்கில் வெட்டிக்கொண்டு போக விட்டார்கள். ஆனால் இந்த அரசு வந்த முதல்

1981 ஏப்ரல் 29] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

ஆண்டே ஏக்கர் கணக்கில் கூடாது டன் கணக்கில்தான். எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டும் என்று டன் கணக்கை ஏற்படுத்தி ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 100 என்று ஆக்கியது. முதல் வருடத்தில் அப்போது 40 டன்னுக்கு ரூபாய் 4,000 ரூபாய் 2,000-யை ரூபாய் 4,000 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வைத்துக்கொண்டிருந்த ரூபாய் 750-யை ரூபாய் 4,000 ஆக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே 40 டன்னுக்கு இப்படி கணக்கு பார்ப்பது, இந்த ஸ்டேக் சிஸ்டம் இந்திய வனத் துறை சார்பில் அந்த நிபுணர்கள் வைத்திருக்கிற முறை. ஆகவே ஒரு க்யூபிக் மீட்டருக்கு நீளம், உயரம், அகலம் வைத்து கணக்கு எடுக்கிறோம். 1:1 என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அங்கேயும் தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள். இந்த வனத் துறையும், இந்த அமைச்சரவையும் குறிப்பாக நானும் மிக விழிப்போடு இருக்கிறோம். முன்னாலே அடித்த கொள்ளைபோல் கொள்ளையடிக்க விடுவதில்லை. இந்த அமைச்சரவை வந்தவுடனே ஏக்கரை டன்னாக மாற்றி இந்த முறையை விதித்தது. அதே நேரத்தில், ஸ்டேக்காக அங்கே அடுக்கி வைக்கப்பட்டு எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள். அங்கே தொழிற்சாலைக்கு உள்ளே நுழையும்போது எடை போடப்படுகிறது. அப்படி எடை போடும் போது கூட இருந்தால் அதைத்தான் நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் தெளிவாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அங்கே எப்படி அந்த வித்தியாசம் வரும் என்றால் இங்கே அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிற மரங்கள் ஈரமாக இருந்தால் எடை கூட இருக்கும். அதையே கொஞ்ச நாள் கழித்து எடுத்துச் செல்கிறபோது அது காய்ந்துபோனால் எடை குறைவாக இருக்கும். அதில் அரசுக்கு நஷ்டம் வரக்கூடாது என்று எது கூட வருகிறதோ அதற்குத்தான் விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும், குறைவான எடையை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அரசு தெளிவான உத்தரவை போட்டிருக்கிறது. A.C.F. கார்டில் ஒரு அதிகாரியை வைத்து அந்த லாரிகள் உள்ளே நுழையும்போது எடை போட்டு அந்த எடை எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதற்குத்தான் நாம் விலை நிர்ணயம் செய்கிறோம். அப்படி எடை போடுவதில் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ வட்டம் ரூபாய் நஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்களே குறிப்பிட்டு தந்திருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலையில் இருந்தே நமக்கு வேண்டுகோளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த எடை போடுகிற விவகாரத்தில் அவர்கள் சரியான கணக்குகளை தெரிந்து கொள்ளாமல் என்னுடைய இந்த அரசு வந்தாகான் இந்த ஊழல் செய்கிறது என்பது போல் அவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

நான் இன்னும் சொல்கிறேன். 1978-79-ல் ரூபாய் 100 ஆக இருந்ததை 1979-80-ல் ரூபாய் 150 ஆக ஆக்குகிறோம். இந்த ஆண்டு அதை ரூபாய் 225 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம். அதேபோல் ஒவ்வொரு மாங்களின் விலையையும் முதல் ஆண்டு டன்னாக்கி விலையை ஏற்றியது. அதற்குப் பிறகு அடுத்த ஆண்டு 50 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம் என்று விலையை உயர்த்தியது. இப்போது இரண்டு ஆண்டிற்குப் பிறகு ரூபாய் 225 ஆக பளுகம்-க்கும், மற்ற மாங்களுக்கும் இந்தமாதிரி விலையை உயர்த்தியிருக்கிறது. இப்படி நாம் இத்துறை மூலம் இன்றைக்கு பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற வருமானம் அரசுக்கு சுமார் இரண்டு கோடியைத் தாண்டியிருக்கிறது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு அவர்கள் இப்படி தவறான தகவல்களை இங்கே தெரிவிக்கிற அந்த அடிப்படையில் யாரோ ஒருவருக்கு ஒரு வேலை கொடுத்தார்கள், அவர் இவர் அக்காள் மகன் என்று சொன்னார்கள். நான், அக்காளா மகனா என்று அதற்குள்ளே துழையவில்லை. ஒருவர் ஒரு பதவிக்கு மனு போடுகிறார். அவர் எம்.ஏ. படித்திருக்கிறார் அல்லது பி.ஏ. படித்திருக்கிறார். இந்த ரீஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட்கு, அவர்களுக்கு ரீஸ்ட் டிப்ளமா இருக்க வேண்டும் அல்லது பட்டப்படிப்பில் ரீஸ்ட் பயின்றிருக்க வேண்டும். மற்ற தகுதிகள் எல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒருவர், இந்த நாட்டில் பிறந்த ஒரு குடிமகன் விண்ணப்பித்தால் அதை பரிசீலனை செய்கிற அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து, ஒரு எம்.ஏ. பட்டதாரி அல்லது பி.ஏ. பட்டதாரி, பல்கலைக்கழகத்தில் ரீஸ்ட் டிப்ளமா படித்து பட்டம் பெற்றவர், ஆசிரியராக பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தவர், அனுபவம் பெற்றவர், ஒரு அதிகாரியாக ரீஸ்ட் ஆபீஸராக அந்த அதிகாரிகள் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள் என்றால் எந்த அடிப்படையில், எந்தச் சட்டவிதிகளின்கீழ் தவறு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

ஒருவேளை ஒருவர் அமைச்சராக வந்துவிட்டால், அவருக்கு அக்கான் இருக்கக்கூடாது; தங்கை இருக்கக்கூடாது; அவர்களுக்கு பிள்ளைகளே பிறக்கக் கூடாது; அவர்கள் பட்டத்தைப் பெறக்கூடாது; தகுதிகளை யெல்லாம் பெறக்கூடாது; நியாயமான வேலைகளைப் பெறக்கூடாது என்று எந்த அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. தகுதியற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுத்ததாக அவர் நிரூபித்திருக்க வேண்டும். எனக்கு எத்தனையோ அக்காள்; மூன்று அக்காள்; அதிலே எத்தனையோ பேர் இறந்துவிட்டார்கள். அவன் மருமகன். கல்யாணப்பட்டு, ஆசிரியர் வேலைபார்த்து, பி.ஏ.வாக எம்.ஏ.வாக, பின்னர் டிப்ளமோ பல்கலைக்கழகத்திலே வாங்கி, அவன் மனு போட்டு,

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அந்த அதிகாரிகள் தேர்த்தெடுக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்கிறேன். முதல் தடவை வந்தபோது, என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தபோது, ஒரு போஸ்ட் தான் என்று சொல்லப்பட்டபோது, நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று மறுத்தேன். அங்கே அந்த அதிகாரிகளிடத்திலே அந்த விண்ணப்பதாரர் தெரிவித்த கருத்து, நீங்கள் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையானால், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போவேன். என்ன காரணத்தினால், என்னை மறுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ரிசர்வ் லிஸ்டிலே வைத்தார்கள். இரண்டாவது முறை இரண்டு போஸ்டுகள் வந்தபோது, மீண்டும் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தத் தகுதிகள் எல்லாம் இருக்கிற காரணத்தினாலே, நாங்கள் நிராகரிக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. நான் கேட்கிறேன்? அவர் குடும்பத்தில் ஒருவர் அமைச்சராகிவிட்டால், அவருக்கு அக்கார், தங்கை இருக்கக் கூடாதா? அப்படி சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் இந்த எதிர்க் கட்சிக்குத் தான் இருக்க வேண்டுமா? அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் முற்காலத்திலே பெற்ற அந்தப் பதவிகள், பவிஷங்கள் எல்லாம் அவர்கள்தான் பெறவேண்டுமா? இன்னும் சொல்கிறேன், இங்கே செய்தி-மக்கள் தொடர்புத் துறையிலே, இவர்கள் நியமித்திருக்கிறார்களே அலுவலர்கள், இதே கிரேடிலே, கெஜட்டட் கிரேடிலே, எத்தனைபேர் தகுதியில்லாமல் இங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல பேர்களுக்கு பட்டப் படிப்புக்கிடையாது. குறிப்பிட்ட தகுதிகள் கிடையாது. அங்கே அட் ஹாக் டூல்சிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு தகுதிக்கூட பல பேர்களுக்கு இல்லை. தஞ்சாவூர் லில்லாக்காரர்கள், இன்னும் சில ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்—அதற்குள்ளே நான் நுழைய விரும்பவில்லை. அவர்களை இன்றைக்குப் பாதுகாத்த அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அணையிட்டு. இன்றைக்கு வேலையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இவர்கள் இங்கே இருந்து கொண்டு, அங்கே வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் எங்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. அப்படி முறைகேடாக இந்த பதவிகள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதென்றால் சுட்டிக்காட்டுங்கள்.

என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால், டாக்டர் இராதாகிருஷ்ண அவர்கள் பிள்ளை மத்திய அரசாங்கத்திலே ஒரு மிகப் பெரிய பதவியிலே இருந்து, விமானத்திலே கூட காயம் அடைந்தார். அப்படியெல்லாம் பார்த்தால், தகுதியுள்ளவர்கள் இந்த நாட்டிலே வாழக் கூடாதா? அல்லது தகுதியுள்ளவருக்கு சொந்தக்காரர் அமைச்சராகக் கூடாதா? தகுதியற்றவர்களை சேர்த்தோம் என்று எடுத்துத் தாட்டுங்கள். அடுத்த நாளை அதற்குக்

[திரு. ஆர். எம். விரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

காரணமாக இருந்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். நானே காரணமாக இருந்தால், நானே நடவடிக்கைக்கு உட்படுத்திக் கொள்கிறேன். இந்த வேலைகளை இங்கே வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

பொருட்காட்சிக்கு யாரோ வருகிறார்கள்; யாரோ கான்ட்ராக்ட் எடுக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். இந்த கான்ட்ராக்ட் விவகாரத்திலே கைதேர்ந்தவர்கள் இவர்கள். யாரோ வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே ஒப்பந்தப்புள்ளி தருகிறார்கள். அதன்மீது அங்குள்ள அதிகாரிகள் முடிவெடுக்கிறார்கள். அதிலே தவறு இருந்தால் சுட்டிக்காட்டுங்கள். அதற்குக் காரணமாக எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அது அக்காள் மகனாக இருந்தாலும் சரி, தங்கை மகனாக இருந்தாலும் சரி, நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். இதைபெல்லாம் விட்டுவிட்டு, இங்கே ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதிலே பிரயோஜனம் இல்லை. இப்போது வருகிறேன் ஊழலுக்கு.

இங்கே ஏதோ பெரிதாக நிர்வாகத்தைப்பற்றி, அமைச்சரின் அக்காள் மகனுக்கு ரேஸ்ட் ஆபீசர் வேலை கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இங்கே தவறாக, அவர் என்னுடைய ஆபீசிலே வேலை செய்தார் என்று முதலிலே சொல்லி, பின்னர் ஆசிரியர் வேலை பார்க்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டது அவர் 10 ஆண்டுகளாக ஆசிரியர் பணியாற்றி, படித்து, பட்டம் பெற்றுவிட்டு வருகிறார். இந்த நாட்டிலே குடிமகனாக பிறந்தவருக்கு சொந்தக்காரர் அமைச்சராக வரக்கூடாது என்று சொன்னால், அப்படி ஒரு முடிவை அரசியல் சட்டத்திலே போட்டுவிட வேண்டியதுதான். நிர்வாகத்தைப்பற்றி சொல்கிற இந்த மாவீரர்கள், செய்தித் துறையிலே ஏற்படுத்திய பதவிகளைப்பற்றிகூட சொல்லவில்லை. வனத் துறை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பதவியைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். எப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது? மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அருள்கூர்ந்து மன்னிக்க வேண்டும், ஏனென்றால் மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் என்மீது சுமத்தியிருக்கின்ற காரணத்தினால், கொஞ்சம் விவரமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வனத் துறையிலே கிறிஸ்தாபர் என்கிற ரோஞ்சர் ஒருவர் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் 1970 ஆம் ஆண்டு இறுதியிலே தன்னுடைய குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக, தன் வேலையை ராஜினாமா செய்துிறேன் என்று அனுமதி கேட்கிறார்.

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

During the year 1970 certain complications arose in my family; Consequent on the death of my grandfather, I had to make arrangements in the settlement of properties and other family affairs. My personal affairs were so very pressing that I had to resign my post. My resignation was duly accepted by the Chief Conservator of Forests in January 1971.

(பிற்பகல் 3-00)

என்று அவர் விண்ணப்பத்திலே கூறியிருக்கிறார். அவருடைய அந்த ராஜினாமா ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோது என்ன தகராறு தெரியுமா? அந்த துறையிலே அந்த ஆள் மீது பல குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அவர்மீது 29,486 ரூபாய் 77 காசுகள் தோட்டப் பயிர் செய்த திலே கூடுதலாக செலவு செய்த தவறு கண்டு பிடிக்கப்பட்டு அவர் திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்று உத்தரவு இடப்பட்டது. அந்த நேரத்திலேதான் அவர் ராஜினாமா கடிதத்தைக் கொடுக்கிறார். உடனே அன்றைக்கு இருந்த சி.சி.எஃப். போஜா ஷேட்டி, அதை விசாரித்து அவசரம், அவசரமாக இந்த ரூபாய் 29,486.77-ஐ 3,671.49 காசுகளாக மாற்றுகிறார். இதை மட்டும் கட்டினால் அவருடைய அப்பீலை ரத்து செய்து விட்டு, அவரை ராஜினாமா செய்ய அனுமதிக்கலாம் என்று அரசாங்கத்திலே மோசடி செய்ததாக குற்றம் சாட்டப் பட்ட ஒரு ரேஞ்சர், 29 ஆயிரத்து சொச்சத்தை மோசடி செய்திருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டவர், ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று சொல்கிறார். அப்போது 3,671 ரூபாயை கொடுத்தால் போதும் என்று, வாங்கிக்கொண்டு அவரை ராஜினாமா செய்ய அனுமதித்தார்கள். மிகப் பெரிய அதிகாரி போஜா ஷேட்டி. அவர்கள் காலத்திலே அவருக்காகவே பதவி உயர்வு தரப்பட்டது. ஒரு உயர்ந்த அதிகாரி ஜெயதேவ் என்பவரை வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்றி விட்டார்கள். அந்த அதிகாரியை குற்றம் சொல்லவில்லை. அவர் இப்போது ரிடையர் ஆகி விட்டார். அவரிடத்திலேகூட விசாரணைக்கு கேட்டோம். அவர் கொடுத்த விளக்கத்திலேயிருந்து தெரிந்தது. அவர் என்ன செய்வார், பாவம். எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவதிலே என்ன பலன். அவர் எப்படி அந்த முடிவுகளை அந்த நேரத்திலே எடுத்தார் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. பாவம் சர்வீசை விட்டு வெளியிலே போகிறபோது, யாரோ செய்த பாவத்திற்கு இவருக்கு ஏன் தண்டனை தர வேண்டுமென்று அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் இல்லாமல் வெளியே போகலாம் என்று சொன்னோம்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981-ஆம் ஆண்டு]

ஆனால், இந்த கிறிஸ்டோபர் யார் தெரியுமா? 1971-தேர்தல் நடைபெற்றது. இங்கே தன்னுடைய உறவினர் யாரோ இறந்துவிட்டதால், குடும்ப வேலைகள் காரணமாக, இங்கே 30 ஆயிரம் ரூபாயை, மூவாயிரம் ரூபாயாகக் குறைத்து கட்டி விட்டு ராஜினாமா செய்துவிட்டு போகிறாரே, அவசரம், அவசரமாக அனுமதி தரப்படுகிறதே, இந்த கிறிஸ்டோபர் 1971 ஆம் ஆண்டு நடந்த சட்டமன்ற தேர்தலிலே விளவன்கோடு தொகுதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேட்பாளராக போட்டியிடுகிறார். விளவன்கோடு தொகுதியில் போட்டியிட்டு தோற்கிறார். இவர் ரிசைன் செய்துவிட்டு போகட்டும், அரசியலிலே சேரட்டும், தேர்தலிலே நிற்கட்டும், தோற்கட்டும். இங்கே முதல் குற்றச்சாட்டு ஊழல். 30 ஆயிரம் ரூபாயை மூவாயிரம் ரூபாயாக குறைத்து அவருக்கு அனுமதியளித்து, அவசரம், அவசரமாக அரசாங்கத்திலே நடைபெற்றிருக்கிற ஊழல். அன்றைக்கு அமைச்சர்கள் மட்டத்திலே இருந்தவர்கள் மட்டத்திலே நடந்த ஊழல். இது எங்களுக்கு கவலை இல்லை. அவர் தேர்தலிலே தோற்கிறார். பின்னாலே வருகிறது கடிதம். கோப்பு, கோப்பு என்று கோப்பைப் பற்றி பேசுகிறாரே, பல கடிதங்களை இங்கே படித்தார், உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நம்முடைய டிராபிங் தலைவர் அவர்களுக்கு அடங்கி, ஒங்கி அமைதியாக இருந்தார்கள். இன்று ஒரு கடிதத்தை நீட்டிய உடனேயே காங்க முடியவில்லை. இவர் மீண்டும் தேர்தலில் தோற்றதற்குப் பிறகு இந்த அரசாங்கத்திற்கு மனு கொடுக்கிறார். தான் வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று மனு போடுகிறார். அரசாங்க சட்ட விதிகள் மீறப்படுகிறது. ஒரு அரசியல் கட்சியிலே தன்னை அடையாளம் காட்டிக் கொண்டு, தேர்தலிலே நின்றவர் மீண்டும் மனு போடுகிறார். ஆனால், இந்த சிப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பார்லமென்ட் போஜா ஷெட்டி அவருக்கு 30 ஆயிரத்தை, மூவாயிரமாக குறைத்தாரே அவருக்கே மனச் சாட்சி இடம் கொடுக்கவில்லை. அவர் மறுப்பு தெரிவிக்கிறார். இவர் வேலையை விட்டு போன காலத்திலேயே குழப்பவாதியாகப் போனார். அவர் அந்த வார்த்தையை பயன்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே, திரும்பவும் இந்த ஐனை வேலையில் சேர்ப்பது சரியல்ல. விதிகளுக்கும் ஒவ்வாதது. இது அரசாங்க நடைமுறைக்கே கூடாத விஷயம் என்று சி. எப்., ஹெட் ஆப் தி டிபார்ட்மென்ட் அவர்களுடைய குறிப்புகளைத் தந்து, இவரைப் பற்றிய சர்ட்டிபிகேட்டையும் தந்து சேர்க்கக் கூடாது என்கிறார். ஆனால், விவகாரம் அன்றைய வனத் துறை அமைச்சர் ஓ. பி. இராமனுக்கு வருகிறது. இதை நிதித் துறை, மற்ற துறைகளும் அந்தக் கருத்துக்களை ஒத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. வனத் துறை அமைச்சருக்கு வருகிறது. Is there any precedent relating to reinstatement of Government servants in similar cases? என்று அவர் ஒரு

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

கேள்வியை எழுப்புகிறார்:— அதன் அவர்கள் பதில் தருகிறார்கள். வேறு யாரையோ எப்படியோ செய்தார்கள் என்று பதில் தருகிறார்கள். அப்படியானால் ஒரு புதிய வழியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அவர் போய் தன்னுடைய குடும்பச் சூழ்நிலையினால் ராஜிநாமா செய்துவிட்டுப் போய் தேர்தலிலே தோற்றுவிட்டு சர்க்காருக்குத் தரவேண்டிய பணத்தைக் குறைத்துக் கட்டிவிட்டு மீண்டும் வருகிறார். அந்த வனத் துறை அமைச்சர் அதற்கு முன்மாதிரியாக ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார். அதற்கு முன்மாதிரியாக ஏதையோ தேடித்தேடிக் கண்டுபிடித்துச் சொல்கிறார்கள். என்ன வழி கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது என்றால் அவருக்கு ஏதாவது புதிய உத்திரவு போட்டு புதிய வேலையாகப் போட்டுக்கொள்ளலாம். உடனே ஓ. பி. இராமன் எழுதுகிறார் C. M. may kindly decide என்று முடிக்கிறார். அதற்குப் பிறகு அன்றைய முதலமைச்சர், இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஊழல் பக்கமே தலைவைத்துப் படுக்காத உத்தமர் எழுதுகிறார். அவர் ஆங்கிலத்திலே தான் எழுதுவார், தமிழிலே எழுதுவது இல்லை. ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள் தான் தமிழிலே எழுதுவார்கள். He may be appointed afresh, என்று போடுகிறார். அப்படி அரசாங்கத்தை மோசடி செய்த ஒரு அதிகாரியை, பணத்தைக் கட்டாத அதிகாரியை, பணத்தைக் குறைத்துக் கட்ட விட்டுவிட்டு வேலையிலிருந்து ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டு விட்டுக்கு அனுப்பி எலக்ஷனிலே தோற்றதற்குப் பிறகு மீண்டும் சி.சி.எப். எழுதுகிறார், அவனைச் சேர்க்காதே, அவன் குழப்பவாதி, ஏற்கெனவே இருக்கிறபோதே தொல்லை கொடுத்திருக்கிறான் என்று குறிப்பு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் புதிய பதவியிலே சேர்ப்பதற்காக, வயது முகலியவற்றையெல்லாம் தளர்த்தி—அவன் சர்வீஸ் எல்லாம் வேண்டாம், மற்றவை எல்லாம் வேண்டாமென்று ஒடுகிறான், அவனை விட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு திரும்ப வேலையில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரியின்மீது இப்போது என்ன நிலைமை தெரியுமா, அதற்குப் பிறகு அவர் சம்பந்தப்பட்ட சொஸைடியிலே கையாடல் குற்றத்திற்காக இந்த அரசு மீண்டும் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்து வைத்திருக்கிறது. இங்கே யாரோ என் அக்கான் மகனாகப் பிறந்த குற்றத்திற்காக அவன் எம்.ஏ. படித்து டிப்ளமோ படித்துவிட்டு வந்து வேலையில் சேர்ந்தால் ஊழல், ஊழல், ஊழல் என்று கூக்குரலிடுகிறார்களே, அந்தப் புண்ணியவான்களைக் கேட்கிறேன். எது ஊழல், எது லஞ்சம்? அதற்கு என்ன பொருள் என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டாக வேண்டும். இன்றைக்கு நாங்கள் தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்குகிற மரத்திற்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் விலைகளை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய அமைச்சரவை முடிவு செய்து கணக்குகளை கால்ட் அக்கவுண்ட்ஸ்-க்குக் கொண்டுபோய் பரிசீலனை செய்து இன்றைக்குக் கொடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 29]

கிறோம். ஆனால், இதே சேஷசாயிக்கு 1975 ஆம் ஆண்டு மூங்கலைப் பழம் விலை நிர்ணயம் செய்ய அவசியம் வருகிறது. அங்கே துறையிலே இருக்கிற வாகன எல்லாம் மூன்று ஆண்டுக்கு ஒப்பந்தம் செய்தால் போதும் என்கிறார்கள். அதையும் மீறி அந்த முதலமைச்சருடைய அனுமதியோடு அன்றைக்கு இருந்த வதைதுறை அமைச்சர் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் போடலாம், பெரிய மனது, 11 ரூபாயை 22 ஆக டன்னுக்கு உயர்த்தி, துறையிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் மூன்று ஆண்டுகள் போதும் என்றால் 1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1980 ஆம் ஆண்டுவரையில் 22 ரூபாய் என்று தீர்மானிக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு வந்தவுடனே அதை மாற்றி ஆண்டுக்கு ஒரு முறை விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணியபோது சட்டத் துறையும் மற்றத் துறைகளும் அவர்கள் முன்னாலேயே 1980 ஆம் ஆண்டுவரையில் ஒப்பந்தம் செய்துவிட்டார்கள், அதை மாற்ற முடியாது. நீங்கள் இனிமேல் கொள்கை முடிவு எடுக்க வேண்டுமானால் 1980-க்குப் பிறகுதான் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அவர்கள் அள்ளி இறைத்த அவதூறுகளுக்கு—அவர்கள் கைகூட அசிங்கம் ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று எண்ணிக்கொண்டு அசிங்கத்தைப்பற்றியே கவலைப்படாமல் மலத்தை வாரி இறைப்பதைப்போல், சேற்றை வாரி இறைப்பதைப் போல் வீசுவார்கள்—அவர்கள் என்னை குறிவைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தே தான் நான் இவ்வளவு ஆதாரங்களோடு வந்தேன். இவர்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. நான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் வெளியே சொன்னதை இங்கே சொல்ல வேண்டாம். ஆகவே, அவர்கள் விழிக்கிற விழியிலிருந்து எங்களுக்குத் தெரியும், அவரே ஒத்துக்கொண்டு போனார். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் துறை முருகன் அவர்கள் பேசி முடிப்பதுவரை அறையிலே உட்கார்ந்து கவனமாகக் கேட்டு ஒழுங்காகப் பேசினாரா என்பதைப் பார்த்து விட்டுத்தான் போனேன் என்று சொன்னார். இந்நேரம் கம்போசிங் ஆகியிருக்கும். அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டு நாளைக்கு அவர்களுடைய பத்திரிகையில் 8 கால தலைப்பிலே வரும், நாங்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகள் பதில்கள் அதிலே இடம் பெறாது. அப்படி வருமானால் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளுக்கு உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்து இங்கே எழுப்பப்

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 3-10)

பட்டிருக்கின்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் அனைத்தும் தூள் தூளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி நிரூபிக்கப்படுமேயானால் எந்த நேரத்திலும் எந்த தண்டனையும் ஏற்க தயாராக நான் புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே

1981 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அமைந்திருக்கின்ற ஒரு தொண்டன் என்பதைச் சொல்லி, இந்த அமைச்சரவையிலேயே நான்தான் இலஞ்சம் வாங்குகின்றவர் என்று சொன்னார் என்று கருதுகிறேன்; அந்த ஆங்கில வார்த்தை என்ன சொன்னார் என்பது நினைவிலே இல்லை. அப்படி நிரூபித்தால் ஒரு சான்றைச் சொன்னால், அவர்களுக்குத் தைரியம் இருந்தால், திராணி இருந்தால் எங்கே வேண்டுமானாலும் நிரூபிக்கட்டும். அதை மறுத்து ஆயிரம் சான்றுகளைத் தருவதற்கு இந்த அமைச்சரவை தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லி, நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களுக்குப் பதில் சொல்ல எடுத்துக்கொண்ட நேரத்தினாலே மாண்புமிகு மற்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அத்தனையையும் நாங்கள் கவனத்திலே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நேரங்கள் வருகின்றபொழுது அதைப்பற்றி விவாதித்து அரசு முடிவுகளை அறிவிக்கும், பரிசீலிக்கும் என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த வெட்டுப்பிரேரனைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியங்களை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

திருவாளர்கள் கு. ரமணி மற்றும் எம். ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் சு. பாலன் மற்றும் என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 2,08,94,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத் துறை.

திருவாளர்கள் ஜே. ஹேமச்சந்திரன் மற்றும் எம். ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

[1981 ஏப்ரல் 29]

திருவாளர்கள் சு. பாலன் மற்றும் என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 7,09,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 47—தகவல்; சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல்.

திரு. டி. மணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் ப. சுந்தரம் மற்றும் கே. கல்லன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 2,06,46,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் சு. பாலன் மற்றும் என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

1981 ஏப்ரல் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 54—சாட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 9,58,61,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

8. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 31-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ஒவ்வொரு நான் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 31, தளர்த்தப்பட்டு, நாளை (30-4-1981 அன்று) மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதம் தொடங்கப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

4. அறிவிப்பு—(தொடர்ச்சி).

ஆ. அலுவல் ஆய்வுக் குழு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாளை காலை 8-30 மணிக்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழு என்னுடைய அறையிலே கூடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று, நாளை (30-4-1981) காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 3-14 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

9. பேரவையுள் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

267. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வட்டிக் கடைக்காரர்கள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வருவாய்த் துறையின் 7-2-1981 ஆம் தேதி யீடப்பெற்ற 347 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1957 ஆம் ஆண்டு வட்டிக் கடைக்காரர்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1957) 22 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவையுள் வைக்கப்பெற்றது.